

**คู่มือการทำวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์
ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา**

มีนาคม ๒๕๕๖

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
สารบัญ.....	ก-ค
สารบัญตาราง.....	จ
บทที่ ๑ บทนำ.....	๑
ความสำคัญของวิทยานิพนธ์/ คุยฎีนิพนธ์.....	๑
ลักษณะของวิทยานิพนธ์/ คุยฎีนิพนธ์ที่มีคุณภาพ.....	๒
สาระสำคัญที่ควรทราบเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์/ คุยฎีนิพนธ์.....	๓
จรรยาวิชาชีพวิจัย.....	๓
จริยธรรมการวิจัยในคน.....	๕
จรรยาบรรณการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์.....	๖
การประพฤติดิจจรรยาวิชาชีพวิจัย.....	๗
บทที่ ๒...ส่วนประกอบของวิทยานิพนธ์/ คุยฎีนิพนธ์.....	๕
ส่วนประกอบตอนต้น.....	๕
ส่วนประกอบเนื้อเรื่อง.....	๑๑
ส่วนประกอบตอนท้าย.....	๑๓
บทที่ ๓ การพิมพ์วิทยานิพนธ์/ คุยฎีนิพนธ์.....	๑๕
กระดาษที่ใช้พิมพ์.....	๑๕
ตัวพิมพ์และระยะบรรทัด.....	๑๕
การเว้นที่ว่างริมขอบกระดาษ.....	๑๖
การลำดับหน้าและการพิมพ์เลขหน้า.....	๑๖
การเว้นระยะในการพิมพ์.....	๑๗
การเรียบเรียงและการเขียนวิทยานิพนธ์/ คุยฎีนิพนธ์.....	๑๗
การแบ่งบทและหัวข้อในบท.....	๑๘
การพิมพ์ตาราง.....	๑๙
การพิมพ์ภาพประกอบเนื้อหา.....	๒๐
การพิมพ์สารบัญ สารบัญตาราง สารบัญภาพ.....	๒๑
การพิมพ์ชื่อวิทยาศาสตร์และภาษาต่างประเทศด้วยภาษาไทย.....	๒๑

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การใช้คำย่อ.....	๒๒
การใช้ตัวเอน.....	๒๓
การพิมพ์สมการในเนื้อหา.....	๒๓
การพิมพ์สมการที่ต้องนำเสนอเฉพาะ.....	๒๓
ตำแหน่งทศนิยม.....	๒๓
การใช้เครื่องหมายจุดภาคกับตัวเลข.....	๒๓
การใช้ตัวเลข.....	๒๓
การเขียนตัวเลขเป็นตัวหนังสือ.....	๒๕
การพิมพ์บรรณานุกรมหรือรายการอ้างอิง.....	๓๐
การเว้นระยะการพิมพ์หลังเครื่องหมายวรรคตอน.....	๓๐
การพิมพ์ภาคผนวก.....	๓๐
การพิมพ์บทคัดย่อ.....	๓๑
บทที่ ๔ การอ้างอิง.....	๓๓
การอ้างอิงแบบนาม-ปี.....	๓๓
ส่วนประกอบของรายการอ้างอิง.....	๓๓
หลักการเขียนชื่อผู้แต่ง.....	๓๕
การอ้างอิงการสื่อสารระหว่างบุคคล.....	๔๐
การอ้างอิงจากสื่อทัศนวัสดุ.....	๔๐
การอ้างอิงจากสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์.....	๔๑
บทที่ ๕ การเขียนบรรณานุกรมหรือรายการอ้างอิง.....	๔๓
การพิมพ์บรรณานุกรมหรือรายการอ้างอิง.....	๔๓
การลงรายการส่วนต่าง ๆ ของวัสดุอ้างอิง.....	๔๔
หนังสือ.....	๔๔
หนังสือแปล.....	๔๕
บทความในหนังสือ.....	๕๐
วิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์.....	๕๑

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
สิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง.....	๕๓
เอกสารของหน่วยงานที่ไม่เป็นเล่ม.....	๕๘
สูจิบัตร แผ่นพับ โฆษณา แผ่นปลิว และเอกสารการสอนที่ไม่เป็นเล่ม.....	๕๘
เอกสารพิเศษ.....	๕๙
ราชกิจจานุเบกษา.....	๖๐
รายงานการประชุมวิชาการหรือการสัมมนาทางวิชาการ.....	๖๐
เอกสารทุกประเภทที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง ไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์ ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์ โสตทัศนวัสดุ.....	๖๑
การสัมภาษณ์.....	๖๓
การเขียนบรรณานุกรมหรือรายการอ้างอิงสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์.....	๖๓
รายการอ้างอิง.....	๖๗
ภาคผนวก.....	๖๙
ภาคผนวก ก การตั้งค่าการพิมพ์ต่าง ๆ บนเครื่องคอมพิวเตอร์.....	๗๑
ภาคผนวก ข ตัวอย่างการพิมพ์วิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์ภาษาไทย.....	๗๙
ภาคผนวก ค ตัวอย่างการพิมพ์วิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์ภาษาอังกฤษ.....	๑๐๑
ภาคผนวก ง การเขียนชื่อจังหวัดในประเทศไทยและการเขียนชื่อรัฐในประเทศ สหรัฐอเมริกา.....	๑๑๙
ภาคผนวก จ มาตรฐานวัดและการเปลี่ยนหน่วย.....	๑๒๙

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
๑	ชนิดและขนาดตัวอักษรที่ใช้ในการพิมพ์วิทยานิพนธ์/ คุยฉินพนธ์ภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษ.....	๑๕
๒	สัญลักษณ์และตัวย่อทางสถิติ.....	๒๔
๓	ตัวอย่างการเขียนอ้างอิงชื่อผู้แต่งเอกสารภาษาอังกฤษ.....	๓๗
๔	ตัวอย่างการเขียนอ้างอิงชื่อผู้แต่งเอกสารภาษาไทย.....	๓๘

คำนำ

การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยบูรพา มีความหลากหลายในศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ ประกอบด้วยศาสตร์ในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ซึ่งแต่ละกลุ่มสาขาวิชาต้องทำวิทยานิพนธ์หรือคฤทธินิพนธ์ที่ถือว่าเป็นหัวใจหลักของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เนื่องจากก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ และก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการหรือวิชาชีพ นอกจากนี้การเรียบเรียงงานวิจัย การนำเสนอผลงานวิจัย ตลอดจนรูปแบบในการพิมพ์วิทยานิพนธ์หรือคฤทธินิพนธ์ก็ถือเป็นส่วนประกอบที่สำคัญเช่นกัน ดังนั้น มหาวิทยาลัยบูรพาจึงได้จัดทำ “คู่มือการทำวิทยานิพนธ์และคฤทธินิพนธ์” ระดับบัณฑิตศึกษาขึ้น เพื่อเป็นแนวทางให้นิสิตทำวิทยานิพนธ์และคฤทธินิพนธ์ได้ตามแบบแผนที่ถูกต้องและได้มาตรฐานของมหาวิทยาลัยบูรพา

สำหรับการพิมพ์วิทยานิพนธ์และคฤทธินิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับตัวเลข นิสิตสามารถเลือกการพิมพ์ตัวเลขที่อยู่ในเนื้อหา ตาราง เลขหน้าเป็นเลขอารบิกหรือเลขไทยแบบใดแบบหนึ่งตลอดทั้งเล่ม กรณี “คู่มือการทำวิทยานิพนธ์และคฤทธินิพนธ์” เล่มนี้จะพิมพ์ด้วยตัวเลขไทย ยกเว้นการยกตัวอย่างประกอบที่จะใช้เป็นเลขอารบิก

ฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยบูรพาขอขอบคุณคณะกรรมการทุกท่านที่ได้ช่วยกันจัดทำ “คู่มือการทำวิทยานิพนธ์และคฤทธินิพนธ์” ระดับบัณฑิตศึกษาเล่มนี้จนสำเร็จลงได้ด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์กับนิสิต คณาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสรี ชัดรัมย์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

บทที่ ๑

บทนำ

การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัยบูรพากำหนดให้นิสิตที่ศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาต้องทำผลงานวิชาการ คือ วิทยานิพนธ์/ วิทยานิพนธ์ และต้องสอบผ่านวิทยานิพนธ์/ วิทยานิพนธ์จึงจะถือว่าสำเร็จ การศึกษาตามหลักสูตรการศึกษอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นวิทยานิพนธ์/ วิทยานิพนธ์ต้องเป็นผลงานทางวิชาการที่นิสิตในระดับบัณฑิตศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าจากหัวข้อวิทยานิพนธ์/ วิทยานิพนธ์ที่ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาโดยการดำเนินการรวบรวมและเรียบเรียงอย่างเป็นระบบ มีความถูกต้องตามหลักวิชาการของศาสตร์ในแต่ละสาขาวิชา จนได้ผลการศึกษาที่ครบถ้วนตามกระบวนการของการศึกษา แล้วนำมาวิเคราะห์ เรียบเรียงอย่างเป็นระบบและเสร็จสมบูรณ์ตามข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย

ความสำคัญของวิทยานิพนธ์/ วิทยานิพนธ์

๑. เป็นหลักฐานสำคัญที่บ่งชี้ความวิริยะอุตสาหะ ความสามารถและความรอบรู้ทางวิชาการ ในศาสตร์สาขาต่าง ๆ ที่นิสิตทำการศึกษา

การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถระดับสูงในศาสตร์ของสาขาวิชาต่าง ๆ ที่นิสิตเข้ารับการศึกษ สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ ได้อย่างอิสระ สร้างสรรค์จรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสามารถวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาตามหลักวิชาการได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ผลงานวิทยานิพนธ์/ วิทยานิพนธ์จึงเป็นหลักฐานสำคัญที่บ่งชี้ความวิริยะ อุตสาหะ ความสามารถและความรอบรู้ทางวิชาการในศาสตร์สาขาต่าง ๆ ของนิสิตจนประสบผลสำเร็จ

๒. เป็นเงื่อนไขส่วนหนึ่งของการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษา

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดให้ผู้ศึกษาในระดับมหาบัณฑิต หลักสูตร แผน ก ต้องทำวิทยานิพนธ์ และระดับดุษฎีบัณฑิตต้องทำดุษฎีนิพนธ์ โดยต้องสอบผ่านตามข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย ซึ่งหมายความว่า หากนิสิตไม่สามารถทำวิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์ได้เป็นผลสำเร็จก็ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรได้

๓. เป็นดัชนีบ่งชี้คุณภาพของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

วิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์เป็นดัชนีบ่งชี้ถึงคุณภาพการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ดังนั้นหากนิสิตผลิตผลงานวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์ที่มีคุณภาพ ย่อมก่อให้เกิดความรู้ใหม่ที่เอื้อประโยชน์ในทางวิชาการ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ในสังคม หรือการได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการหรือการประชุมสัมมนาจะส่งผลให้การจัดการศึกษาในหลักสูตรสาขาวิชานั้น ๆ ได้รับการยอมรับในแวดวงวิชาการมากขึ้น

ลักษณะของวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์ที่มีคุณภาพ

วิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์ที่มีคุณภาพเป็นข้อบ่งชี้ให้เห็นความสามารถและความประณีตของผู้เขียนโดยคุณภาพทางด้านเนื้อหาขึ้นอยู่กับความถูกต้องและคุณค่าทางวิชาการเป็นสำคัญ ส่วนการเสนอผลการวิจัยในลักษณะรูปเล่มต้องมีคุณภาพเช่นกัน ซึ่งการนำเสนอวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์ในส่วนที่เป็นรูปเล่มที่นิสิตควรให้ความสำคัญ ดังนี้

๑. รูปเล่ม

รูปเล่มวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์ต้องมีความคงทน วัสดุที่ใช้ทำปกนอก และกระดาษที่ใช้ในการพิมพ์ต้องมีความถูกต้องตรงตามข้อกำหนด การเข้าเล่มต้องเรียบร้อย ขอบโดยรอบของเล่มไม่ขรุขระ

๒. ความยาวและความหนา

วิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์ที่ดีควรมีความยาวของเนื้อหาที่เหมาะสมไม่มากหรือน้อยเกินไป ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างกระชับและมีความชัดเจนสิ่งที่ศึกษา

๓. ภาษา

การเขียนวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์ทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษต้องใช้ภาษาเขียนไม่ใช่ภาษาพูด ภาษาสแลง หรือภาษาสำนวน และเนื่องจากวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์ คือ เอกสารทางวิชาการ ในการใช้คำ วลี และประโยคจึงต้องใช้ให้ถูกต้อง โดยยึดไวยากรณ์ของภาษาที่ใช้เขียนเป็นหลักในกรณีที่สงสัยหรือไม่แน่ใจ นิสิตต้องตรวจสอบจากพจนานุกรมฉบับมาตรฐาน หรือปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ ในกรณีที่จำเป็นต้องใช้ “ภาษาพูด ภาษาสแลง หรือภาษาสำนวน” เพื่อการอ้างอิงให้ระบุแหล่งอ้างอิงตามหลักการอ้างอิงที่สามารถสืบค้นได้

๔. ความถูกต้องของข้อมูลและการพิมพ์

ความน่าเชื่อถือของวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์ขึ้นอยู่กับความถูกต้องทั้งในด้านข้อมูลและการพิสูจน์อักษรเป็นประการสำคัญ ดังนั้นจึงเป็นภาระหลักของนิสิตที่จะต้องรับผิดชอบทั้งในด้าน

การเขียนข้อมูลที่ถูกต้องเป็นจริง การตรวจความถูกต้องของตัวสะกดการันต์คำศัพท์ทุกคำ ตัวเลข
ทุกตัวรวมทั้งการพิสูจน์อักษร

สาระสำคัญที่ควรทราบเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์

๑. ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์
นิสิตควรศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และประกาศ
ต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับแนวปฏิบัติในการทำวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์ ทั้งนี้เพื่อช่วย
ให้นิสิตสามารถวางแผนการทำวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์ให้สำเร็จตามกำหนดเวลา

๒. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์

๒.๑ การเลือกอาจารย์ที่ปรึกษา

หลังจากนิสิตศึกษาหัวข้อปัญหาและได้แนวทางการวิจัยแล้ว ควรปรึกษาอาจารย์
ที่ปรึกษาทางวิชาการ หัวหน้าภาควิชา หรือประธานสาขาวิชาเพื่อขอคำแนะนำและติดต่ออาจารย์
ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือสนใจในหัวข้อปัญหาดังกล่าวให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลักของ
วิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพาว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

๒.๒ การปรึกษาหารือ

ในการทำวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์นั้น นิสิตต้องเข้าพบปรึกษาหารือและรายงาน
ความก้าวหน้าของการทำวิจัยอย่างสม่ำเสมอ ตามตารางเวลาที่กำหนดไว้

จรรยาวิชาชีพวิจัย (Research code of conduct)

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (๒๕๕๕) ได้จัดทำคู่มือจรรยาวิชาชีพวิจัยและ
แนวทางปฏิบัติขึ้น เพื่อให้ความรู้แก่นักวิจัยและผู้ที่เกี่ยวข้องถึงคุณธรรม จริยธรรม หลักวิชาการ
ที่เหมาะสมและแนวปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานสากล โดยให้ความหมายของจรรยาวิชาชีพวิจัยและคำ
ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

จรรยาวิชาชีพวิจัย (Research code of conduct) หมายถึง ประมวลหลักความประพฤติ
แสดงถึงมาตรฐานการปฏิบัติงาน (Standards of work performance) และความมีจริยธรรมการวิจัย
(Research ethics) เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของความเป็นนักวิจัยในสาขา
วิชาชีพของตน

จริยธรรมการวิจัย (Research ethics) หมายถึง ประมวลหลักประพฤติปฏิบัติที่มีในการ
วิจัยที่นักวิจัยควรยึดถือปฏิบัติ เพื่อให้ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้มีคุณธรรม คือคุณงามความดี และมี
จริยธรรม คือความถูกต้องด้วยศีลธรรม

จริยธรรมการวิจัยในคน (Research ethics involving human subjects) หมายถึง ประมวลหลักประพฤติปฏิบัติที่ดีที่นักวิจัยควรยึดถือในการวิจัยเกี่ยวกับคน เพื่อปกป้องศักดิ์ศรี สิทธิ สวัสดิภาพ ให้ความอิสระและความเป็นธรรมแก่ผู้รับการวิจัย

จริยธรรมการวิจัยในสัตว์ (Research ethics involving animal subjects) หมายถึง ประมวลหลักประพฤติปฏิบัติที่ดีที่นักวิจัยควรยึดถือในการวิจัยเกี่ยวกับสัตว์ โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรม จริยธรรม มนุษยธรรม หลักวิชาการที่เหมาะสมไม่ขัดต่อกฎหมาย และมาตรฐานการดำเนินงานวิจัยที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วกัน

สำหรับจรรยาวิชาชีพของนักวิจัย จากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (๒๕๕๕) ได้กล่าวไว้ ดังนี้

๑. นักวิจัยพึงมีจริยธรรม และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ร่วมงานและบุคคลทั่วไป
นักวิจัยต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น มีความรับผิดชอบ มีใจเปิดกว้างทางความคิด ปราศจากอคติ มีความยุติธรรมและมีความประพฤติอันดีงามสมควรแก่ตำแหน่งหน้าที่
๒. นักวิจัยพึงทำวิจัยอย่างเต็มความสามารถด้วยความเสียสละ ขยัน และอดทน
นักวิจัยต้องทุ่มเททำวิจัยอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความขยันและอดทน อุทิศเวลาเพื่อการวิจัยอย่างต่อเนื่องและเพียงพอ เพื่อให้งานวิจัยสำเร็จตามวัตถุประสงค์ภายในกรอบเวลาที่กำหนด
๓. นักวิจัยต้องมีอิสระทางวิชาการ โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย
นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด ไม่ยอมสูญเสียเสรีภาพทางวิชาการ ต้องนำเสนอผลงานวิจัยตามความเป็นจริง และเสนอแนะอย่างตรงไปตรงมา โดยปราศจากอคติ
๔. นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัยไม่ว่าจะเป็นคน สัตว์ พืช สัตว์ สัตว์เลี้ยงและวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อม
นักวิจัยต้องทำวิจัยด้วยจิตสำนึกว่า จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายหรือความเสียหายต่อสิ่งที่ศึกษา ไม่ว่าจะเป็สิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต ต้องดำเนินการวิจัยอย่างรอบครอบ ระมัดระวัง และเป็ย้อมด้วยคุณธรรมในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคน สัตว์ พืช สัตว์เลี้ยง สัตว์เลี้ยงและวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อม

จริยธรรมการวิจัยในคน

ปัจจุบันนักวิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของจริยธรรมการวิจัยในคน โดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (๒๕๕๕) ได้จัดทำคู่มือ “จริยธรรมการวิจัยในคน” เพื่อให้ให้นักวิจัยใช้เป็นแนวทางในการเขียนโครงการวิจัยที่ต้องคำนึงถึงความสำคัญของกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งหน่วยงาน แหล่งทุน คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในสถาบันต่าง ๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ใช้เป็นแนวทางประกอบการประเมินผลข้อเสนอ โครงการวิจัย และเพื่อให้มีรูปแบบที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน เป็นที่ยอมรับ และสามารถตีพิมพ์ในวารสารวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติได้ โดยมีข้อกำหนดของจริยธรรมการวิจัยในคน ดังนี้

๑. หลักความเคารพในบุคคล (Respect for person)

หลักความเคารพในบุคคล คือ การเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เป็นหลักสำคัญของจริยธรรมการทำวิจัยในคน ซึ่งมีแนวปฏิบัติ ดังนี้

๑.๑ เคารพในการขอความยินยอมโดยให้ข้อมูลอย่างครบถ้วนและให้อาสาสมัครตัดสินใจอย่างอิสระ ปราศจากการข่มขู่ บังคับ หรือให้สินจ้างรางวัล

๑.๒ เคารพในความเป็นส่วนตัวของอาสาสมัคร โดยจัดสถานที่ในการขอความยินยอมและการซักประวัติ ตรวจร่างกาย การไม่มีป้ายระบุชื่อคลินิก เช่น “คลินิกโรคเอดส์” “คลินิกยาเสพติด” เป็นต้น

๑.๓ เคารพในการเก็บรักษาความลับของข้อมูลส่วนตัวของอาสาสมัคร เช่น แบบบันทึกข้อมูลใบยินยอม การบันทึกเสียง หรือภาพ มาตรการรักษาความลับ เช่น การเข้ารหัส เก็บในตู้ที่มีกุญแจล็อก เก็บในคอมพิวเตอร์ที่มีรหัสผ่าน ข้อมูลส่งทางเมลอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) มีการทำเป็นรหัส เป็นต้น

๑.๔ เคารพในความเป็นผู้อ่อนด้อย เปรียบบาง ซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่สามารถปกป้องตัวเองได้อย่างเต็มที่ ไม่สามารถทำความเข้าใจกับข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยที่ได้รับ ไม่สามารถตัดสินใจได้โดยอิสระ เช่น ผู้ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาหรือทางจิต ผู้ป่วยโรคเอดส์ ผู้ป่วยหมดสติ ผู้ป่วยพิการ นักโทษ นักเรียน นิสิต นักศึกษา ทหาร เป็นต้น กลุ่มคนที่มีพลังอำนาจน้อย เช่น ผู้อพยพ ชนกลุ่มน้อย เป็นต้น กลุ่มเปราะบางทางสังคม เช่น ผู้ให้บริการทางเพศ ผู้ติดยาเสพติด เป็นต้น

CIOMS Guideline 13 และ 14 ระบุว่าในการทำวิจัยในกลุ่มนี้ต้องมีเหตุผลสมควร ต้องขออนุญาตและมีลายเซ็นของผู้แทนที่ขอด้วยกฎหมาย และมีการขออนุญาตบุคคลผู้นั้นด้วย การทำวิจัยในเด็กไม่สมควรทำการศึกษาในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า

๒. หลักคุณประโยชน์ ไม่ก่ออันตราย (Beneficence)

ผู้วิจัยต้องลดความเสี่ยงให้เกิดขึ้นน้อยที่สุด และเพิ่มคุณประโยชน์ให้มากที่สุด โดยมีประเด็นประกอบการพิจารณา ดังนี้

๒.๑ การประเมินความเสี่ยง หรืออันตรายที่อาจเกิดจากการวิจัย ได้แก่ อันตรายต่อร่างกาย อันตรายต่อจิตใจ อันตรายต่อสถานะทางสังคมและฐานะทางการเงิน และอันตรายทางกฎหมาย เช่น ถูกจับกุม เป็นต้น

๒.๒ การประเมินการให้คุณประโยชน์ ได้แก่ การประเมินประโยชน์ของผู้ป่วยที่เข้าร่วมการวิจัยได้รับโดยตรง ประโยชน์อื่นจะได้รับจากผลการศึกษา ประโยชน์ต่อวงการวิทยาศาสตร์หรือสังคมและประโยชน์ต่อชุมชนที่อาสาสมัครอยู่

๒.๓ การให้คุณประโยชน์อาจเป็นได้หลายรูปแบบ ได้แก่ ประโยชน์ทางร่างกาย อาทิ อาการของโรคดีขึ้น และประโยชน์ทางด้านจิตใจ เช่น รู้สึกสบายขึ้นจากความทุกข์ทรมาน รู้สึกว่าได้ช่วยผู้อื่นในอนาคต

๒.๔ ประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ อาทิ ได้รับเงินจากการเข้าร่วมในการวิจัย

๒.๕ ประโยชน์ต่อวงการวิทยาศาสตร์และสังคม เช่น ได้ความรู้ที่นำไปใช้ได้ ได้วิธีการที่มีประสิทธิภาพใช้ในอนาคต เปลี่ยนแปลงมาตรฐานการรักษา ทำให้ลดความพิการ และลดอันตราย เป็นต้น

๓. หลักความยุติธรรม (Justice)

การให้ความเป็นธรรมประเมินจากประเด็น ดังต่อไปนี้

๓.๑ การเลือกอาสาสมัคร ต้องมีเกณฑ์การคัดเลือก ไม่อคติ และไม่เลือกกลุ่มตัวอย่างที่หาง่าย สิ่งง่าย หรือเป็นคนจน หรือคนด้อยการศึกษา

๓.๒ การจัดอาสาสมัครเข้ากลุ่มศึกษา โดยมีการสุ่มเข้ากลุ่มศึกษา

จรรยาบรรณการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (๒๕๕๒) ได้กำหนดจรรยาบรรณการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ เพื่อให้ให้นักวิจัยใช้เป็นแนวทางในการใช้สัตว์เพื่อการวิจัย งานทดสอบ งานสอน และงานผลิตชีววัตถุอย่างถูกต้องเหมาะสมและเป็นผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตมนุษยและสัตว์อย่างแท้จริง ดังนี้

๑. ผู้ใช้สัตว์ต้องตระหนักถึงคุณค่าของชีวิตสัตว์

ผู้ใช้สัตว์ต้องใช้สัตว์เฉพาะกรณีที่ได้พิจารณาอย่างรอบคอบแล้วว่าเป็นประโยชน์และจำเป็นสูงสุดต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์และสัตว์ และ/ หรือความก้าวหน้าทางวิชาการ และได้พิจารณาอย่างรอบคอบแล้วว่าไม่มีวิธีการอื่นที่เหมาะสมเท่าหรือเหมาะสมกว่า

๒. ผู้ใช้สัตว์ต้องตระหนักถึงความเมตตาของผลงาน โดยใช้สัตว์จำนวนน้อยที่สุด

ผู้ใช้สัตว์จะต้องคำนึงถึงคุณสมบัติทางพันธุกรรมและคุณสมบัติทางสุขภาพของสัตว์ที่จะนำมาใช้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการใช้สัตว์ เพื่อให้มีการใช้สัตว์จำนวนน้อยที่สุด และได้รับผลงานที่ถูกต้องแม่นยำมากที่สุด

๓. การใช้สัตว์ป่าต้องไม่ขัดต่อกฎหมายและนโยบายการอนุรักษ์สัตว์ป่า

การนำสัตว์ป่ามาใช้ควรกระทำเฉพาะกรณีที่จำเป็นต่อการศึกษาวิจัย โดยไม่สามารถใช้สัตว์ประเภทอื่นทดแทนได้ และการใช้สัตว์ป่านั้น จะต้องไม่ขัดต่อกฎหมายและนโยบายการอนุรักษ์สัตว์ป่า

๔. ผู้ใช้สัตว์ต้องตระหนักว่าสัตว์เป็นสิ่งมีชีวิตเช่นเดียวกับมนุษย์

ผู้ใช้สัตว์ต้องตระหนักว่า สัตว์มีความรู้สึกเจ็บปวดและมีความรู้สึกตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมเช่นเดียวกับมนุษย์ จึงต้องปฏิบัติด้วยความระมัดระวังทุกขั้นตอน นับตั้งแต่การขนส่ง การใช้วัสดุในการเลี้ยงสัตว์ การจัดสภาพแวดล้อมของสถานที่เลี้ยง เทคนิคการเลี้ยง และการปฏิบัติต่อสัตว์ โดยไม่ให้สัตว์ได้รับความเจ็บปวด ความเครียด หรือความทุกข์ทรมาน

๕. ผู้ใช้สัตว์ต้องบันทึกข้อมูลการปฏิบัติต่อสัตว์ไว้เป็นหลักฐานอย่างครบถ้วน

ผู้ใช้สัตว์ต้องปฏิบัติต่อสัตว์ตรงตามวิธีการที่เสนอไว้ในโครงการ และต้องจดบันทึกไว้เป็นหลักฐานอย่างละเอียด ครบถ้วน พร้อมทั้งจะเปิดเผยหรือชี้แจงได้ทุกโอกาส

การประพฤตินักวิจัยวิชาชีพวิจัย

จรรยาวิชาชีพวิจัย เป็นสิ่งสำคัญที่นักวิจัยพึงปฏิบัติ โดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (๒๕๕๕) ได้จัดทำเอกสารจรรยาวิชาชีพวิจัย และแนวทางปฏิบัติที่นักวิจัยไม่ควรกระทำ คือ

๑. การคัดลอกงานหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน (Plagiarism) งานและผลงาน

ดังกล่าว เช่น แนวคิด ภาษา ถ้อยคำ ข้อความ คติพจน์ สุภาษิต ภาพเขียน ภาพถ่าย รูปปั้น รูปจำลอง ทำนองเพลง และ ผลงานใด ๆ ของผู้อื่น เป็นต้น ไม่ว่าจะนำมาทั้งหมดหรือบางส่วน หรือนำเอามาใหม่ด้วยตนเอง หรือว่าจ้างให้ผู้อื่นทำ โดยมีการแก้ไข ดัดแปลง หรือปรับปรุงใหม่ แล้วเสนองานหรือผลงานนั้น ประหนึ่งว่าเป็นของตนโดยปกปิดข้อความจริงที่ควรบอกให้ชัดเจน ทำให้บุคคลอื่น

เข้าใจผิดว่าเป็นของตน การกระทำเช่นนี้เป็นความไม่ซื่อสัตย์ หรือเป็นการหลอกลวงทางวิชาการ และการขาดจิตสำนึกในความมีจรรยาหรือความประพฤติที่ดี

๒. การคัดลอกผลงานของตนเอง (Self-plagiarism) โดยนักวิจัยคัดลอก หรือนำผลงานของตนเองที่เหมือนเดิม หรือเกือบเหมือนเดิมหรือนำมาเพียงบางส่วน กลับมาใช้อีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีการอ้างถึงผลงานเดิมของตน รวมทั้งนำผลงานมารายงานเพิ่มเติม หรือปรับแต่งให้ต่างไปจากเดิม เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจผิดพลาดคลาดเคลื่อน ไปจากความเป็นจริง หรือเข้าใจว่าเป็นผลงานค้นพบใหม่ จนเกิดความผิดพลาดในการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล

๓. การปลอมแปลงข้อมูล (Falsification) เป็นการปกปิด บิดเบือน แก้ไขข้อมูล ข้อความ หรือกระทำกรใด ๆ ในกระบวนการวิจัยและ การรายงานผลการวิจัยที่ทำให้ผิดไปจากความเป็นจริง โดยการตัดทอน หรือเพิ่มเติม หรือคิดแปลง ประูแต่ง แก้ไขข้อมูล หรือการปฏิบัติอื่นใดในกระบวนการวิจัยและรายงานข้อค้นพบจากการวิจัย เพื่อให้เป็นไปตามข้อสรุปที่ตนต้องการ การกระทำเช่นนี้เป็น การนำเสนอเรื่องหรือสิ่งอันเป็นเท็จ เป็นการกระทำผิดด้านวิชาการ วิชาชีพ และอาจถึงขั้นผิดกฎหมาย รวมถึงการขาดจิตสำนึกในความมีจรรยา หรือความประพฤติที่ดี

๔. การสร้างข้อมูลเท็จหรือการเสกสรรปั้นแต่ง (Fabrication) เป็นการสร้างข้อมูลที่ไม่เป็นจริงหรือจงใจปั้นแต่งข้อมูลให้ผิดไปจากความเป็นจริงที่พบจากการวิจัย หรือหลีกเลี่ยงที่จะนำเสนอเรื่องหรือสิ่งต่าง ๆ ตามความเป็นจริง ถือเป็นการหลอกลวง และกระทำผิด ทั้งด้านวิชาการ วิชาชีพ และความมีจรรยาหรือความประพฤติที่ดี

๕. การเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวหรือความลับของผู้รับการวิจัยที่นักวิจัยได้กระทำไปโดยไม่ได้รับคำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้รับการวิจัย ทำให้เกิดผลกระทบต่อผู้รับการวิจัยเป็นส่วนตัวไม่ว่าในทางใดก็ตาม รวมทั้งความมีชื่อเสียง นอกจากนี้ การที่นักวิจัยไม่ระมัดระวังในการนำเสนอข้อมูลหรือรายงานผลงานวิจัยทำให้สามารถคาดเดาตัวบุคคลที่กล่าวถึงได้ ก็ถือเป็นการกระทำที่ขาดความรับผิดชอบ และขาดจิตสำนึกในความมีจรรยาหรือความประพฤติที่ดี

บทที่ ๒

ส่วนประกอบของวิทยานิพนธ์/ คุยฎุณิพนธ์

วิทยานิพนธ์/ คุยฎุณิพนธ์อาจแบ่งได้เป็น ๓ ส่วน คือ ส่วนประกอบตอนต้น
ส่วนประกอบเนื้อเรื่อง และส่วนประกอบตอนท้าย

ส่วนประกอบตอนต้น

ส่วนประกอบตอนต้น ประกอบด้วยส่วนประกอบต่าง ๆ และมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ปกหรือปกนอก (Cover) ให้นิสิตเป็นผู้เย็บเล่มและทำปกนอกหลังจากที่ วิทยานิพนธ์/
คุยฎุณิพนธ์ได้รับอนุมัติแล้ว โดยใช้สีที่กำหนดดังนี้

๑.๑ วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท ใช้ปกสีแดง ตัวอักษรสีทอง

๑.๒ คุยฎุณิพนธ์ระดับปริญญาเอก ใช้ปกสีดำ ตัวอักษรสีทอง

บนแผ่นปกพิมพ์ข้อความต่าง ๆ ดังนี้ ชื่อวิทยานิพนธ์/ คุยฎุณิพนธ์ หากยาวกว่าหนึ่ง
บรรทัด พิมพ์ให้เป็นรูปสามเหลี่ยมหัวกลับ ชื่อผู้วิจัยไม่ต้องมีคำนำหน้าชื่อ ยกเว้นกรณีมีบรรดาศักดิ์
ฐานันดรศักดิ์ สมณศักดิ์ ราชทินนาม หรือยศ โดยไม่ต้องใส่วุฒิทางการศึกษาใด ๆ ต่อท้าย ให้ระบุ
ว่าวิทยานิพนธ์/ คุยฎุณิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร สาขาวิชา ชื่อคณะหรือ
วิทยาลัย เดือน ปี ที่ผู้วิจัยเสนอวิทยานิพนธ์/ คุยฎุณิพนธ์ และข้อความว่า “ลิขสิทธิ์เป็นของ
มหาวิทยาลัยบูรพา” สำหรับวิทยานิพนธ์/ คุยฎุณิพนธ์ภาษาอังกฤษ ชื่อเรื่องให้ใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่
ทั้งหมด ในส่วนของวิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร สาขาวิชา ให้ใช้คำว่า
“A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS FOR
THE MASTER DEGREE OF ” หรือคุยฎุณิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
สาขาวิชา ให้ใช้คำว่า “A DISSERTATION SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR DOCTOR DEGREE OF ” (ตัวอย่างหน้า ๘๓, ๑๐๕)

๒. สันปก (Spine) พิมพ์ชื่อเรื่องและชื่อผู้วิจัยไม่ต้องมีคำนำหน้าชื่อ ยกเว้น กรณีมี
บรรดาศักดิ์ ฐานันดรศักดิ์ หรือราชทินนามให้ใส่ไว้ด้วย โดยไม่ต้องใส่วุฒิทางการศึกษาใด ๆ ต่อท้าย
ไปตามความยาวของสันปก ระบุปีที่เสนอวิทยานิพนธ์/ คุยฎุณิพนธ์ตามความยาวของสันปก
(ตัวอย่างหน้า ๘๒)

๓. **หน้าปกใน (Title page)** พิมพ์ข้อความต่าง ๆ เช่นเดียวกับปกนอกของวิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์ คือชื่อเรื่อง ชื่อผู้เขียน ไม่ต้องมีคำนำหน้าชื่อ ยกเว้นกรณีมีบรรดาศักดิ์ ฐานันดรศักดิ์ สมณศักดิ์ ราชทินนาม หรือยศ โดยไม่ต้องใส่วุฒิทางการศึกษาใด ๆ ต่อท้าย และ วิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร สาขาวิชา ชื่อคณะหรือวิทยาลัย เดือน ปี และข้อความ “ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา” (ตัวอย่างหน้า ๘๓, ๑๐๕)

๔. **หน้าอนุมัติ (Approval page)** วิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์ที่เขียนเป็นภาษาไทยให้เขียนหน้าอนุมัติเป็นภาษาไทย วิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์ที่เป็นภาษาอังกฤษให้เขียนหน้าอนุมัติเป็นภาษาอังกฤษ (ตัวอย่างหน้า ๘๔)

๕. **กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgement)** เป็นส่วนหนึ่งที่ผู้วิจัยกล่าวแสดงความขอบคุณ ผู้ที่ให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ ในการทำวิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์ ขอขอบคุณสถาบันองค์กรที่ให้ความช่วยเหลือด้านข้อมูล และขอขอบคุณสถาบันที่ให้ทุนอุดหนุนการวิจัย ความยาวของข้อความต้องไม่เกิน ๑ หน้า ให้ลงชื่อผู้วิจัยด้วย (ตัวอย่างหน้า ๘๕, ๑๐๖)

๖. บทคัดย่อ (Abstract)

บทคัดย่อมีข้อความ ๒ ส่วน ดังนี้

๖.๑ ส่วนที่เป็นข้อมูลวิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์ ประกอบด้วย

๖.๑.๑ รหัสประจำตัวนิสิต

๖.๑.๒ สาขาวิชาและอักษรย่อของชื่อปริญญาที่ได้รับ ตามด้วยสาขาวิชาที่ระบุในหลักสูตรไว้ในวงเล็บ

๖.๑.๓ คำสำคัญ (Keywords) ของวิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์เรื่องนั้น ๆ ควรเป็นคำที่แสดงเนื้อหาสำคัญของวิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์ จำนวน ๓ – ๕ คำ คำสำคัญไม่ควรใช้คำย่อ เพราะจะนำไปใช้ในการทำดัชนีเพื่อการสืบค้น ต้องมีคำสำคัญภาษาไทยในบทคัดย่อภาษาไทย และคำสำคัญภาษาอังกฤษในบทคัดย่อภาษาอังกฤษ (ตัวอย่างหน้า ๘๖-๘๗) สำหรับวิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์ภาษาอังกฤษจะมีเฉพาะบทคัดย่อภาษาอังกฤษเท่านั้น จึงมีคำสำคัญภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียว (ตัวอย่างหน้า ๑๐๘)

๖.๑.๔ ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์

๖.๑.๕ ชื่อวิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์

๖.๑.๖ คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์ พร้อมระบุปริญญาสูงสุดที่ได้รับ

๖.๑.๗ จำนวนหน้า

๖.๑.๘ ปี พ.ศ. ที่ส่งวิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์ ฉบับสมบูรณ์

๖.๒ ส่วนที่เป็นบทคัดย่อ

บทคัดย่อเป็นส่วนที่กล่าวถึงเนื้อหาของวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์ทั้งเล่ม โดยสรุปสาระสำคัญของการวิจัยให้สั้น กระชับ ชัดเจน ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ โดยเขียนเป็นความเรียงต่อเนื่อง ไม่มีการอ้างอิง ถ้ามีการใช้คำย่อ ให้ระบุชื่อเต็มด้วย และมีความยาวไม่เกิน ๑ หน้ากระดาษ ให้เรียงบทคัดย่อภาษาไทยขึ้นก่อน ส่วนหน้าถัดไปเป็นบทคัดย่อภาษาอังกฤษ

๓. **สารบัญ (Contents)** เป็นส่วนที่แจ้งให้ทราบถึงลำดับหน้าของส่วนประกอบสำคัญทั้งหมดที่มีอยู่ในวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์แต่ละบท แต่ละเรื่อง เริ่มต้นจากหน้าใด เพื่อความสะดวกในการค้นหาเรื่องหรือบทที่ต้องการ (ตัวอย่างหน้า ๘๘-๘๙ และ ๑๐๕)

๔. **สารบัญตาราง (List of tables)** เป็นส่วนหนึ่งที่แจ้งลำดับหน้าของตารางทั้งหมดที่มีอยู่ในวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์ รวมทั้งตารางในภาคผนวกด้วย โดยเรียงลำดับก่อนหลังตามที่ปรากฏในวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์ ลำดับที่และชื่อของตารางจะต้องตรงกับที่กำหนดไว้ในเนื้อหา (ตัวอย่างหน้า ๕๐, ๑๑๐)

๕. **สารบัญภาพ (List of figures)** เป็นส่วนหนึ่งที่แจ้งลำดับหน้าของภาพประกอบเนื้อหา ซึ่งมีหลายประเภท อาจเป็นรูปภาพ แผนที่ แผนภูมิ กราฟ ฯลฯ ที่มีอยู่ทั้งหมดในวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์นั้นว่าอยู่ในหน้าใด โดยเรียงลำดับก่อนหลังตามที่ปรากฏในวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์ ลำดับที่ของภาพและชื่อของภาพจะต้องตรงกับที่ให้ไว้ในเนื้อหา (ตัวอย่างหน้า ๕๑, ๑๑๑)

ส่วนประกอบเนื้อเรื่อง

ส่วนประกอบเนื้อเรื่องของวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์จะแบ่งออกเป็น ๔ บท หรือมากกว่าก็ได้ตามความจำเป็น ถ้าวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์ที่เป็นภาษาไทยให้ใช้ชื่อบทและชื่อหัวข้อ เป็นภาษาไทยโดยไม่ต้องใส่ภาษาอังกฤษในวงเล็บ อย่างไรก็ตามเนื้อเรื่องในแต่ละบทจะแตกต่างกันไปตามลักษณะเนื้อหาและแบบแผนการวิจัยของแต่ละสาขา ส่วนที่เป็นสาระสำคัญของวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์ส่วนใหญ่ ประกอบด้วย บทนำ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย อภิปรายและสรุปผล โดยมีรายละเอียดแต่ละส่วน ดังนี้

๑. **บทนำ (Introduction)** เป็นส่วนที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ สมมติฐานหรือคำถามการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย ขอบเขตของการวิจัยข้อจำกัดการวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะ (ตัวอย่างหน้า ๕๒, ๑๑๒) โดยมีแนวทางการนำเสนอ ดังนี้

๑.๑ **ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา (Statements and significance of the problems)** เป็นการกล่าวถึงที่มาของเรื่องที่ต้องการศึกษา สาเหตุ หรือเหตุผลสนับสนุนเรื่องที่ต้องการศึกษาเพื่อแสดงถึงความสำคัญของการศึกษาในเรื่องนี้

๑.๒ **วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objectives)** ให้ระบุความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของการศึกษาว่าต้องการค้นหาข้อเท็จจริงในเรื่องใดบ้าง ควรระบุเป็นข้อ ๆ ให้ชัดเจน และจัดลำดับความสำคัญ

๑.๓ **สมมติฐานของการวิจัย (Hypotheses) หรือคำถามการวิจัย (Research question)** (ถ้ามี) จะเขียนในส่วนนี้ ในกรณีทำงานวิจัยนั้นมีการตั้งสมมติฐานอันเป็นการตอบคำถามล่วงหน้า หรือตั้งคำถามเพื่อการแสวงหาคำตอบจากวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ โดยการอ้างอิงจากหลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ได้ศึกษามาก่อน การตั้งสมมติฐานหรือการตั้งคำถามการวิจัยนี้จะช่วยให้ผู้ทำวิจัยมีแนวทางในการออกแบบการวิจัย และการดำเนินการวิจัยได้อย่างเหมาะสม

๑.๔ **กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual framework)** (ถ้ามี) ให้ระบุกรอบแนวคิดที่เป็นมโนทัศน์ของการดำเนินการวิจัย ที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบการวิจัยกับแบบการวิจัย

๑.๕ **ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย (Contribution to knowledge)** เป็นการระบุถึงความรู้หรือองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย การใช้ประโยชน์จากผลการวิจัยซึ่งอาจเป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหาการปฏิบัติงานหรือสร้างองค์ความรู้หรือพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์ของสาขาวิชาที่วิจัย

๑.๖ **ขอบเขตของการวิจัย (Scope of study)** เป็นการระบุให้ชัดเจนว่าการวิจัยนั้นครอบคลุมเนื้อหาและข้อมูลเท่าใด เช่น ตัวแปร ประชากร และระยะเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นต้น

๑.๗ **ข้อจำกัดของการวิจัย (Limitation of study)** (ถ้ามี) เป็นการระบุปัจจัยที่อาจมีผลทำให้งานวิจัยนั้นไม่สมบูรณ์

๑.๘ **นิยามศัพท์เฉพาะ (Definition of terms)** (ถ้ามี) เป็นการกำหนดความหมายคำสำคัญที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

๒. **เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Literature reviews)** เนื้อหาส่วนนี้เป็นการนำเสนอสาระสำคัญของข้อมูลที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี หรือความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่ทำวิจัยและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เคยมีผู้ทำวิจัยไว้เพื่อสนับสนุนการวิจัยเรื่องนี้

๓. **วิธีดำเนินการวิจัย (Research methodology, Research methods, Methods หรือ Materials and methods)** เนื้อหาส่วนนี้เป็นการนำเสนอวิธีดำเนินการวิจัยอย่างละเอียดตั้งแต่วิธีการที่ใช้ศึกษา กลุ่มประชากร การเลือกกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวิจัย การสร้างเครื่องมือวิจัย คุณภาพของเครื่องมือวิจัย วิธีการรวบรวมข้อมูล วิธีการทดลอง และการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นต้น

๔. **ผลการวิจัย (Results)** เนื้อหาส่วนนี้เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดโดยละเอียดเพื่อให้ได้คำตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย สมมติฐานการวิจัย หรือคำถามการวิจัยซึ่งอาจนำเสนอในรูปแบบของตาราง กราฟ หรือภาพ พร้อมทั้งมีการบรรยายประกอบตาราง กราฟและภาพเพื่อให้การแปลความหมายข้อมูลชัดเจนยิ่งขึ้น

๕. **อภิปรายและสรุปผล (Discussion and conclusion) หรือสรุปและอภิปรายผล (Conclusion and discussion)** ซึ่งอาจประกอบด้วย

๕.๑ **อภิปรายผล** เป็นการนำผลการวิจัยมาอภิปรายการได้มาของผลการวิจัยโดยใช้แนวคิด ทฤษฎี หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสนับสนุนหรืออธิบายอย่างมีเหตุผล

๕.๒ **สรุปผลการวิจัย** เป็นการเรียบเรียงให้เห็นภาพรวมการวิจัยทั้งหมดโดยสรุปสาระสำคัญตั้งแต่วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการวิจัย และผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ หรือเป็นการสรุปข้อค้นพบที่สำคัญจากการวิจัยตามวัตถุประสงค์

๕.๓ **ข้อเสนอแนะ** เป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์เพื่อปรับปรุงสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ให้ดีขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยในครั้งต่อไป หรือข้อเสนอแนะเพื่อการค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหานี้ในด้านอื่น ๆ โดยอาจแบ่งเป็น ๒ หัวข้อ คือ ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ส่วนประกอบตอนท้าย

ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ เรียงลำดับดังนี้

๑. บรรณานุกรม (Bibliography) หรือรายการอ้างอิง (References)

บรรณานุกรม หมายถึง รายชื่อหนังสือ วารสาร เอกสารสิ่งพิมพ์อื่น ๆ โสตทัศนวัสดุ และสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้อ้างอิงทั้งหมดในตัวเล่มวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์และที่นำความรู้มาเรียบเรียง โดยไม่ได้อ้างอิงไว้ในเล่ม

รายการอ้างอิง หมายถึง รายชื่อหนังสือ วารสาร เอกสารสิ่งพิมพ์อื่น ๆ โสตทัศนวัสดุ และสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้อ้างอิงเฉพาะในตัวเล่มวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์เท่านั้น

(ตัวอย่างหน้า ๕๗-๕๘, ๑๑๔-๑๑๕)

๒. ภาคผนวก (Appendix) ประกอบด้วย ส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์/ คุยฎินิพนธ์ แต่ไม่ใช่เนื้อหาของวิทยานิพนธ์/ คุยฎินิพนธ์ นำมาเพิ่มเติมไว้ตอนท้ายของวิทยานิพนธ์/ คุยฎินิพนธ์เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจในรายละเอียดของข้อมูล เนื้อหากระบวนการของการดำเนินงาน และผลของการศึกษาวิจัย เช่น ตารางที่แสดงรายละเอียดมากกว่าที่จะบรรจุในเนื้อเรื่องได้ แบบสอบถาม ตารางการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่เกี่ยวข้อง รูปภาพกิจกรรม โดยพิมพ์คำว่า “ภาคผนวก” หรือ “APPENDIX” ไว้กลางหน้ากระดาษ (ตัวอย่างหน้า ๕๕, ๑๑๖)

๓. ประวัติย่อของผู้วิจัย (Biography) เป็นการเสนอประวัติโดยย่อของผู้วิจัย โดยนำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ นามสกุล พร้อมคำนำหน้า ได้แก่ นาย นางสาว นาง ถ้ามีศรฐานันดรศักดิ์ ราชทินนาม สมณศักดิ์ ตำแหน่งหน้าที่การงาน ประวัติการทำงาน ประวัติการศึกษา ตั้งแต่ชั้นปริญญาบัตรหรือเทียบเท่าขึ้นไป ชื่อสถานศึกษาและ ปี พ.ศ. ที่สำเร็จการศึกษา ผลงานทางวิชาการ รางวัล หรือทุนการศึกษา (เฉพาะที่สำคัญ ระบุปีที่ได้รับรางวัล หรือทุนการศึกษานั้น) ความยาวไม่เกิน ๑ หน้า (ตัวอย่างหน้า ๑๐๐, ๑๑๗)

บทที่ ๓

การพิมพ์วิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์

นิสิตต้องศึกษาข้อกำหนดและรูปแบบของวิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์ตามคู่มือการทำวิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ก่อนลงมือพิมพ์ ในกรณีที่ให้ผู้อื่นพิมพ์ควรอธิบายให้ผู้พิมพ์เข้าใจ และหากมีข้อสงสัยประการใด ควรปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์ และผู้ตรวจรูปแบบวิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์เพื่อความเหมาะสมของใช้เวลา และการประหยัดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

กระดาษที่ใช้พิมพ์

ใช้กระดาษขาว ไม่มีบรรทัด ขนาดมาตรฐาน A4 ขนาด ๘๐ แกรม ใช้พิมพ์เพียงหน้าเดียว

ตัวพิมพ์และระยะบรรทัด

ให้พิมพ์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับการพิมพ์ และพิมพ์ด้วยเครื่องพิมพ์เลเซอร์ (Laser printer) ที่มีความคมชัดชัดเจน ไม่ควรใช้เครื่องพิมพ์แบบ Inkjet ตัวพิมพ์ควรเป็นแบบเดียวกันและชัดเจนตลอดทั้งเล่ม และในการพิมพ์วิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์ ให้ใช้ชนิดและขนาดตัวอักษร ดังตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ ชนิดและขนาดตัวอักษรที่ใช้ในการพิมพ์วิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

ชนิดและขนาด ตัวอักษร	วิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์ ภาษาไทย	วิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์ ภาษาอังกฤษ
๑. ชนิดตัวอักษร	Angsana หรือ Cordia (รวมทั้งตัวอักษรภาษาอังกฤษ ที่มีแทรก อยู่ในวิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์ด้วย)	Times New Roman
๒. ขนาดตัวอักษร ที่ใช้เป็นพื้น	๑๖ พอยท์ (Point)	๑๒ พอยท์
๓. ขนาดตัวอักษร ของบทที่ และชื่อบท	๒๐ พอยท์ ตัวหนา	๑๔ พอยท์ ตัวหนาและตัวพิมพ์ ใหญ่

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

ชนิดและขนาด ตัวอักษร	วิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์	วิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์
	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ
๔. หัวข้อสำคัญ	๑๘ พอยท์ ตัวหนา	๑๔ พอยท์ ตัวหนาและตัวพิมพ์เล็ก
๕. หัวข้อย่อย	๑๖ พอยท์ ตัวหนาและเอียง	๑๒ พอยท์ ตัวหนาและเอียง และตัวพิมพ์เล็ก
๖. บทคัดย่อ	๑๔-๑๖ พอยท์	๑๑-๑๒ พอยท์
๗. เลขหน้า	๑๖ พอยท์	๑๒ พอยท์
๘. ระยะบรรทัดปกติ	๑ เท่า	๑.๕ เท่า

สำหรับการพิมพ์ตัวเลขในเล่มวิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์ทั้งที่อยู่ในเนื้อหา ตาราง
เลขลำดับของเนื้อหาให้เลือกใช้เลขอารบิกหรือเลขไทยแบบใดแบบหนึ่งตลอดทั้งเล่ม

การเว้นที่ว่างริมขอบกระดาษ

ตั้งค่าเครื่องพิมพ์กระดาษ A4

ด้านบนและด้านซ้ายมือ เว้นห่างจากขอบกระดาษ ๑.๕ นิ้ว

ด้านล่างและด้านขวามือ เว้นห่างจากขอบกระดาษ ๑ นิ้ว

รูปเล่มที่พิมพ์ใช้ตามแบบที่กำหนด (ตัวอย่างหน้า ๘๑, ๑๐๔)

การลำดับหน้าและการพิมพ์เลขหน้า

การลำดับหน้าและการพิมพ์เลขหน้า กำหนดเป็น ๒ แบบดังนี้

๑. การลำดับหน้า ในส่วนประกอบตอนต้น ให้ใช้ตัวอักษรเรียงตามลำดับพยัญชนะ
ในภาษาไทย (ก, ข, ค,...) สำหรับวิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์ภาษาไทย และใช้เลขโรมันตัวเล็ก
(i, ii, iii,...) สำหรับวิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น โดยเริ่มนับ
หน้าปกใน (Title page) เป็นหน้า ก สำหรับวิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์ภาษาไทย หรือ i สำหรับ
วิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์ภาษาอังกฤษ ตามลำดับ แต่ไม่ต้องพิมพ์ลำดับหน้าของหน้าปกใน หน้า
อนุมัติ หน้ากิตติกรรมประกาศ หน้าแรกของหน้าสารบัญ สารบัญตาราง และสารบัญภาพ คำนึง

การพิมพ์ลำดับหน้าจึงเริ่มต้นที่หน้าบทคัดย่อภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษเป็นต้นไป โดยมีตัวอักษรกำกับทุกหน้าตามลำดับ

๒. การลำดับหน้าในส่วนประกอบเนื้อเรื่องและตอนท้าย ตั้งแต่บทที่ ๑ ไปกระทั่งจบเล่ม ต้องใช้เลข ๑, ๒, ๓,... เรียงตามลำดับไปโดยนับทุกหน้าและให้พิมพ์อยู่มุมบนขวาห่างจากขอบบนและขอบขวา ด้านละ ๑ นิ้ว โดยหน้าแรกของแต่ละบท หน้าแรกของบรรณานุกรม หรือรายการอ้างอิง หน้าแทรกหรือคั่นก่อนหน้าภาคผนวกและหน้าแรกของภาคผนวกแต่ละภาคไม่ต้องลงเลขหน้ากำกับ แต่นับจำนวนหน้ารวมไปด้วย

การเว้นระยะในการพิมพ์

การย่อหน้าให้ตั้ง Tab ที่ระยะ ๐.๖๓ นิ้ว

ข้อความที่คัดลอกมาเพื่อวิพากษ์วิจารณ์หรือข้อความที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงข้อความเดิม เช่น พระราชดำรัส ไม่เกิน ๓ บรรทัด ให้พิมพ์ต่อไปในเนื้อหา ไม่ต้องขึ้นบรรทัดใหม่และให้ใส่เครื่องหมายอัญประกาศ (“...”) กำกับ (ตัวอย่างหน้า ๕๔)

ถ้าข้อความที่คัดลอกมายาวเกิน ๓ บรรทัด ไม่ต้องใช้เครื่องหมายอัญประกาศ แต่ให้พิมพ์ขึ้นบรรทัดใหม่ ย่อหน้าเข้ามาโดยตั้ง Tab ที่ระยะ ๐.๖๓ นิ้ว ทุกบรรทัดของข้อความที่คัดลอกมาแล้วให้อ้างอิงที่มาแบบอ้างอิงนาม-ปี (ตัวอย่างหน้า ๕๔)

บทหรือกรงที่ขกมาอ้างอิงมากกว่า ๒ บรรทัด ให้พิมพ์ขึ้นบรรทัดใหม่โดยวางระยะให้เหมาะสม และให้รักษารูปแบบของฉันทลักษณ์เดิมไว้ไม่ต้องใช้เครื่องหมายอัญประกาศ เว้นแต่ในกรณีที่ยกมาอ้างพร้อม ๆ กันหลายบท ไม่ว่าจะผู้แต่งคนเดียว หรือหลายคนก็ตาม ใช้เครื่องหมายอัญประกาศกำกับทุกบท การพิมพ์ข้อความที่ยกมาอ้างอิงที่มีข้อความที่คัดลอกมาโดยตรง ให้พิมพ์ต่อในเนื้อหาตามปกติ โดยไม่ต้องใส่เครื่องหมายอัญประกาศกำกับ แล้วระบุบอกแหล่งที่มาของข้อความนั้น ๆ

การเรียบเรียงและการเขียนวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์

๑. ควรคำนึงถึงความถูกต้องด้านอักขระวิธี วิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์ไม่ควรมีคำผิด แม้แต่คำเดียว นอกจากนี้ควรมีความสะอาดสวย น่าอ่านและราบรื่น รูปประโยคสมบูรณ์ มีประธาน กริยา กรรม หรือส่วนขยาย ที่อ่านแล้วได้ใจความกระชับ การเลือกใช้คำสันธานเชื่อมประโยค ควรเลือกใช้ให้เหมาะสม และควรระวังไม่ใช้คำเชื่อมเพียงคำเดียวติด ๆ กันบ่อยเกินไป

๒. การใช้ภาษาที่เป็นเอกภาพ ให้เลือกใช้คำในกลุ่มคำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเหมือนกัน โดยให้ใช้เพียงคำใดคำหนึ่งตลอดทั้งเล่ม อาทิ การใช้คำว่า พุทธศักราช ปี หรือ พ.ศ. ควรเลือกใช้คำใดคำหนึ่งเพียงคำเดียว เมื่อใช้คำใดก็ควรใช้คำนั้นตลอดทั้งเล่ม

๓. การพิมพ์คำที่ไม่จบในบรรทัดเดียวกัน ให้ยกคำนั้นทั้งคำไปพิมพ์บรรทัดต่อไปไม่ควรตัดคำไปพิมพ์ในบรรทัดใหม่ เช่น โรงเรียน ไม่ควรแยกเป็น โรง-เรียน ดุษฎีนิพนธ์ ไม่ควรพิมพ์ว่า ดุษฎี-นิพนธ์ หรือ แจ็คสัน ไม่ควรพิมพ์ว่า แจ็ค-สัน อังกฤษ ไม่ควรพิมพ์ว่า อัง-กฤษ มหาวิทยาลัยบูรพา ไม่ควรพิมพ์ว่า มหาวิท-ยาลัยบูรพา หรือ มหาวิทยาลัยบูร-พา เป็นต้น

๔. คำศัพท์ที่ต้องการกำกับคำภาษาอังกฤษ ให้ใส่ในวงเล็บโดยอักษรตัวแรกของคำแรกพิมพ์เป็นตัวพิมพ์ใหญ่ ยกเว้นคำเชื่อม ได้แก่ บุพบท (Preposition) สันธาน (Conjunction) และคำนำหน้านาม (Article) ให้พิมพ์เป็นตัวพิมพ์เล็ก เช่น Definition of terms, Discussion and conclusion, Contribution to knowledge, Limitation of study แต่ถ้าคำนำหน้านามนั้นเป็นคำแรกของหัวข้อ ให้พิมพ์ด้วยอักษรตัวใหญ่ได้ ทั้งนี้ให้ใส่ภาษาอังกฤษกำกับเมื่อกล่าวในครั้งแรก แต่ไม่ต้องพิมพ์กำกับเมื่อกล่าวในครั้งต่อไป

การแบ่งบทและหัวข้อในบท

บท (Chapter) เมื่อเริ่มบทใหม่ให้ขึ้นหน้าใหม่ทุกครั้ง พิมพ์คำว่า “บทที่” หรือ “CHAPTER” และเลขประจำบทไว้กลางหน้ากระดาษ บรรทัดต่อมาพิมพ์ชื่อบทกลางหน้ากระดาษ ไม่ต้องขีดเส้นใต้

หัวข้อสำคัญ หมายถึง หัวข้อที่กำหนดสาระสำคัญของบทเป็นส่วน ๆ ซึ่งมีใช้เป็นชื่อเรื่องประจำบทให้พิมพ์ขีดขอบซ้าย และพิมพ์ห่างจากบรรทัดบน ๑ บรรทัด กรณีที่หัวข้อสำคัญยาวเกิน ๑ บรรทัด ให้ขึ้นบรรทัดใหม่ขีดขอบซ้าย สำหรับวิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์ภาษาอังกฤษ อักษรตัวแรกในหัวข้อสำคัญต้องพิมพ์ด้วยอักษรตัวใหญ่เสมอ

หัวข้อย่อย ให้พิมพ์หัวข้อย่อยตั้ง Tab ที่ระยะ ๐.๖๓ นิ้ว โดยหัวข้อย่อยนี้อาจมีหมายเลขกำกับหรือไม่ก็ได้ ถ้ามีหมายเลขกำกับให้พิมพ์ตัวเลข หลังตัวเลขใส่เครื่องหมายมหัพภาค (.) จากนั้นกด Space bar ๒ ครั้ง

หัวข้อย่อยต่อ ๆ ไป ตั้ง Tab ที่ระยะ ๐.๘๑, ๑.๐๐, ๑.๑๘ นิ้ว ตามลำดับ โดยหลังตัวเลขไม่ต้องใส่เครื่องหมายมหัพภาค (.) จากนั้นกด Space bar ๒ ครั้ง จึงเริ่มพิมพ์เนื้อหา

การขึ้นย่อหน้าใหม่ของหัวข้อย่อยทุกหัวข้อ ให้เริ่มพิมพ์ตรงกับหมายเลขของหัวข้อย่อยนั้น ๆ ในแต่ละบทไม่จำเป็นต้องแบ่งหัวข้อย่อยเหมือนกันทุกบท โดยทั่วไปในบทสรุปอาจไม่มีหัวข้อย่อยก็ได้

ตัวอย่างการพิมพ์หัวข้อย่อย

1. หัวข้อย่อยนี้ตั้ง Tab ที่ระยะ 0.63 นิ้ว
 - 1.1 หัวข้อย่อยนี้ตั้ง Tab ที่ระยะ 0.81 นิ้ว
 - 1.1.1 หัวข้อย่อยนี้ตั้ง Tab ที่ระยะ 1.00 นิ้ว
 - 1.1.1.1 หัวข้อย่อยนี้ตั้ง Tab ที่ระยะ 1.19 นิ้ว
 - 1.1.2 หัวข้อย่อย.....
 - 1.2 หัวข้อย่อย.....

การพิมพ์ตาราง (Table)

ตารางแต่ละตารางต้องมีหมายเลข และชื่อตารางกำกับ โดยหลังหมายเลขให้กด Space bar ๒ ครั้ง แล้วจึงพิมพ์ชื่อตาราง การเรียงลำดับหมายเลขตารางให้ใช้คำว่าตารางที่ โดยเริ่มจากตารางที่ ๑ ไปกระทั่งจบเล่มรวมทั้งตารางในภาคผนวกด้วย หรืออาจเรียงลำดับตารางตามบท เช่น บทที่ ๑ เขียนเป็นตารางที่ ๑-๑, ๑-๒, ๑-๓ และบทที่ ๒ เขียนเป็นตารางที่ ๒-๑, ๒-๒, ๒-๓ เป็นต้น รวมทั้งตารางในภาคผนวก ให้เขียนเป็นตารางภาคผนวก ก-๑, ก-๒ ตารางภาคผนวก ข-๑ เป็นต้น ทั้งนี้ถ้าใช้แบบใด ขอให้ใช้เหมือนกันทั้งเล่ม

ชื่อตาราง ควรสั้นแต่ชัดเจนและได้ใจความ ไม่มีรายละเอียดมากเกินไป หมายเลขและชื่อตารางให้พิมพ์ด้านบนของตาราง และพิมพ์ขีดขอบซ้ายมือของหน้ากระดาษ ถ้าชื่อตารางยาวกว่า ๑ บรรทัด ให้ขึ้นบรรทัดใหม่โดยพิมพ์ให้ตรงกับชื่อตาราง การตีเส้นตาราง ให้ตีเส้นเดี่ยวทั้งหมด (ตัวอย่างหน้า ๕๕, ๑๑๓)

ในเนื้อความควรอ้างทุกตารางที่นำเสนอ และอธิบายข้อมูลเด่น ๆ ที่ปรากฏในตารางนั้น ตารางแต่ละตารางจึงควรเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อความ และเข้าใจได้ง่ายในตัวเอง โดยอธิบายคำย่อที่ใช้ในตาราง ยกเว้นคำย่อทางสถิติ เช่น \bar{X} SD SE หรือ df เป็นต้น และต้องระบุหน่วยนับต่าง ๆ ในตารางด้วย เช่น หน่วย บาท หรือกรัม เป็นต้น การนำเสนอตารางทั้งหมดควรมีความคงที่เพื่อสะดวกในการเปรียบเทียบ ไม่ว่าจะป็นรูปแบบการนำเสนอ หัวข้อ และคำศัพท์ที่ใช้

ในกรณีที่ตารางมีหมายเหตุ ซึ่งเป็นกรอธิบายรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับตารางโดยรวมหรืออธิบายคำย่อ หรือสัญลักษณ์ที่ใช้ในตารางในการเขียนจะใช้คำว่า “หมายเหตุ” และขีดเส้นใต้

พิมพ์ได้ตารางขีดขอบซ้าย แต่ถ้าเป็นหมายเหตุเฉพาะ ซึ่งเป็นการอ้างถึงคอลัมน์ แถว หรือรายการใด รายการหนึ่ง โดยจะพิมพ์ ๑, ๒, ๓ หรือ a, b, c เชื่อมมุมขวาบนของข้อความที่ต้องการหมายเหตุ ส่วนหมายเหตุที่เกี่ยวกับความน่าจะเป็นทางสถิติเช่น $p < .05$ ให้พิมพ์ได้ตาราง โดยพิมพ์ขีดขอบซ้าย

ตารางขนาดใหญ่ให้ใช้เครื่องถ่ายเอกสารย่อส่วนหรือวิธีอื่น ๆ ตามความเหมาะสม แต่จะต้องชัดเจนอ่านง่าย ในกรณีที่พิมพ์ตารางให้อยู่ในหน้าเดียวกันได้ ให้พิมพ์ส่วนที่เหลือในหน้าต่อไป โดยหัวตารางให้พิมพ์ “ตารางที่” พร้อมระบุเลขลำดับและพิมพ์คำว่า “(ต่อ)” โดยไม่ต้องใส่ชื่อตาราง ส่วนตารางที่กว้างเกินกว่าหน้าของวิทยานิพนธ์ ก็อาจจัดพิมพ์ตามแนววางของหน้ากระดาษได้ โดยจัดให้ส่วนบนของตารางนั้นหันเข้าหาขอบซ้ายของหน้า การบอกที่มาของตารางให้เขียนแบบการเขียนอ้างอิงในเนื้อหา

สำหรับการแปลผลตารางเมื่ออ้างถึงตารางใช้คำว่า “ตารางที่” เพื่อสอดคล้องกับชื่อตาราง โดยตั้ง Tab ที่ระยะ ๐.๖๓ นิ้ว ในกรณีที่พิมพ์ตารางตามแนววางของหน้ากระดาษ เมื่อต้องการแปลผลตารางให้ขึ้นหน้าใหม่ แล้วพิมพ์เนื้อหาในแนวตั้งตามปกติ

การพิมพ์ภาพประกอบเนื้อหา (Figure)

ภาพประกอบเนื้อหามีหลายประเภท เช่น ภาพถ่าย ภาพวาด แผนภูมิ แปลน แผนที่ แผนผัง กราฟ แผ่นภาพ และแผ่นพับ โฆษณา เป็นต้น ให้ใส่หมายเลขลำดับและชื่อหรือคำอธิบายกำกับเช่นเดียวกับตาราง

การเรียงลำดับหมายเลขภาพประกอบเนื้อหาให้ใช้คำว่าภาพที่ โดยเริ่มจากภาพที่ ๑ ไปกระทั่งจบเล่ม รวมทั้งภาพในภาคผนวกด้วย หรือเรียงลำดับภาพตามบท เช่น บทที่ ๑ เขียนเป็นภาพที่ ๑-๑, ๑-๒, ๑-๓ และบทที่ ๒ เขียนเป็นภาพที่ ๒-๑, ๒-๒, ๒-๓ เป็นต้น รวมทั้งภาพในภาคผนวก ให้เขียนเป็นภาพภาคผนวก ก-๑ ภาพภาคผนวก ข-๑ เป็นต้น

ชื่อภาพควรสั้นแต่ชัดเจนและได้ใจความไม่มีรายละเอียดมากเกินไป หมายเลขและชื่อภาพให้พิมพ์ไว้ใต้ภาพ และพิมพ์ขีดขอบซ้ายของหน้ากระดาษ

ถ้าชื่อภาพยาวกว่า ๑ บรรทัด ให้ขึ้นบรรทัดใหม่โดยพิมพ์ให้ตรงกับชื่อภาพ เช่นเดียวกับ การพิมพ์ชื่อตาราง (ตัวอย่างหน้า ๕๖, ๑๑๓) ตามปกติภาพและชื่อภาพ กับคำอธิบายของภาพจะอยู่ในหน้าเดียวกัน แต่ถ้าไม่สามารถให้ภาพและคำอธิบายอยู่ในหน้าเดียวกันได้ ให้ใส่คำบรรยายไว้ในหน้าซ้ายมือ และนับหน้านั้นด้วย การบอกที่มาของภาพให้ใช้รูปแบบการพิมพ์แบบอ้างอิง เช่นเดียวกับเนื้อหา

การพิมพ์สารบัญ สารบัญตาราง สารบัญภาพ

ชื่อหัวข้อและหน้าที่แสดงในสารบัญ สารบัญตาราง และสารบัญภาพต้องตรงกับเนื้อหา คำว่า สารบัญ สารบัญตาราง และสารบัญภาพ (ขนาด ๒๐ พอยท์ ตัวหนา) ให้พิมพ์ไว้กลาง หน้ากระดาษห่างจากขอบบน ๑.๕ นิ้ว คำว่า บทที่ ตารางที่ หรือ ภาพที่ ให้พิมพ์ห่างจากคำว่า สารบัญ สารบัญตาราง และสารบัญภาพ ๑ บรรทัด โดยพิมพ์ชิดขอบซ้าย ส่วนคำว่า “หน้า” ให้พิมพ์ ระดับเดียวกับคำว่า บทที่ ตารางที่ หรือภาพที่ โดยพิมพ์ชิดขอบขวา การโยงชื่อหัวข้อ ตาราง และ ภาพ กับเลขหน้าในหน้าสารบัญ สารบัญตาราง และสารบัญภาพ ให้พิมพ์จุดไข่ปลาโยงไป ยังเลขหน้า (ตัวอย่างหน้า ๘๘-๘๑, ๑๐๕-๑๑๑)

การพิมพ์ชื่อวิทยาศาสตร์และภาษาต่างประเทศด้วยภาษาไทย

การเขียนชื่อวิทยาศาสตร์ของสิ่งมีชีวิต อาทิ จุลชีพ พืช สัตว์ ให้ใช้ตามประมวล นามศาสตร์สากล (International code of nomenclature) โดยทำให้เด่นชัดแตกต่างจากอักษรหรือ ข้อความอื่น ๆ โดยพิมพ์ด้วยตัวเอน ชื่อวิทยาศาสตร์เป็นไปตามระบบทวินาม (Binomial system) ประกอบด้วย ๒ คำ คำแรกเป็นชื่อสกุล (Genus) ขึ้นต้นด้วยอักษรตัวใหญ่ คำหลังเป็นชื่อชนิด (Species) และขึ้นต้นด้วยตัวเล็ก ทำชื่อวิทยาศาสตร์มักมีชื่อของบุคคลแรกที่กำหนดชื่อกำกับ อยู่ด้วย ให้พิมพ์ด้วยตัวตรงปกติ เช่น *Escherichia coli*, *Schizochytrium aggregatum*, *Coccinia grandis* L. (ผักตำลึง), *Canna indica* Linn. (พุทธรักษา), *Cocos nucifera* Linn. (มะพร้าว), *Crassostrea commercialis* Iredala and Roughly, *Panthera tigris* (เสือโคร่ง), *Lates calcarifer* Block (ปลากะพงขาว) ตัวอย่างการเขียนครั้งต่อไปเช่น *E. coli*, *C. commercialis*, *L. calcarifer*

การพิมพ์ภาษาต่างประเทศให้เขียนทับศัพท์เป็นภาษาไทยและวงเล็บภาษาต่างประเทศ กำกับในการกล่าวถึงครั้งแรก ส่วนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้มีการบัญญัติศัพท์ไว้แล้ว โดย ราชบัณฑิตยสถานให้ใช้ตามนั้น และวงเล็บภาษาอังกฤษกำกับในการกล่าวถึงครั้งแรก โดยพิมพ์ อักษรตัวแรกเป็นตัวพิมพ์ใหญ่ ยกเว้นคำเชื่อม อาทิ คำสันธาน ให้พิมพ์เป็นตัวพิมพ์เล็ก

การพิมพ์ภาษาต่างประเทศโดยใช้ตัวอักษรภาษาไทยไม่นิยมใส่รูปวรรณยุกต์กำกับเสียง สูงต่ำ เช่น

Bering sea	เป็น	ทะเลเบริง
Byte	เป็น	ไบต์
Hyperbola	เป็น	ไฮเปอร์โบลา
Lignite	เป็น	ลิกไนต์

Silicon	เป็น	ซิลิกอน
Technology	เป็น	เทคโนโลยี
คำที่เป็นพหูพจน์ไม่เติม “ส” หรือ “ส์” ในภาษาไทย เช่น		
Integrals	เป็น	อินทิกรัล
Semigroups	เป็น	เซมิกรุป
Games	เป็น	เกม
ยกเว้นคำนามที่ใช้เป็นชื่อเฉพาะ เช่น		
Wales	เป็น	เวลส์
Sea Games	เป็น	ซีเกมส์
Thai Airways	เป็น	ไทยแอร์เวย์
New York Times	เป็น	นิวยอร์ก ไทมส์

การใช้คำย่อ

คำย่อที่เป็นที่ยอมรับในการเขียนบรรณานุกรมหรือรายการอ้างอิง ได้แก่

คำย่อ	คำเต็ม	ความหมาย
ed.	edition	ครั้งที่พิมพ์
enl. ed.	enlarged edition	ฉบับพิมพ์ใหม่ มีการเพิ่มเติม
rev. ed.	revised edition	ฉบับพิมพ์ใหม่ มีการแก้ไข
2nd ed.	second edition	พิมพ์ครั้งที่ ๒
3rd ed.	third edition	พิมพ์ครั้งที่ ๓
n.d.	no date	ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์ (ภาษาไทยใช้ ม.ป.ป.)
n.p.	no place of publishing	ไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์ (ภาษาไทยใช้ ม.ป.ท.)
no.	number	ฉบับที่
p.	page	หน้า
pp.	pages	หน้า (หลายหน้า)
Vol.	Volume	เล่มที่ (เช่น Vol. 3)
Vols.	Volumes	จำนวนเล่ม (เช่น 3 Vols.)

การเขียนชื่อจังหวัดในประเทศไทย และชื่อรัฐในประเทศสหรัฐอเมริกา สามารถเขียนได้ตามตัวอย่าง (ตัวอย่าง หน้า ๑๒๑-๑๒๕)

การใช้ตัวเอน

ชื่อหนังสือ ชื่อวารสาร หนังสือพิมพ์ สารานุกรม และวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์ ฯลฯ ในบรรณานุกรมหรือรายการอ้างอิง ให้พิมพ์ด้วยตัวเอน

ชื่อทางวิทยาศาสตร์ที่ปรากฏในเนื้อหาให้พิมพ์ตัวเอน ตัวอย่าง เช่น potato stems infected with *Corynebacterium sepedonicum*

อักษรที่ใช้เป็นสัญลักษณ์ตัวแปรพีชคณิตที่ปรากฏในเนื้อหา เช่น

$$m/n = w/v$$

หรือสัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้นำเสนอประกอบคำบรรยาย ทั้งในเนื้อหาและในตาราง เช่น \bar{X} , SD , t , F , หรือ χ^2 นิสิตสามารถพิมพ์ด้วยตัวเอนหรือตัวตรงก็ได้ แต่ต้องเป็นแบบเดียวกันตลอดทั้งเล่ม การพิมพ์สัญลักษณ์และตัวย่อทางสถิติแสดงในตารางที่ ๒

การพิมพ์สมการในเนื้อหา

ให้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ การพิมพ์สมการสั้น ๆ และง่าย ๆ ให้พิมพ์ในบรรทัดเดียวกับเนื้อหา เช่น $a = [(1+b)/x]^{1/2}$ หรืออาจเขียนขึ้นบรรทัดใหม่ดังนี้

$$a = \sqrt{\frac{1+b}{x}}$$

การนำเสนอเศษส่วนในบรรทัดให้เขียนเครื่องหมายทับ (/) และวงเล็บเล็ก และวงเล็บใหญ่ โดยใช้ () ก่อนแล้วจึงใช้ [()] และ { () } เป็นลำดับสุดท้าย การใช้วงเล็บเล็กและวงเล็บใหญ่เพื่อหลีกเลี่ยงความสับสน เช่น ถามว่า $a/b+c$ มีความหมายเช่นเดียวกันกับ $(a/b)+c$ แต่คนละความหมายกับ $a/(b+c)$

การพิมพ์สมการที่ต้องนำเสนอเฉพาะ

การแสดงผลสมการ ให้เริ่มพิมพ์บรรทัดใหม่ โดยใส่ตัวเลขกำกับสมการที่แสดงตามลำดับทั้งหมด และให้อยู่ในวงเล็บและพิมพ์ชิดขอบขวา

$$x = -2 \sum a_x^2 + a_o + \frac{\cos x - 5ab}{1/n + a_x} \quad (๑)$$

เวลาอ้างอิงสมการที่มีเลขกำกับ ให้เขียนออกมาเต็มรูป ดังตัวอย่าง สมการที่ ๑ (ไม่ให้ใช้ตัวย่อ เช่น สก. ๑) หรือ Equation 1 (ไม่ใช่ Eq. 1)

ตารางที่ ๒ สัญลักษณ์และตัวย่อทางสถิติ (ดัดแปลงจาก American Psychological Association, 2010)

สัญลักษณ์และตัวย่อทางสถิติ	คำจำกัดความ
ANCOVA	Analysis of covariance
ANOVA	Analysis of variance
MANOVA	Multivariate analysis of variance
D	Use in Kolmogorov-Smirnov test
df or V	Degree of freedom or Nu
f	Frequency
f_e	Expected frequency
F	Fisher's F ratio
F_{max}	Hartley's test of variance homogeneity
H	Used in Kruskal-Wallis test; also used to mean <i>hypothesis</i>
H_o	Null hypothesis under test
H_1	Alternative hypothesis
HSD	Tukey's honestly significant difference (also referred to as the Tukey a procedure)
KR-20	Kuder-Richardson formula
LSD	Fisher's least significant difference
M (or \bar{X})	Sample mean (Arithmetic average)
Mdn	Median
MLE	Maximum likelihood estimator, Maximum likelihood estimate
MS	Mean square
MSE	Mean square error
n	Sample size

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

สัญลักษณ์และตัวย่อทางสถิติ	คำจำกัดความ
N	Population size
ns	Not statistically significant
p	Probability
P	Percentage, Percentile
Q	Quartile (also used in Cochran's test)
r	Pearson product-moment correlation
r^2	Pearson product-moment correlation squared; Coefficient of determination
r_b	Biserial correlation
r_{pb}	Point biserial correlation
r_s	Spearman rank correlation coefficient (Formerly rho [ρ])
R	Multiple correlation
R^2	Multiple correlation squared; Measure of strength of relationship
SD	Standard deviation
SE	Standard error
SEM	Structural equation modeling
SS	Sum of squares
t	Computed value of t test
T	Computed value of Wilcoxon's or McCall's test
T^2	Computed value of Hotelling's test
U	Computed value of Mann-Whitney test
V	Cramer's statistic for contingency tables; Pillai-Bartlett multivariate criterion
W	Kendall's coefficient of concordance
x	Abscissa (Horizontal axis in graph)
y	Ordinate (Vertical axis in graph)

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

สัญลักษณ์และตัวย่อทางสถิติ	คำจำกัดความ
z	A standard score; Difference between one value in a distribution and the mean of the distribution divided by the <i>SD</i>
$ a $	Absolute value of a
α	Alpha; Probability of a type I error; Cronbach's index of internal consistency
β	Beta; Probability of a type II error; Standardized multiple regression coefficient
γ	Gamma; Goodman-Kruskal's index of relationship
Δ	Delta (cap); Increment of change
η^2	Eta squared; Measure of strength of relationship
Θ	Theta (cap); Roy's multivariate criterion
λ	Lambda; Goodman-Kruskal's measure of predictability
Λ	Lambda (cap); Wilks's multivariate criterion
ρ_i	Rho (with subscript); Intraclass correlation coefficient
Σ	Sigma (cap); Summation
τ	Tau; Kendall's rank correlation coefficient; also Hotelling's multivariate trace criterion
Φ	Phi; Measure of association for a contingency table; also a parameter used in determining sample size or statistical power
Φ^2	Phi squared; Proportion of variance accounted for in a 2×2 contingency table
χ^2	Chi-square
Ψ	Psi; A statistical contrast
ω^2	Omega squared; Measure of strength of relationship
\wedge	(Caret) When above a Greek letter (or parameter), indicates an estimate (or statistic)

ตำแหน่งทศนิยม

จำนวนตำแหน่งทศนิยม สะท้อนให้เห็นความละเอียดแม่นยำในการวัดปริมาณค่าต่าง ๆ มักจะใช้ตำแหน่งทศนิยมได้มากกว่าสองตำแหน่ง แต่โดยทั่วไปแล้ว ในการเสนอผลการวิเคราะห์มักจะใช้จำนวนทศนิยมมากกว่าคะแนนดิบที่เก็บตอนแรกสองตำแหน่ง ยกตัวอย่าง ถ้าข้อมูลดิบเป็นคะแนนจากการทดสอบซึ่งเป็นจำนวนเต็ม ให้รายงานค่าสถิติเชิงบรรยายเป็นทศนิยม ๒ ตำแหน่ง เช่น $\bar{X} = 2.26$, $SD = 0.18$ การรายงานสถิติอ้างอิงที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน เช่น ค่า t , F และ χ^2 ให้ใช้ทศนิยมสองตำแหน่ง เช่น $\chi^2 = 1.88$ เป็นต้น

ในกรณีที่ค่าสถิตินั้นมีค่าเกิน ๑ ได้ เช่น ๑.๕๔, ๒.๖๘ หากค่าตัวเลขที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า ๑ ให้ใส่ ๐ นำหน้าจุดทศนิยม เช่น ๐.๒๗, ๐.๗๘, ๐.๕๕

ในกรณีที่ค่าสถิตินั้นมีค่าได้ไม่เกิน ๑ ไม่ต้องใส่ ๐ นำหน้าจุดทศนิยม

การใช้เครื่องหมายจุดภาคกับตัวเลข

โดยทั่ว ๆ ไป ให้ใช้จุดภาค ระหว่างกลุ่มเลข ๓ หลัก ตั้งแต่ตัวเลขหลักพันขึ้นไป เช่น ๑๐,๐๐๐-๒๗,๐๐๐

ยกเว้น

เลขกำกับหน้า	หน้า ๑๐๒๓
ค่าหลังจุดทศนิยม	๔๕๐๐.๐๗๔๔
ค่าเลขฐานสอง (Binary)	๐๑๑๐๑๐
หมายเลขกำกับ (Serial number)	๒๕๐๔๖๖๕๖๐
ค่าอุณหภูมิ	๓๐ °ซ
ค่า Degree of freedom	$df(24, 1000)$

การใช้ตัวเลข

โดยทั่ว ๆ ไป การใช้ตัวเลขในเนื้อหามักจะเป็นตัวเลขที่มีค่าตั้งแต่ ๑๐ ขึ้นไป หากต่ำกว่านั้นให้เขียนเป็นตัวหนังสือแทน

ค่าที่เขียนเป็นตัวเลข

๑. ค่าตั้งแต่ ๑๐ ขึ้นไป เช่น

๑๒ คน

การทดลองครั้งที่ ๑๒

อายุ ๒๕ ปี

รายการ ๑๒ รายการ

๒. ค่าตัวเลขที่ต่ำกว่า ๑๐ ที่จับคู่เปรียบเทียบกับค่าตัวเลขที่เท่ากับ ๑๐ หรือมากกว่า เช่น

การวิเคราะห์ ๓ จาก ๒๑ ครั้ง

บรรทัดที่ ๕ และบรรทัดที่ ๑๓

กลุ่มที่ ๔ จาก ๑๒ กลุ่ม

๓. ค่าตัวเลขที่นำหน้าหน่วยการวัด เช่น

๕ ซม. ๒ มล.

๔. จำนวนที่แสดงค่าทางสถิติหรือทางคณิตศาสตร์ ค่าทศนิยมหรือเศษส่วน ค่าร้อยละ

อัตราส่วน ค่าเปอร์เซ็นต์ ไทล์ เช่น

คูณด้วย ๓๒

๒.๕ เท่า

๐.๓๓ ของ

มากกว่าร้อยละ ๕ ของตัวอย่าง

ควอไทล์ที่ ๑

อัตราส่วน ๖:๑

เปอร์เซ็นต์ที่ ๑

๕. จำนวนตัวเลขที่แสดงเวลา วันที่ อายุ ขนาดของตัวอย่าง ตัวอย่างย่อยหรือประชากร

จำนวนตัวอย่างในการทดลอง คะแนนตัวเลขของหน่วยใน มาตรการวัด จำนวนที่แน่นอนของเงิน

หรือค่าของจำนวนตัวเลขที่ระบุ เช่น

ภายในเวลา ๓ ปี

๒ สัปดาห์ก่อน

๑ ชั่วโมง ๓๔ นาที

เวลา ๑๐.๑๕ นาฬิกา

๓๐ เมษายน ๒๕๕๕

อายุ ๒ ขวบ

ระดับค่าคะแนน ๔ จากมาตราวัด ๗ ระดับ

ได้รับเงินคนละ ๕ บาท

ตัวเลขบนบัตร ตั้งแต่ ๐-๖

๖. จำนวนที่บอกตำแหน่งลำดับ ส่วนของหนังสือ ตาราง หรือรายการ เช่น
 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
 - การทดลองครั้งที่ ๑
 - ตารางที่ ๒
 - หน้าที่ ๗
 - บทที่ ๕
 - แถวที่ ๕
 - คำที่ ๑, ๓, ๕ ตามลำดับ
๗. ตัวเลขที่ใช้ในบทคัดย่อทั้งหมด

การเขียนตัวเลขเป็นตัวหนังสือ

เขียนตัวเลขเป็นตัวหนังสือ ในกรณี

๑. จำนวนตัวเลขที่ต่ำกว่า ๑๐ ที่ไม่ต้องการแสดงถึงค่าการวัดที่เที่ยงตรงและนำไปจับกลุ่มเพื่อเปรียบเทียบกันระหว่างค่าจำนวนที่ต่ำกว่าสิบนั้น ตัวอย่างเช่น
 - ให้ปฏิบัติซ้ำสามครั้ง
 - มีเพียงหนึ่งครั้งเท่านั้น
 - มีคำเพียงสองคำที่มีความหมาย
 - ได้ทดลองไปเพียงห้าครั้ง ที่เหลืออีกเจ็ดครั้ง
 - เงื่อนไขสามประการ
 - รายการเจ็ดรายการ
 - ภาพสามมิติ
๒. ใช้ตัวหนังสือแทนตัวเลขสำหรับเลขศูนย์และหนึ่ง ถ้าเห็นว่าง่ายต่อการเข้าใจมากกว่าหรือกรณีไม่ปรากฏว่ามีการใช้ตัวหนังสือแทนตัวเลขที่มีค่าตั้งแต่ ๑๐ ขึ้นไปในเนื้อหา เช่น
 - งบประชุมที่มีฐานเป็นศูนย์
 - ประโยชน์หนึ่งบรรทัด
 - อย่างไรก็ตามมีเพียงหนึ่งคำตอบที่ใช้ได้
๓. ตัวเลขใด ๆ ที่ใช้ขึ้นต้นประโยค ชื่อเรื่อง หัวข้อ ให้เขียนเป็นตัวหนังสือ เช่น
 - เก้าสิบเปอร์เซ็นต์ของตัวอย่างเป็นเพศชาย
๔. คำเศษส่วนที่ใช้โดยทั่ว ๆ ไป เช่น
 - หนึ่งในห้าของตัวอย่าง

- สองในสามของคนส่วนใหญ่
ลดส่วนลงไปสามในสี่
๕. ตัวเลขที่นิยมใช้กันโดยทั่ว ๆ ไป เช่น
บัญญัติสิบประการ
วันที่หนึ่งมกราคม
ยี่สิบห้าพุทธศตวรรษ

การพิมพ์บรรณานุกรมหรือรายการอ้างอิง

พิมพ์คำว่า “บรรณานุกรม” หรือ “รายการอ้างอิง” ไว้กลางหน้ากระดาษ ขนาดตัวอักษร ๒๐ พอยท์หนา และห่างจากขอบบน ๑.๕ นิ้ว (ในระดับเดียวกับการขึ้นต้นบทใหม่) และพิมพ์วัสดุอ้างอิงภาษาไทยและภาษาต่างประเทศแยกกัน โดยพิมพ์วัสดุอ้างอิงภาษาไทยขึ้นก่อน และเรียงลำดับตามตัวอักษร การพิมพ์วัสดุอ้างอิงแต่ละรายการ ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย บรรทัดต่อไปให้ย่อหน้าโดยตั้ง Tab ที่ระยะ ๐.๖๓ นิ้ว

การเว้นระยะการพิมพ์หลังเครื่องหมายวรรคตอน

๑. หลังเครื่องหมายวรรคตอนใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องหมาย มหัพภาค (.) จุลภาค (,) อัฒภาค (;) มหัพภาคคู่ (:) ให้เว้นระยะ ๑ Space bar ยกเว้นอักษรย่อ เช่น พ.ศ. อ.ม. ม.ป.ป. ม.ป.ท. H.R.H. M.L. n.d. เป็นต้น
๒. ก่อนและหลังวงเล็บ รวมทั้งไม้ยมก (๓) ไปยาลน้อย (๓) ไปยาลใหญ่ (๓๗) ให้เว้น ๑ Space bar ยกเว้นคำว่า “กรุงเทพฯ”

การพิมพ์ภาคผนวก (Appendix)

ภาคผนวกคือ ส่วนที่เพิ่มเข้ามาเพื่อช่วยให้เกิดความสมบูรณ์ของข้อมูลและเนื้อหามากขึ้น ภาคผนวกอาจมีหลายลักษณะ ได้แก่ ตาราง ภาพ แบบสอบถาม คำศัพท์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผลวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

หน้าแรกของภาคผนวกให้ขึ้นหน้าใหม่ แล้วพิมพ์คำว่า “ภาคผนวก” ด้วยตัวหนาขนาด ๒๐ พอยท์ หรือวิธานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์ภาษาอังกฤษ ใช้คำว่า “APPENDIX” พิมพ์ด้วยอักษร Times New Roman ตัวหนาขนาด ๑๔ พอยท์ โดยพิมพ์ไว้กลางหน้ากระดาษ เพื่อแสดงว่า

หน้าถัดไปเป็นส่วนของภาคผนวกโดยไม่ต้องใส่เลขกำกับหน้า แต่ต้องนับจำนวนหน้าด้วย (ตัวอย่างหน้า ๕๕, ๑๑๖)

วิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์บางเรื่องอาจมีภาคผนวกเดียว ให้ใช้คำว่าภาคผนวก แต่ถ้ามีหลายภาคผนวกให้ใช้อักษรกำกับ เช่น ภาคผนวก ก ภาคผนวก ข ภาคผนวก ค หรือ APPENDIX 1 APPENDIX 2 ตามลำดับที่ได้กล่าวถึงในเนื้อหา นั้น เมื่อต้องการให้ผู้อ่านติดตามอ่านเพิ่มเติม และให้ขึ้นหน้าใหม่เมื่อขึ้นภาคผนวกใหม่ และภาคผนวกแต่ละเรื่องต้องมีชื่อเรื่องกำกับด้วย

การพิมพ์บทคัดย่อ

ผู้วิจัยจะต้องพิมพ์บทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษตามรูปแบบที่กำหนด (ตัวอย่างหน้า ๘๖-๘๗, ๑๐๘)

บทคัดย่อประกอบไปด้วยส่วนสำคัญ ๒ ส่วน คือ

๑. ข้อมูลวิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์ ประกอบไปด้วย

๑.๑ รหัสประจำตัวนิสิต

๑.๒ สาขาวิชาและอักษรย่อของชื่อปริญญาที่ได้รับ ตามด้วยสาขาวิชาที่ระบุไว้ในวงเล็บ

๑.๓ คำสำคัญ (Keyword) เป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องของการวิจัย เพื่อใช้ในการสืบค้น เช่น ชื่อตัวแปรตาม ประชากรที่ศึกษาเป็นต้น ควรระบุไม่เกิน ๕ คำ แต่ละคำจะมีความยาวเท่าไรก็ได้ แต่รวมทั้งหมดไม่ควรเกิน ๗๕ ตัวอักษร

๑.๔ ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์ ไม่ต้องใส่ นาย นาง นางสาว ยกเว้นยศที่ได้รับ การแต่งตั้ง

๑.๕ ชื่อวิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์ ถ้าเป็นวิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์ภาษาไทยต้องตามด้วยชื่อภาษาอังกฤษเป็นตัวพิมพ์ใหญ่ พิมพ์ไว้ในวงเล็บ

๑.๖ คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์ พร้อมระบุปริญญาสูงสุดที่ได้รับ

๑.๗ จำนวนหน้าของวิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์

๑.๘ ปี พ.ศ. ที่ส่งวิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

๒. เนื้อหาบทคัดย่อ หรือ Abstract คือ เนื้อความย่อหรือสรุปเนื้อหาที่ครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ของวิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์ทั้งหมด ได้แก่ วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการวิจัย และสรุปผลการวิจัย บทคัดย่อควรมีความยาวไม่เกิน ๑ หน้ากระดาษ โดยใช้อักษรขนาด ๑๖ พอยท์ แต่สามารถใช้ขนาดตัวอักษรเล็กกว่าตัวอักษรที่ใช้เป็นพื้นได้ แต่ไม่ควรต่ำกว่า ๑ พอยท์

บทคัดย่อที่ดีควรมีความถูกต้อง เรื่องใดที่ไม่ได้นำเสนอในเนื้อหาจะต้องไม่ปรากฏในบทคัดย่อ และควรมีความสมบูรณ์ โดยคำย่อต่าง ๆ หรือคำที่ไม่คุ้นเคย ให้เขียนคำเต็มทั้งหมด และควรสั้นกะทัดรัด อ่านง่าย ได้ใจความ

บทคัดย่อจะช่วยให้ผู้อ่านทราบเนื้อหาของวิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์ได้อย่างรวดเร็ว และช่วยให้ตัดสินใจได้ว่า ควรจะอ่านวิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์นั้นอย่างละเอียดหรือไม่ รวมทั้งยังช่วยในการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้นข้อมูลต่อไป

บทที่ ๔ การอ้างอิง

การอ้างอิง (Citation) หมายถึง การบันทึกที่มาของข้อความที่ยกมากล่าวอ้างหรืออ้างอิง เพื่อให้ผู้อ่านทราบแหล่งที่มาและสามารถติดตามแหล่งวัสดุอ้างอิงที่สมบูรณ์ เป็นการให้เกียรติแก่เจ้าของผลงานที่นำมาอ้างอิง รวมทั้งเป็นจรรยาบรรณของนักวิจัย ในการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์/ คุชณินิพนธ์ ให้ใช้รูปแบบการอ้างอิงแบบนาม-ปี (Author-date) ตลอดทั้งเล่ม และให้นำวัสดุอ้างอิงทุกรายการที่ปรากฏในเนื้อหา ใส่ไว้ในส่วนของบรรณานุกรมหรือรายการอ้างอิงท้ายเล่ม

การอ้างอิงแบบนาม-ปี

การเขียนอ้างอิงแบบนี้จะเป็นการอ้างอิงที่อยู่รวมกันกับเนื้อหาไม่แยกกันคนละส่วน โดยอาจเขียนชื่อผู้แต่งที่ใช้อ้างอิงให้กลมกลืนไปกับเนื้อหาหรือจะแยกใส่ในวงเล็บท้ายข้อความที่อ้างอิงก็ได้

๑. ส่วนประกอบของรายการอ้างอิง

๑.๑ โดยทั่วไปรายการอ้างอิงประกอบด้วยส่วนสำคัญ ๒ ส่วนคือ ชื่อผู้แต่ง และปีที่พิมพ์โดยระบุไว้ในวงเล็บดังนี้

*

(ชื่อผู้แต่ง/ปีที่พิมพ์)

หมายเหตุ * เครื่องหมาย “/” หมายถึง กดแป้น Space bar ๑ ครั้ง

ถ้าผู้วิจัยสรุปเนื้อหาสาระที่นำมาอ้างอิงก่อนระบุชื่อผู้แต่ง ให้ใส่ชื่อผู้แต่ง และปีที่พิมพ์อ้างอิงไว้ในวงเล็บหลังเนื้อหานั้น ๆ ในกรณีที่ชื่อผู้แต่งอยู่ก่อนเนื้อหาหรือแทรกอยู่ในเนื้อหา ให้เขียนชื่อผู้แต่งไว้นอกวงเล็บและเขียนปีที่พิมพ์ไว้ในวงเล็บหลังชื่อผู้แต่ง

ในการอ้างอิงครั้งต่อไป ถ้าระบุชื่อผู้แต่งและปีที่พิมพ์อ้างอิง ลงในเนื้อหานำมาก่อนแล้วไม่จำเป็นต้องระบุชื่อผู้แต่งในวงเล็บซ้ำอีก

ตัวอย่าง กรณีใส่ชื่อผู้แต่งและปีที่พิมพ์ไว้ในวงเล็บ

ผู้สูงอายุมีการเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาในทางที่เสื่อม ซึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงด้านอารมณ์และสังคม..... (นาริรัตน์ สัจจรวงษ์พนา, 2548)

ตัวอย่าง กรณีใส่ชื่อผู้แต่งและปีที่พิมพ์ไว้นอกวงเล็บ

ยุพาสินี วันชูเสริม (2551) ศึกษาจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนวิถีพุทธในโรงเรียนมัธยม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1.....

ตัวอย่าง กรณีใส่ชื่อผู้แต่งและปีที่พิมพ์แทรกอยู่ในเนื้อหา

การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาโรงเรียน วัดและชุมชน ได้ผลสอดคล้องกับพัลลภ เหวงชูศิริรัตน์ (2552) ที่รายงาน.....นอกจากนั้นการส่งเสริมคุณธรรมพื้นฐานสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1.....

๑.๒ กรณีที่เป็นการอ้างอิงข้อความที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงข้อความเดิม เช่น พระราชดำรัส บทร้อยกรอง เป็นต้น ให้พิมพ์ต่อไปในเนื้อหาไม่ต้องขึ้นบรรทัดใหม่และให้ใส่เครื่องหมายอัญประกาศ (“...”) กำกับและต้องระบุเลขหน้าของแหล่งที่มา ในการอ้างอิงบางครั้งผู้เขียนต้องการจะอ้างอิงถึงหนังสือ หรือวัสดุอ้างอิงโดยเจาะจงเฉพาะส่วน ให้ระบุเลขหน้าหรือบทที่ได้

สำหรับภาษาไทยใช้

(ชื่อผู้แต่ง,ปีที่พิมพ์,หน้า/เลขหน้าที่อ้างอิง)

(ชื่อผู้แต่ง,ปีที่พิมพ์,บทที่/เลขที่ของบท)

สำหรับภาษาอังกฤษใช้

อ้างอิงหน้าเดียว

(ชื่อผู้แต่ง,ปีที่พิมพ์,p./เลขหน้าที่อ้างอิง)

อ้างอิงหลายหน้า

(ชื่อผู้แต่ง,ปีที่พิมพ์,pp./เลขหน้าที่อ้างอิง)

ตัวอย่าง

การปรับวิสัยทัศน์ พบว่ารูปแบบภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร..... (จามจรี จำเมือง, 2548, หน้า 150)

Luying, Xuecheng, Xueying, and Qinghua (2007) ศึกษาสภาพการเลี้ยงที่มีผลต่อการผลิต ดีเอชเอของ *Schizochytrium limacinum* พบว่า.....

He also stated that professional learning communities in schools “lead to strong and measurable improvements in pupils’ learning” (Hargreaves, 2003, pp. 90-91).

๒. หลักการเขียนชื่อผู้แต่ง

๒.๑ ผู้แต่ง การลงชื่อผู้แต่ง ถ้าเป็นคนไทยให้ลงชื่อและตามด้วยชื่อสกุล ส่วนชาวต่างประเทศให้ลงเฉพาะชื่อสกุลเท่านั้น

๒.๑.๑ ชื่อผู้แต่งไม่ต้องลงคำนำหน้าชื่อ เช่น นาย นาง นางสาว ดร. ศ. นายแพทย์ หรือ Mr. Mrs. Miss. Ms. Dr. Prof. เป็นต้น

๒.๑.๒ ผู้แต่งที่มีฐานันดรศักดิ์ บรรดาศักดิ์ หรือยศ ให้คงฐานันดรศักดิ์ บรรดาศักดิ์หรือยศไว้ เช่น พระยาธรรมศักดิ์มนตรี พลตรี ม.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมชพระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต) หรือ Sir, Mark เป็นต้น ในกรณีที่อ้างอิงวัสดุอ้างอิงหลายรายการของผู้แต่ง คนเดียวกันที่มีการเปลี่ยนฐานันดรศักดิ์ บรรดาศักดิ์ สมณศักดิ์ และยศ ให้ใช้ตามที่ปรากฏครั้งล่าสุด

๒.๑.๓ ผู้แต่งที่มีสมณศักดิ์ให้ลงชื่อตามที่ปรากฏ

ตัวอย่าง

แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมที่เป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรของ อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยของรัฐ.....(สญาญู ชีระวนิชตระกูล, 2549)

อำนาจอ้างอิง เป็นอำนาจที่คนอื่นอยากทำตาม อยากเลียนแบบ เกิดจากความดึงดูดใจ ระหว่าง..... (Owens, 2004)

Mellisa and Heusen (2003) ศึกษาความสัมพันธ์ของสถานะทางเอกลักษณ์ รูปแบบ การอบรมเลี้ยงดู และประสบการณ์ในวิทยาลัยของนักศึกษาเพศหญิง.....

๒.๒ การอ้างอิงผู้แต่งคนเดียว แต่มีวัสดุอ้างอิงหลายชิ้น

๒.๒.๑ เอกสารจัดพิมพ์ในปีเดียวกันมากกว่าหนึ่งเรื่อง

ในกรณีที่ผู้แต่งคนเดียวมีวัสดุอ้างอิงที่จัดพิมพ์ในปีเดียวกันมากกว่าหนึ่งเรื่อง และผู้เขียนวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์ได้นำมาอ้างอิงมากกว่าหนึ่งเรื่อง เพื่อเป็นการระบุให้ชัดเจนว่าเป็นวัสดุอ้างอิงในเรื่องใด ให้ใส่อักษร ก ข ค สำหรับวัสดุอ้างอิงภาษาไทยท้ายปีที่พิมพ์เรียงลำดับก่อนหลังในการอ้างอิงหรือ a b c ในวัสดุอ้างอิงภาษาอังกฤษ โดยพิมพ์เว้นระยะห่างหนึ่งตัวอักษร ระหว่างเลข พ. ศ. กับตัวอักษร ก ข ค..... หรือ a b c..... โดยใส่อักษร ก ข ค..... หรือ a b c..... ใน ส่วนของบรรณานุกรมหรือรายการอ้างอิงท้ายเล่มด้วย และต้องตรวจสอบการพิมพ์นี้ในส่วน ของบรรณานุกรมและส่วนอ้างอิงให้ตรงกัน

๒.๒.๒ เอกสารหลายชิ้นจัดพิมพ์ต่างปี

ในการอ้างอิงเอกสารหลายเรื่องที่เขียน โดยผู้แต่งคนเดียว แต่ปีที่พิมพ์ต่างกัน ให้ระบุชื่อผู้แต่งครั้งเดียวแล้วระบุปีที่พิมพ์ตามลำดับ โดยใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) คั่นระหว่างปีที่พิมพ์

๒.๓ เอกสารอ้างอิงชิ้นเดียวแต่มีผู้แต่งหลายคน

๒.๓.๑ ถ้าผู้แต่ง ๒ คนให้อ้างชื่อทั้ง ๒ คนทุกครั้ง โดยเริ่มพิมพ์ชื่อผู้แต่งคนที่ ๑ ถ้าเป็นเอกสารภาษาไทยเชื่อมด้วยคำว่า “และ” ส่วนเอกสารภาษาอังกฤษให้ใช้คำว่า “and” เมื่อกล่าวถึงชื่อผู้แต่ง ก่อนที่จะอธิบายเนื้อหาและไม่ได้อยู่ในวงเล็บ แต่ถ้าอธิบายเนื้อหาเสร็จเรียบร้อยแล้วจึงอ้างถึงชื่อผู้แต่ง ให้พิมพ์ในวงเล็บและใช้ “&” (Ampersand) แล้วจึงใส่ชื่อผู้แต่งคนที่ ๒

๒.๓.๒ ถ้าผู้แต่ง ๓-๕ คน ให้อ้างชื่อของผู้แต่งทุกคนในการอ้างครั้งแรก ส่วนผู้แต่งคนสุดท้ายเชื่อมด้วย “และ” กรณีที่ผู้แต่งเป็นชาวต่างประเทศให้อ้างชื่อของผู้แต่งทุกคนในการอ้างอิงครั้งแรกเช่นกัน ส่วนผู้แต่งคนสุดท้ายเชื่อมด้วย “and” กรณีที่ไม่อยู่ในวงเล็บ หรือ “&” เมื่ออยู่ในวงเล็บ และใช้หลักการเดียวกับผู้แต่ง ๒ คน แต่ครั้งต่อไปถ้าเป็นเอกสารภาษาไทย ให้อ้างชื่อคนแรกแล้วตามด้วย “และคณะ” ส่วนเอกสารภาษาอังกฤษให้อ้างชื่อคนแรกแล้วตามด้วย “et al.” และที่ว่างระหว่างชื่อผู้แต่งคนแรกกับ “และคณะ” หรือ “et al.” ไม่ต้องมีเครื่องหมายใด ๆ

๒.๓.๓ ถ้าผู้แต่งตั้งแต่ ๖ คนขึ้นไปให้ใช้ชื่อผู้แต่งเฉพาะคนแรกเท่านั้น แล้วตามด้วย “และคณะ” หรือ “et al.”

ในกรณีที่เอกสารที่มีคณะผู้แต่งแตกต่างกัน แต่มีผู้แต่งคนที่ ๑ คนที่ ๒ ซ้ำกัน หากเขียนย่อว่า “ผู้แต่งคนที่ ๑ และคณะ” หรือ “first author et al.” แล้วจะทำให้เกิดการเข้าใจผิดว่าเป็นเอกสารชิ้นเดียวกันให้พิมพ์ชื่อผู้แต่งคนที่ ๑ คนที่ ๒ และคนที่ ๓ (ซึ่งเป็นผู้แต่งที่แตกต่างจาก

กลุ่มแรกเพื่อเป็นการจำแนกกลุ่ม) แล้วจึงตามด้วย “และคณะ” หรือ “et al.”

๒.๔ การอ้างอิงเอกสารหลายเรื่องโดยผู้แต่งหลายคน

ให้อ้างอิงไว้ในวงเล็บเดียวกัน โดยมีเครื่องหมายอัฒภาค (;) คั่นระหว่างเอกสารอ้างอิงนั้น โดยเรียงลำดับชื่อภาษาไทยก่อนภาษาต่างประเทศ และเรียงตามลำดับตัวอักษร

๒.๕ การอ้างอิงเอกสารที่ผู้แต่งเป็นสถาบัน

การอ้างอิงเอกสารที่มีสถาบันเป็นผู้แต่ง ให้ระบุชื่อสถาบัน โดยเขียนชื่อเต็มในการอ้างครั้งแรก ถ้าสถาบันนั้นมีชื่อย่อที่เป็นทางการให้ระบุชื่อย่อไว้ในวงเล็บเหลี่ยม [] ด้วย การอ้างครั้งต่อไปให้ใช้ชื่อย่อนั้นได้ในกรณีที่ไม่มีชื่อย่อหรือชื่อย่อนั้นไม่เป็นที่รู้จักกันดีการอ้างครั้งต่อไปให้ระบุชื่อสถาบันเต็มทุกครั้ง

ตารางที่ ๓ ตัวอย่างการเขียนอ้างอิงชื่อผู้แต่งเอกสารภาษาอังกฤษ (คัดแปลงจาก American Psychological Association, 2010)

รูปแบบของการอ้างอิง	การอ้างอิงครั้งแรก	การอ้างอิงครั้งต่อไป	การใส่วงเล็บในการอ้างอิงครั้งแรก	การใส่วงเล็บในการอ้างอิงครั้งต่อไป
เรื่องที่มีผู้แต่ง 1 คน	Walker (2007)	Walker (2007)	(Walker, 2007)	(Walker, 2007)
เรื่องที่มีผู้แต่ง 2 คน	Walker and Allen (2004)	Walker and Allen (2004)	(Walker & Allen, 2004)	(Walker & Allen, 2004)
เรื่องที่มีผู้แต่ง 3 คน	Bradley, Ramirez, and Soo (1999)	Bradley et al. (1999)	(Bradley, Ramirez, & Soo, 1999)	(Bradley et al., 1999)
เรื่องที่มีผู้แต่ง 4 คน	Bradley, Ramirez, Soo, and Walsh (2006)	Bradley et al. (2006)	(Bradley, Ramirez, Soo, & Walsh, 2006)	(Bradley et al., 2006)
เรื่องที่มีผู้แต่ง 5 คน	Walker, Allen, Bradley, Ramirez, and Soo (2008)	Walker et al. (2008)	(Walker, Allen, Bradley, Ramirez, & Soo, 2008)	(Walker et al., 2008)
เรื่องที่มีผู้แต่ง 6 คน หรือมากกว่า	Wasserstein et al. (2005)	Wasserstein et al. (2005)	(Wasserstein et al., 2005)	(Wasserstein et al., 2005)
ผู้แต่งที่เป็นหน่วยงานหรือสถาบันที่มีชื่อย่อเป็นทางการ	National Institute of Mental Health (NIMH, 2003)	NIMH (2003)	(National Institute of Mental Health [NIMH], 2003)	(NIMH, 2003)
ผู้แต่งที่เป็นหน่วยงานหรือสถาบันที่มีชื่อย่อไม่เป็นทางการ	University of Pittsburgh (2005)	University of Pittsburgh (2005)	(University of Pittsburgh, 2005)	(University of Pittsburgh, 2005)

ตารางที่ ๔ ตัวอย่างการเขียนอ้างอิงชื่อผู้แต่งเอกสารภาษาไทย

รูปแบบของการอ้างอิง	การอ้างอิงครั้งแรก	การอ้างอิงครั้งต่อไป	การใส่วงเล็บในการอ้างอิงครั้งแรก	การใส่วงเล็บในการอ้างอิงครั้งต่อไป
เรื่องที่มีผู้แต่ง 1 คน	พิมพ์ทอง ทองนพคุณ (2554)	พิมพ์ทอง ทองนพคุณ (2554)	(พิมพ์ทอง ทองนพคุณ, 2554)	(พิมพ์ทอง ทองนพคุณ, 2554)
เรื่องที่มีผู้แต่ง 2 คน	วีรพงศ์ วุฒิพันธุ์ชัย และสุบัณฑิต นิ่มรัตน์ (2555)	วีรพงศ์ วุฒิพันธุ์ชัย และสุบัณฑิต นิ่มรัตน์ (2555)	(วีรพงศ์ วุฒิพันธุ์ชัย และสุบัณฑิต นิ่มรัตน์, 2555)	(วีรพงศ์ วุฒิพันธุ์ชัย และสุบัณฑิต นิ่มรัตน์, 2555)
เรื่องที่มีผู้แต่ง 3 คน	ศิริกัลยา สุวจิตานันท์, พัฒนา มุลพฤกษ์ และธำรงวัฒน์ มุ่งเจริญ (2541)	ศิริกัลยา สุวจิตานันท์, และคณะ (2541)	(ศิริกัลยา สุวจิตานันท์, พัฒนา มุลพฤกษ์ และธำรงวัฒน์ มุ่งเจริญ, 2541)	(ศิริกัลยา สุวจิตานันท์ และคณะ, 2541)
เรื่องที่มีผู้แต่ง 4 คน	วิศิษฎ์ ต้นหยง, เกศรินทร์ ชัยศิริ, มุขิตา ยืนวงศ์ และชัยวัฒน์ ชีรธรรมากร (2555)	วิศิษฎ์ ต้นหยง และคณะ (2555)	(วิศิษฎ์ ต้นหยง, เกศรินทร์ ชัยศิริ, มุขิตา ยืนวงศ์ และชัยวัฒน์ ชีรธรรมากร, 2555)	(วิศิษฎ์ ต้นหยง และคณะ, 2555)
เรื่องที่มีผู้แต่ง 5 คน	ปราณี วิมณ, ศักดิ์คำ สุวิทย์, มณี ดวงแด, ฉัตร ดีมาก และมณฑุดี ศิยากัลป์ (2544)	ปราณี วิมณ และคณะ (2554)	(ปราณี วิมณ, ศักดิ์คำ สุวิทย์, มณี ดวงแด, ฉัตร ดีมาก และมณฑุดี ศิยากัลป์, 2544)	(ปราณี วิมณ และคณะ, 2544)
เรื่องที่มีผู้แต่ง 6 คน หรือมากกว่า	สุมนมาลย์ สิงหะ และคณะ (2545)	สุมนมาลย์ สิงหะ และคณะ (2545)	(สุมนมาลย์ สิงหะ และคณะ 2545)	(สุมนมาลย์ สิงหะ และคณะ 2545)
ผู้แต่งที่เป็นหน่วยงาน หรือสถาบันที่มีชื่อย่อเป็นทางการ	สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ., 2552)	สมศ. (2552)	(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา [สมศ.], 2552)	(สมศ., 2552)
ผู้แต่งที่เป็นหน่วยงาน หรือสถาบันที่มีชื่อย่อไม่เป็นทางการ	มหาวิทยาลัยบูรพา (2555)	มหาวิทยาลัยบูรพา (2555)	(มหาวิทยาลัยบูรพา, 2555)	(มหาวิทยาลัยบูรพา, 2555)

๒.๖ การอ้างอิงเอกสารที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง

เอกสารที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง มีวิธีการอ้างอิงดังนี้

๒.๖.๑ เอกสารที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่งให้ลงชื่อเรื่องแทนชื่อผู้แต่ง

ตัวอย่าง

(จรรยาวิชาชีพอิจัย และแนวทางปฏิบัติ, 2555)

(Global Warming Effects and Causes, 2009)

กรณีที่อ้างอิงเอกสารภาษาอังกฤษที่ไม่มีการระบุชื่อผู้แต่ง แต่มีคำว่า Anonymous ให้เขียนอ้างอิงโดยใช้คำว่า Anonymous แทนชื่อผู้แต่ง

๒.๖.๒ เอกสารที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง มีแต่ผู้ทำหน้าที่เป็นบรรณาธิการ หรือผู้รวบรวม ให้ลงชื่อบรรณาธิการหรือผู้รวบรวม หลังจากนั้นพิมพ์เครื่องหมายจุลภาค “,” แล้วจึงพิมพ์คำว่า “บรรณาธิการ”

ตัวอย่าง

(ชมัฏกร บางคมบาง และพิเชฐ แสงทอง, บรรณาธิการ, 2555)

(Dorai, Ed., 2009)

๒.๗ การอ้างอิงหนังสือแปล ระบุชื่อผู้เขียนที่เป็นเจ้าของเรื่อง ถ้าไม่ทราบชื่อผู้เขียน จึงระบุชื่อผู้แปล

ตัวอย่างทราบชื่อผู้เขียน

(ทาคาชิ ไชโต, 2555)

ตัวอย่างไม่ทราบชื่อผู้เขียน

(วิณา หวัง, ผู้แปล, 2555)

๒.๘ ในการอ้างอิงที่ไม่อาจหาแหล่งเบื้องต้น (Primary source) ของวัสดุอ้างอิงได้ จำเป็นต้องอ้างอิงจากแหล่งรอง (Secondary source) ให้ระบุแหล่งเบื้องต้นก่อนและใช้คำว่า

“อ้างถึงใน” หรือ “cited in” ทั้งนี้ในส่วนของบรรณานุกรม/ รายการอ้างอิงให้ระบุแหล่งอ้างอิงที่
 สมบูรณ์ทั้งแหล่งเบื้องต้นและแหล่งรอง อย่างไรก็ตามไม่ควรอ้างอิงเฉพาะแหล่งรองถ้าสามารถ
 หาแหล่งเบื้องต้นได้

ตัวอย่างระบุแหล่งเบื้องต้นก่อน

(เทือน ทองแก้ว, 2544 อ้างถึงใน จามจุรี จำเมือง, 2549)

(Bjerrum, 1954 อ้างถึงใน รุ่งลาวัลย์ ราชัน, 2555)

(Tangtermsirikul et al., 1995 cited in Kaewmanee, Krammart, Sumranwanich,
 Choktaweekam, & Tangtermsirikul, 2013)

๓. การอ้างอิงการสื่อสารระหว่างบุคคล

การสื่อสารระหว่างบุคคล อาจเป็นจดหมาย บันทึก การสนทนา การสัมภาษณ์ ฯลฯ
 ให้ระบุชื่อของผู้สื่อสารพร้อมวันที่ด้วย

ตัวอย่าง

Sutarso (personal communication, July 13, 2012).....

.....(จิราพร บานลา, สัมภาษณ์, 26 เมษายน 2554)

๔. การอ้างอิงจากสื่อทัศนวัสดุ

(ชื่อผู้จัดทำ,ประเภทวัสดุ,ปีที่

ตัวอย่าง

(ไพบูลย์เกียรติ เขียวแก้ว, ซีดี, 2552)

(Lashway, slide, 2005)

๕. การอ้างอิงจากสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์

(ชื่อผู้แต่ง,ปีที่พิมพ์)

ตัวอย่าง

(วารสารน์ สามโกเศศ, 2554)

(Kehr, 2011)

ถ้าไม่ปรากฏปีที่พิมพ์ให้ใช้อักษรย่อ ม.ป.ป. (ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์) หรือ n.d. (No date)

สำหรับวัสดุอ้างอิงภาษาอังกฤษ

(ชื่อผู้แต่ง,/ม.ป.ป.)

ตัวอย่างภาษาไทย

ศ. กลิ่นหอมหวล (ม.ป.ป.) ศึกษา.....

ตัวอย่างภาษาต่างประเทศ

.....(Kuehner & Reque, n.d.)

Kuehner and Reque (n.d.).....

บทที่ ๕

การเขียนบรรณานุกรมหรือรายการอ้างอิง

บรรณานุกรม (Bibliography) หรือรายการอ้างอิง (References) เป็นการรวบรวมรายการอ้างอิงท้ายเล่ม นิสิตสามารถเลือกใช้คำว่า “บรรณานุกรม” หรือ “รายการอ้างอิง” ใดอย่างหนึ่ง กล่าวคือ ถ้าเป็นรายการวัสดุอ้างอิงที่ใช้อ้างอิงทั้งหมดในตัวเล่มวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์ และที่นำความรู้มาเรียบเรียงโดยไม่ได้อ้างอิงไว้ในเล่ม ให้ใช้คำว่า “บรรณานุกรม” แต่ถ้าอ้างอิงเฉพาะวัสดุอ้างอิงที่ปรากฏอยู่ในตัวเล่มวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์เท่านั้น ให้ใช้คำว่า “รายการอ้างอิง”

การพิมพ์บรรณานุกรมหรือรายการอ้างอิง

๑. ในหน้าแรกของบรรณานุกรมให้ใช้คำว่า “บรรณานุกรม” หรือ “รายการอ้างอิง” สำหรับวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์ภาษาไทย และ “BIBLIOGRAPHY” หรือ “REFERENCES” สำหรับวิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์ภาษาอังกฤษ โดยพิมพ์ไว้กึ่งกลางหน้ากระดาษตอนบน

๒. วิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์ภาษาไทย ให้เรียงวัสดุอ้างอิงตามลำดับตัวอักษรตัวแรกตามแบบพจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน ถ้ามีวัสดุอ้างอิงภาษาอังกฤษด้วย ให้เรียงลำดับตัวอักษรเช่นเดียวกันและให้เรียงต่อจากภาษาไทย และหากนามสกุลของผู้แต่งชาวต่างประเทศซ้ำกันให้เรียงจากตัวอักษรของชื่อต้น และชื่อกลางตามลำดับ โดยให้เรียงตามลำดับตัวอักษรที่เขียนจริงไม่ใช่เรียงตามเสียงที่อ่าน ตัวอย่าง Mc ต้องเรียงตามหลัง Mac เช่น MacArthur มาก่อน McAlister

ในกรณีที่วัสดุอ้างอิงที่มีชื่อผู้แต่งซ้ำ ให้พิมพ์ชื่อผู้แต่งทุกคนและทุกรายการโดยไม่ใช้เครื่องหมาย “_____” และเรียงลำดับปีที่พิมพ์จากปีเก่าจนถึงปีล่าสุด

๓. การพิมพ์วัสดุอ้างอิงแต่ละรายการไม่ต้องลงเลขลำดับกำกับรายการ

๔. เริ่มพิมพ์รายการวัสดุอ้างอิงชิดขอบซ้ายของหน้ากระดาษที่เว้น ๑.๕ นิ้ว ถ้ารายการวัสดุอ้างอิงไม่จบในบรรทัดให้ขึ้นบรรทัดใหม่ โดยตั้ง Tab ที่ระยะ ๐.๖๓ นิ้ว และเมื่อขึ้นรายการวัสดุอ้างอิงใหม่ให้เริ่มพิมพ์ชิดขอบซ้ายของหน้ากระดาษเช่นเดิม

๕. การพิมพ์ชื่อเรื่องวัสดุอ้างอิง ให้พิมพ์ตัวเอนตั้งแต่ตัวแรกจนถึงตัวสุดท้ายของชื่อเรื่องวัสดุอ้างอิง

การลงรายการส่วนต่าง ๆ ของวัสดุอ้างอิง

๑. หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อหนังสือ/(ครั้งที่พิมพ์(ถ้ามี))./สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์.

๑.๑ ผู้แต่ง

๑.๑.๑ ให้ใช้ชื่อผู้แต่งหรือบรรณาธิการตามที่ระบุในหน้าปกในของหนังสือ

๑.๑.๒ ชื่อผู้แต่งไม่ต้องลงคำนำหน้าชื่อ เช่น นาย นาง นางสาว ดร. ศ. นายแพทย์

หรือ Mr. Mrs. Dr. Prof. เป็นต้น

๑.๑.๓ ผู้แต่งที่มีฐานันดรศักดิ์ บรรดาศักดิ์ หรือ ยศ ให้ลงฐานันดรศักดิ์ บรรดาศักดิ์หรือ ยศไว้

๑.๑.๔ ผู้แต่งที่มีสมณศักดิ์ ให้ลงชื่อตามที่ปรากฏในวัสดุอ้างอิง

๑.๑.๕ ในกรณีที่อ้างอิงวัสดุอ้างอิงหลายรายการของผู้แต่งคนเดียวกันที่มีการเปลี่ยนฐานันดรศักดิ์ บรรดาศักดิ์ สมณศักดิ์ และยศ ให้ใช้ตามที่ปรากฏครั้งล่าสุด

ตัวอย่าง

ธรรมศักดิ์มนตรี, พระยา

คึกฤทธิ์ ปราโมช, พลตรี ม.ร.ว.

Mark, J. R., Sir

พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต)

๑.๑.๖ ผู้แต่งที่เป็นชาวไทย และเขียนเอกสารเป็นภาษาไทยให้ลงชื่อและชื่อสกุล แต่ถ้าเขียนเอกสารเป็นภาษาอังกฤษให้ใช้ชื่อสกุลนำหน้า คั่นด้วยเครื่องหมายจุลภาค (Comma) “;” และตามด้วยอักษรย่อของชื่อ ถ้าเขียนเอกสารเป็นภาษาอังกฤษ ให้เขียนเหมือนเป็นผู้แต่งชาวต่างประเทศ โดยใช้ชื่อสกุลนำหน้าคั่นด้วยจุลภาค (Comma) “;” ตามด้วยตัวย่อของชื่อแรก และตัวย่อของชื่อกลาง (ถ้ามี)

ตัวอย่าง

กวี วงศ์พุฒ.

Wongput, K.

Bubrin, A. J.

๑.๑.๗ กรณีผู้แต่งหลายคน ไม่ว่าจะกี่คนก็ตาม ให้ระบุชื่อผู้แต่งให้ครบทุกคน (กรณีนี้ต่างจากการอ้างอิงในเนื้อหา ในบทที่ ๔) ชื่อแต่ละคนให้คั่นด้วยเครื่องหมายจุลภาค “;” หน้าชื่อคนสุดท้ายต้องคั่นด้วย “และ” สำหรับผู้แต่งคนไทย ส่วนผู้แต่งชาวต่างประเทศให้ใช้ “&”

ตัวอย่าง

ไพรัช รัชชพงษ์ และชฎามาศ ชูวะเศรษฐกุล.

Wheelen, T. L., & Hunger, J. D.

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร, นิตยา นวลนิ่ม, ไชยา ภาวะบุตร และวาโร เฟื่องสวัสดิ์

Sergiovanni, T. J., Kelleher, P., McCarthy, M. M., & Wirt, F. M.

๑.๑.๘ ผู้แต่งที่ใช้นามแฝง ให้ลงชื่อตามที่ปรากฏในวัสดุอ้างอิงนั้น ๆ

ตัวอย่าง

ดวงตะวัน.

ทมยันตี.

๑.๑.๘ หนังสือรวมทั้งวัสดุอ้างอิงอื่น ๆ ที่จัดทำขึ้นในนามของหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กระทรวง กรม องค์การ สถาบัน หรือ สมาคม ให้ลงชื่อหน่วยงานนั้น ๆ เป็นผู้แต่ง โดยยึดหลักดังนี้ ถ้าวัสดุอ้างอิงนั้นออกในนามหน่วยงานระดับกรมหรือหน่วยงานที่เล็กกว่ากรม แต่สังกัดอยู่ในกรมนั้น ๆ แม้จะปรากฏชื่อกระทรวง หรือหน่วยงานเล็กกว่ากรมอยู่ในวัสดุอ้างอิง ก็ตามให้ลงชื่อกรมเป็นผู้แต่ง ส่วนชื่อของหน่วยงานที่เล็กกว่ากรมให้ใส่ไว้ในส่วนของสำนักพิมพ์

ตัวอย่าง

ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ.

สำนักงานปลัดกรุงเทพมหานคร.

กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข.

Provincial Public Health Office of Chachoengsao.

๑.๑.๑๐ วัสดุอ้างอิงที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง ให้ใช้ชื่อเรื่องของวัสดุอ้างอิงนั้น
ลงเป็นรายการแรก

๑.๑.๑๑ การอ้างอิงเฉพาะตอนจากวัสดุอ้างอิงประเภทรวมเรื่อง ให้ใช้ชื่อผู้แต่ง
เฉพาะตอนที่อ้างอิง

๑.๑.๑๒ พิมพ์ปิดท้ายชื่อผู้แต่งและชื่อเรื่องด้วยเครื่องหมาย มหัพภาค (Period) “.”

๑.๒ ปีที่พิมพ์

๑.๒.๑ ให้ลงปีที่พิมพ์ของวัสดุอ้างอิงตามที่ปรากฏในเอกสารด้วยเลขอารบิกหรือ
เลขไทย โดยใส่ไว้ในวงเล็บ

๑.๒.๒ ถ้าไม่ปรากฏปีที่พิมพ์ของเอกสารนั้น ให้ใช้คำย่อ ม.ป.ป. (ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์)

๑.๒.๓ ให้พิมพ์ปิดท้ายวงเล็บด้วยเครื่องหมายมหัพภาค “.”

ตัวอย่าง

(2556).

(๒๕๕๖).

(ม.ป.ป.).

๑.๓ ชื่อหนังสือ

๑.๓.๑ ใช้ชื่อเต็มของหนังสือ ตามที่ปรากฏในหน้าปกใน และพิมพ์ด้วยตัวเอน

๑.๓.๒ ชื่อหนังสือภาษาอังกฤษ ให้พิมพ์อักษรตัวแรกของคำแรกของชื่อหนังสือ
ด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ ยกเว้นคำเฉพาะหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ให้พิมพ์ตามที่ปรากฏในวัสดุอ้างอิง

ตัวอย่าง

Leadership and organizational climate.

Perspective on the community college: A journey of discovery.

Merriam-Webster dictionary.

๑.๓.๓ ชื่อเรื่องที่มีตอนที่ ๑ ตอนที่ ๒ หรือเล่ม ๑ เล่ม ๒ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของชื่อ
หนังสือนั้น ให้ใช้เลขอารบิกหรือเลขไทย กรณีชื่อหนังสือมีเลขโรมัน ให้ใช้เลขโรมันตามที่ปรากฏ
ในหนังสือ

ตัวอย่าง

Standard methods for examination of water and wastewater (Vol. 22).

๑.๓.๔ กรณีที่เป็นวัสดุอ้างอิงทางด้านวิทยาศาสตร์ ชื่อพืช สัตว์ และสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ ที่เป็นภาษาลาติน ให้พิมพ์ด้วยตัวเอน

ตัวอย่าง

การเลี้ยงกุ้งแชบ๊วย (*Penaeus merguensis*)

ปลานิล (*Oreochromis niloticus*)

๑.๓.๕ พิมพ์ปิดท้ายชื่อหนังสือด้วยเครื่องหมายหัพภาค “.”

๑.๓.๖ ชื่อหนังสือถ้าไม่ปรากฏครั้งที่พิมพ์ ให้ใส่เครื่องหมายหัพภาค “.” หลังชื่อหนังสือ แต่ถ้าปรากฏครั้งที่พิมพ์ให้ใส่เครื่องหมายหัพภาค “.” หลังครั้งที่พิมพ์

๑.๓.๗ การพิมพ์ครั้งที่ ๑ เป็นการพิมพ์ครั้งแรกไม่ต้องเขียนลงรายการในบรรณานุกรมหรือรายการอ้างอิง

๑.๓.๘ ให้ลงรายการครั้งที่พิมพ์สำหรับครั้งที่ ๒ ขึ้นไปตามที่ปรากฏในสิ่งพิมพ์นั้น ๆ

ตัวอย่าง

Effective change in school.

ทฤษฎีองค์การสมัยใหม่.

Engineering fluid mechanics (10th ed.).

Microphysics of clouds and precipitation (2nd rev. ed.).

ระเบียบวิธีเชิงตัวเลขในงานวิศวกรรม (พิมพ์ครั้งที่ 8).

ประมวลกฎหมายอาญา ฉบับอ้างอิง (พิมพ์ครั้งที่ 28 แก้ไขเพิ่มเติม).

๑.๔ สถานที่พิมพ์และสำนักพิมพ์

๑.๔.๑ วัสดุอ้างอิงภาษาไทยให้ลงชื่อจังหวัดเป็นเมืองที่พิมพ์ สำหรับกรุงเทพมหานคร ให้ใช้ “กรุงเทพฯ”

๑.๔.๒ วัสดุอ้างอิงภาษาต่างประเทศที่พิมพ์ในประเทศสหรัฐอเมริกา ให้ลงชื่อเมืองและรัฐ โดยชื่อรัฐให้พิมพ์เป็นตัวย่อ ระหว่างชื่อเมืองและชื่อรัฐให้คั่นด้วยเครื่องหมายจุลภาค (Comma) “;” ในกรณีที่เมืองเป็นที่รู้จักแพร่หลายไม่ต้องลงชื่อรัฐก็ได้ เช่น Boston, New York, San Francisco, Chicago, Los Angeles, Philadelphia, Baltimore

สำหรับวัสดุอ้างอิงภาษาต่างประเทศที่พิมพ์นอกประเทศสหรัฐอเมริกา ให้ใส่ชื่อประเทศด้วย ยกเว้นเมืองที่รู้จักกันแพร่หลายไม่ต้องใส่ชื่อประเทศ เช่น Amsterdam, Paris, Jerusalem, London, Stockholm, Milan, Tokyo, Moscow, Vienna

๑.๔.๓ ถ้าสำนักพิมพ์มีสาขาตั้งอยู่หลายเมืองและชื่อเมืองเหล่านั้นปรากฏอยู่ในวัสดุอ้างอิง ให้ลงชื่อเมืองแรกที่ปรากฏเป็นสถานที่พิมพ์

๑.๔.๔ ให้ลงชื่อสำนักพิมพ์โดยไม่ต้องใส่คำว่า สำนักพิมพ์ บริษัท จำกัด Publisher, Co.....Inc., Co.....Ltd. เช่น สำนักพิมพ์ดอกหญ้าให้ลงว่า “ดอกหญ้า” บริษัทประชาช่างให้ลงว่า “ประชาช่าง” ถ้าวัสดุอ้างอิงปรากฏชื่อ “โรงพิมพ์.....” ให้ลงชื่อโรงพิมพ์โดยใส่คำว่า “โรงพิมพ์” ไว้ด้วย

๑.๔.๕ สำนักพิมพ์เป็นสมาคม มหาวิทยาลัย ให้ระบุชื่อเต็ม เช่น สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

๑.๔.๖ ผู้รับผิดชอบในการพิมพ์เป็นหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ให้ใช้ชื่อหน่วยงานนั้น ๆ เป็นสำนักพิมพ์แทน โดยให้ลงตามลำดับจากหน่วยงานย่อย

๑.๔.๗ ถ้าไม่ปรากฏชื่อผู้รับผิดชอบในการพิมพ์ให้ใช้คำย่อ ม.ป.ท. (ไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์) สำหรับวัสดุอ้างอิงภาษาไทย และ n.p. (No place of publishing) สำหรับวัสดุอ้างอิงภาษาอังกฤษ

๑.๔.๘ พิมพ์เครื่องหมายมหัพภาคคู่ (Colon) “:” คั่นระหว่างสถานที่พิมพ์และสำนักพิมพ์

ตัวอย่าง

ไพลิน ฤกษ์จิรสวัสดิ์. (2555). *หลักพื้นฐานของกรรมวิธีทางความร้อนของเหล็กกล้า*. กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2555). *ศัพท์นิติศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน* (พิมพ์ครั้งที่ 7 แก้ไขเพิ่มเติม).

กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.

Eugene, W. R., Baird, R. B., Eaton, A. D., & Clesceri, L. L. (Eds.). (2012). *Standard methods for examination of water and wastewater* (22nd ed.). Washington, DC: American Public Health Association.

Poque, D. (2012). *OS X mountain lion: The missing manual*. Sebastopol, CA: O'Reilly Media.

ตัวอย่าง ที่ไม่มีชื่อผู้แต่ง

หลากหลายคิด ชีวิตคนทำงาน. (2551). กรุงเทพฯ: แผนงานสุขภาวะองค์กรภาคเอกชน

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.

Art of display: Culture shows. (2010). Hong Kong, China: Links International.

๒. หนังสือแปล

หนังสือแปลมีแบบแผนในการเขียนดังนี้

ชื่อผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อหนังสือ/(ชื่อผู้แปล, แปล)./สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์.

๒.๑ ชื่อผู้แต่งในวัสดุอ้างอิงภาษาอังกฤษ ให้เขียนเหมือนผู้แต่งหนังสือ ส่วนชื่อผู้แปล ให้ใช้ชื่อต้นและชื่อกลางด้วยตัวย่อ ตามด้วยชื่อสกุล

๒.๒ ในวัสดุอ้างอิงภาษาอังกฤษที่แปลจากภาษาอื่นให้ใช้ข้อความ “Trans” แทนคำว่า “แปล”

ตัวอย่าง

ทาคาชิ, ไชโต. (2555). *ทำงานสำเร็จได้ภายใน 1 นาที* (วีณา หวัง, แปล). กรุงเทพฯ: สยาม

อินเตอร์บุ๊กส์.

Kiyosaki, R. T., & Lechter, S. L. (2010). *Fu ba ba xiong ba ba* [Rich dad, poor dad]

(L. Qinggi, & S. L. Zhu, Trans.). Hai Kou: Nan Hai Chu Ban She.

๓. บทความในหนังสือ

บทความในหนังสือ ซึ่งมีผู้รวบรวมไว้ในหนังสือเล่มเดียว โดยอาจจะมีบรรณาธิการ หรือไม่มีก็ได้ วัสดุอ้างอิงเหล่านี้ เช่น หนังสือรวมบทความต่าง ๆ หนังสือรวมบทความวิทยานิพนธ์ หนังสือสารานุกรม หนังสือแจกในโอกาสพิเศษต่าง ๆ เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาทาง วิชาการ ฯลฯ โดยมีแบบแผนการเขียนดังต่อไปนี้

ชื่อผู้เขียนบทความ./ (ปีที่พิมพ์)./ ชื่อบทความ./ ใน/ ชื่อบรรณาธิการ./ (บรรณาธิการถ้ามี)./
ชื่อหนังสือ./ (หน้า/เลขหน้า)./ สถานที่พิมพ์./ สำนักพิมพ์.

๓.๑ ชื่อผู้เขียนบทความใช้หลักการเดียวกันกับชื่อผู้แต่งหนังสือ

๓.๒ ชื่อบทความพิมพ์ตัวตรง

๓.๓ คำว่า “ใน” เอกสารภาษาอังกฤษให้ใช้ว่า “In”

๓.๔ ชื่อบรรณาธิการ เนื่องจากไม่ใช่ผู้แต่งโดยตรง ให้พิมพ์กลับกันกับชื่อผู้แต่ง โดยให้ขึ้นต้นด้วยตัวย่อชื่อแรกและตัวย่อชื่อกลาง (ถ้ามี) ตามด้วยชื่อสกุลตัวเต็ม หากมีบรรณาธิการมากกว่า ๑ คนขึ้นไปให้ใช้คำว่า “และ” ในภาษาไทย สำหรับภาษาอังกฤษให้ใช้ “&”

๓.๕ ระบุคำว่า “บรรณาธิการ” (ถ้าเป็นภาษาไทย) ในภาษาอังกฤษใช้ “Ed.” หรือ “Eds.” (ในกรณีบรรณาธิการมากกว่า ๑ คน) โดยให้พิมพ์ไว้ในวงเล็บ “()”

๓.๖ พิมพ์เครื่องหมายจุลภาค “,” ต่อจากบรรณาธิการ

๓.๗ ชื่อหนังสือพิมพ์ตัวเอน

๓.๘ หน้าและเลขหน้า ในภาษาไทยให้พิมพ์คำว่าหน้า แล้วตามด้วยเลขหน้า เช่น หน้า ๕๕๕ เอกสารภาษาอังกฤษให้ใช้ “p.” ในกรณีมีหน้าเดียวและ “pp.” กรณีที่มีมากกว่าหนึ่งหน้า ขึ้นไป เช่น p. 99 และ pp. 99-199

ตัวอย่าง

ปิยทัศน์ ทัศนาวัดน์. (2550). ประวัติโรคไหลตาย. ใน สุมาลี นิมนานิตย์ และปรีดา มาลาสิน (บรรณาธิการ), *โรคไหลตาย: Sudden unexplained death syndrome* (หน้า 12-25).

กรุงเทพฯ: คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล.

ปภาณีจ สวงโท. (2552). โรคอุจจาระร่วง = Acute diarrhea. ใน ภาสกร อัครเสวี (บรรณาธิการ), *สรุปรายงานการเฝ้าระวังโรคประจำปี 2551 = Annual epidemiological surveillance report 2008* (หน้า 126-127). นนทบุรี: สำนักระบาดวิทยากรมควบคุมโรค.

Bellah, R. N. (2003). The ritual roots of society and culture. In M. Dillon (Ed.), *Handbook of the sociology of religion* (pp. 31-44). United Kingdom: Cambridge University Press.

Christiano, K. (2005). Religion and family in modern American culture. In S. H. Knecht, & J. Pankhurst (Eds.), *Family religion and social change in diverse societies* (pp. 43-78). New York: Oxford University Press.

๔. วิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์

มีแบบแผนการเขียนดังนี้

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์./ (ปีที่พิมพ์)./ ชื่อวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์./ ระดับ
วิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์./ ชื่อสาขาวิชา./ คณะ./ ชื่อมหาวิทยาลัย.

๔.๑ ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ ใช้หลักการเดียวกับผู้แต่งหนังสือ

๔.๒ ปีที่พิมพ์

๔.๒.๑ ใช้ตามที่ปรากฏในหน้าปกของวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ โดยใส่ไว้

ภายในวงเล็บ

๔.๒.๒ หลังวงเล็บใส่เครื่องหมายมหัพภาค “.”

๔.๓ ชื่อวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์

๔.๓.๑ ใช้ชื่อที่ระบุในปกในของวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ โดยชื่อ

ภาษาอังกฤษให้พิมพ์อักษรตัวแรกของชื่อวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ ด้วยตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ ถ้ามีเครื่องหมายมหัพภาค “.” อยู่ในชื่อวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ ตัวอักษรที่ตามมาตัวแรกให้พิมพ์ตัวพิมพ์ใหญ่ตัวอักษรตัวแรกของชื่อเฉพาะให้พิมพ์ตัวพิมพ์ใหญ่ นอกเหนือจากนั้นพิมพ์ตัวพิมพ์เล็กและพิมพ์ด้วยตัวเอน

๔.๓.๒ หลังชื่อวิทยานิพนธ์หรือคุษฎีนิพนธ์ ให้ใส่เครื่องหมายมหัพภาค “.”

๔.๔ ระดับปริญญา

ใช้คำว่าวิทยานิพนธ์.....มหาบัณฑิตหรือ Master's thesis สำหรับ
ปริญญาโท และใช้คำว่า คุษฎีนิพนธ์.....คุษฎีบัณฑิต หรือ Doctoral dissertation สำหรับ
ปริญญาเอก ตามด้วยชื่อสาขาวิชา คณะ มหาวิทยาลัย

ตัวอย่าง

อัญชญา เอี่ยมวสันต์. (2555). *แนวทางการพัฒนาชุมชนวัดโคกท่าเจริญและสมาคมสว่างอุทยาน
ธรรมสถาน (เขียนชื่อ) ตำบลพานทอง อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี ให้เป็นแหล่ง
ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.*

พิชัย กันทะชัย. (2555). *ผลกระทบของการรับสมัครสัปดาห์ประกอบไอโซไซยานตต่อการเกิดอาการ
ผิดปกติทางเดินหายใจของพนักงานผลิตโฟมโพลียูรีเทน ประเทศไทย. วิทยานิพนธ์
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย,
คณะสาธารณสุขศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.*

Kim, B. J. (2011). *Factors that influence quality of life among low-income elderly Korean
immigrants in Adult Day Health Care (ADHC).* Doctoral dissertation, Social Welfare,
University of California.

Wisarapun, P. (2009). *The effects of breastfeeding-promoting program on the rate and duration
of exclusive breastfeeding in working mothers.* Master's thesis, Maternal-Newborn and
Women's Health Nursing, Faculty of Nursing, Mahidol University.

กรณีสืบค้นข้อมูลเฉพาะบทความจาก DAI (Dissertation abstracts international)
ให้เขียนดังนี้

ตัวอย่าง

Bower, D. L. (2000). Employee assistant programs supervisory referrals. *Dissertation Abstracts International*, 54, 534.

๕. สิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง

สิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง (Periodicals) หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่มีกำหนดออกต่อเนื่องเป็นประจำ ได้แก่ วารสาร (Journals) นิตยสาร (Magazines) จดหมายข่าว (Newsletters) หนังสือพิมพ์ (Newspapers) มีแบบแผนการเขียนดังนี้

๕.๑ บทความในวารสาร

ชื่อผู้เขียนบทความ./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร./ปีที่หรือเล่มที่(ฉบับที่ (ถ้ามี))./เลขหน้า.

๕.๑.๑ ชื่อผู้เขียนบทความและชื่อบทความ

๕.๑.๑.๑ ชื่อผู้เขียนบทความให้ใช้หลักการเดียวกับผู้แต่งหนังสือ

๕.๑.๑.๒ ถ้าไม่ปรากฏชื่อผู้เขียนบทความ ให้ใช้ชื่อบทความขึ้นเป็น

รายการแรก

๕.๑.๑.๓ ชื่อบทความถ้าเป็นภาษาอังกฤษให้ขึ้นต้นด้วยตัวอักษรตัวใหญ่ และ หลังเครื่องหมายหัพภาค “:” ให้ตามด้วยตัวอักษรตัวใหญ่เช่นกัน

๕.๑.๒ ปีที่พิมพ์

๕.๑.๒.๑ ให้ระบุปีที่พิมพ์ตามหลังชื่อผู้เขียนบทความ และให้ใส่ไว้ในวงเล็บ

๕.๑.๒.๒ หลังวงเล็บปีที่พิมพ์ใส่เครื่องหมายหัพภาค “:”

๕.๑.๒.๓ ในกรณีที่วารสารนั้นไม่มีปีที่หรือเล่มที่ (Volume) ฉบับที่ (Number) แต่มีเดือน หรือฤดูและปีที่พิมพ์ ให้ใช้ชื่อเดือน หรือฤดูตามหลังปีที่พิมพ์ โดยหลังปีที่พิมพ์ต้องตามด้วยเครื่องหมายจุลภาคก่อน

๕.๑.๒.๔ บทความที่อยู่ระหว่างการจัดพิมพ์เผยแพร่ ให้ใช้คำว่า (in press)

แทนปีที่พิมพ์

๕.๑.๓ ชื่อวารสาร

๕.๑.๓.๑ ใช้ตามที่ปรากฏในหน้าปกในของวารสาร สำหรับภาษาอังกฤษให้เขียนชื่อเต็มและพิมพ์ตัวแรกของทุกตัวเป็นตัวพิมพ์ใหญ่

๕.๑.๓.๒ ชื่อวารสารให้พิมพ์ด้วยตัวเอน

๕.๑.๓.๓ หลังชื่อวารสารมีเครื่องหมายจุลภาค “;”

๕.๑.๔ ปีที่หรือเล่มที่ (Volume) และฉบับที่ (Number หรือ Issue)

๕.๑.๔.๑ ให้พิมพ์เฉพาะตัวเลขปีที่ หรือเล่มที่ ตามหลังชื่อวารสารโดยไม่ต้องระบุคำว่า “ปีที่” “เล่มที่” หรือ “Vol”

๕.๑.๔.๒ ถ้าวารสารที่อ้างอิงที่มีปีที่ หรือเล่มที่เดียวกันแต่มีหลายฉบับ แต่ละฉบับเริ่มต้นหน้าหนึ่ง ให้พิมพ์ตัวเลขฉบับที่ไว้ในวงเล็บ ตามหลังเลขปีที่ หรือเล่มที่

๕.๑.๔.๓ วารสารที่ไม่มีปีที่ หรือเล่มที่ (Volume) แต่มีฉบับที่ ให้ระบุคำว่า “ฉบับที่” หรือคำย่อ “No.” ตามด้วยตัวเลข เช่น ฉบับที่ ๒ หรือ No. 2

๕.๑.๔.๔ ให้พิมพ์ตัวเอนจากชื่อวารสารจนถึงตัวเลขปีที่หรือเล่มที่ ต่อจากชื่อวารสาร แต่ไม่รวมถึงฉบับที่

๕.๑.๕ เลขหน้า

๕.๑.๕.๑ ก่อนเลขหน้าต้องมีเครื่องหมายจุลภาค “;”

๕.๑.๕.๒ ระบุเลขหน้าที่อ้างอิง โดยไม่มีคำว่า “หน้า” “p.” หรือ “pp.”

๕.๑.๕.๓ ถ้าบทความพิมพ์ต่อในหน้าอื่นของวารสารฉบับเดียวกัน ให้ระบุเลขหน้าที่ปรากฏทั้งหมด โดยใช้เครื่องหมายจุลภาค “;” คั่น

๕.๑.๕.๔ หลังเลขหน้าให้ใส่เครื่องหมายมหัพภาค “.”

ตัวอย่าง

ครุณี ชิงชัย. (2554). การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความสุขส่วนตนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. *วารสารวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา*, 9(1), 90-98.

ปิยะวิทย์ ทิพรส. (2553). การจัดการป้องกันและลดสารให้กลิ่นโคลน Geosmin ในผลิตภัณฑ์แปรรูปสัตว์น้ำ. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 24(72), 103-119.

Koulouglioti, C., Cole., R., & Kitzman, H. (2009). The role of children's routines of daily living, supervision, and maternal fatigue in preschool children's injury risk. *Research in Nursing & Health*, 32, 517-529.

Foster, W. P. (2004). The decline of the local a challenge to educational leadership. *Education Administration Quarterly*, 40(2), 176-191.

Li, T. L., & Gleeson, M. (2004). The effect of single and repeated bouts of prolonged cycling and circadian variation on saliva flow rate, immunoglobulin A and alpha-amylase responses. *Journal of Sports Sciences*, 22(11-12), 1015-1024.

ตัวอย่างบทความในวารสารที่อยู่ระหว่างการจัดพิมพ์เผยแพร่

Zuckerman, M., & Kieffer, S. C. (in press). Race differences in face-ism: Does facial prominence imply dominance?. *Journal of Personality and Social Psychology*.

บทความที่ยังไม่ผ่านการพิจารณา ให้เขียนดังนี้

ตัวอย่าง

Rojpaisarnkit, K. (2012). Factors related to motorcycle safe-riding behavior of industrial workers in eastern Thailand [Abstract]. *Journal of Science, Technology, and Humanities*, 10(1), 25.

๕.๒ บทความในจดหมายข่าว

ชื่อผู้เขียนบทความ./ (ปีที่พิมพ์)/ ชื่อบทความ./ ชื่อจดหมายข่าว./ ปีที่หรือเล่มที่ (ฉบับที่ (ถ้ามี))./ เลขหน้า.

ตัวอย่าง

ประเวช ตันติพิวัฒนสกุล. (2555). สุขภาพจิตคนไทยในรอบปี 2554. *สุขภาพจิตประชากร & สังคม*, 2(1), 2-3.

ตัวอย่างที่ไม่มีชื่อผู้แต่ง

ผลของการฟื้นฟูทักษะการเคลื่อนไหวจากการเลียนแบบท่าทางในเด็กภาวะสมองพิการ. (2555). *จดหมายข่าว วช.*, 7(39), 6.

๕.๓ บทความในนิตยสาร

ชื่อผู้เขียนบทความ./ (ปีที่พิมพ์./ วันที่/เดือน)/ ชื่อบทความ./ ชื่อ นิตยสาร./ ปีที่หรือเล่มที่./ เลขหน้า.

๕.๓.๑ ชื่อผู้เขียนบทความ ชื่อบทความ ชื่อ นิตยสาร ปีที่ หรือเล่มที่ เลขหน้า
ใช้หลักการเดียวกับวารสาร

๕.๓.๒ ปีที่พิมพ์ วันที่ เดือน

๕.๓.๒.๑ ให้พิมพ์ ปีที่พิมพ์ ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาคคั่น “;”

๕.๓.๒.๒ นิตยสารภาษาต่างประเทศ ให้พิมพ์ชื่อเดือนก่อนวันที่ แต่ นิตยสารภาษาไทยให้พิมพ์วันที่ก่อนชื่อเดือน

๕.๓.๒.๓ ถ้านิตยสารออกเป็นรายเดือน ให้พิมพ์ชื่อเดือนตามหลังปีที่พิมพ์เท่านั้น แต่ถ้านิตยสารที่ออกเป็นรายปักษ์ หรือรายสัปดาห์ ให้พิมพ์วันที่พิมพ์ด้วย

ตัวอย่าง

ปริทรรศน์ พันธบุรุษรงค์. (2554, พฤษภาคม-มิถุนายน). โลกไร้อน. *อิน โนแล็บ*, 20-22.

Goldman, D. (2004, January). What makes a leader? *Harvard Business Review: Inside the Mind of the Leader*, 82(1), 82-91.

Lavelle, L. (2006, January 9). China's B-school boom: Meet the new managerial class in the making. *Business Week (Asian Edition)*, 54-58.

๕.๔ บทความในหนังสือพิมพ์ การอ้างอิงจากบทความหนังสือพิมพ์ ใช้รูปแบบดังนี้

ชื่อผู้เขียนบทความ./ (ปีที่พิมพ์./วันที่/เดือน)./ชื่อบทความ./ชื่อหนังสือพิมพ์./หน้า/เลขหน้า.

๕.๔.๑ ชื่อผู้เขียนบทความ ชื่อบทความ ชื่อหนังสือพิมพ์ ใช้หลักการเดียวกับวารสาร

๕.๔.๒ การพิมพ์ ปีที่พิมพ์ วันที่ เดือน ให้พิมพ์ปีที่พิมพ์ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค “;”

๕.๔.๓ หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ ให้พิมพ์ชื่อเดือนก่อนวันที่ แต่หนังสือพิมพ์ไทยให้พิมพ์วันที่ก่อนชื่อเดือน

๕.๔.๔ ให้พิมพ์คำว่า “หน้า” หรือ “p.” หรือ “pp.” แล้วจึงตามด้วยเลขหน้า

ตัวอย่าง

สกุณา ประยูรสุข. (2552, 23 พฤศจิกายน). วิฤตโลกวันที่ชั่วโลกเหนือไม่เหลือน้ำแข็ง. *มติชน*, หน้า 20.

รังสรรค์ ศรีวรศาสตร์. (2554, 28-29 เมษายน). มาตรฐาน DRG. *สยามรัฐ*, หน้า 16.

Associated Press, Brussels. (2006, April 12). Europe wants WTO moves reciprocated.

The Nation, p. 10B.

Sachs, J. (2006, April 5). Populism in Latin America is democracy in action. *The Nation*, p. 12A.

ตัวอย่างที่ไม่มีชื่อผู้แต่ง

Ban Chiang dig gets a lift. (2006, April 5). *The Nation*, p. 3A.

๖. เอกสารของหน่วยงานที่ไม่เป็นเล่ม ได้แก่ จดหมายเหตุ คำสั่ง ประกาศ ใช้รูปแบบดังนี้

ชื่อหน่วยงาน./ (ปีที่พิมพ์./วันที่/เดือน)./ชื่อของเอกสาร./เลขที่ของเอกสาร(ถ้ามี).

๖.๑ จดหมายเหตุ

ตัวอย่าง

กรมศิลปากร. (2445, 27 พฤศจิกายน). *ลายพระหัตถ์กรมหลวงดำรงราชานุภาพกราบทูล-
กรมหลวงเทเวศร์วงษ์โรปกการ. เลขที่ 3/197.*
หอสมุดแห่งชาติ. (จ.ศ. 1206). *จดหมายเหตุรัชกาลที่ 3. เลขที่ 12.*

๖.๒ คำสั่ง

ตัวอย่าง

มหาวิทยาลัยบูรพา. (2555, 12 พฤศจิกายน). *เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน Journal of
Science, Technology, and Humanities. คำสั่งที่ 2813/ 2555.*

๖.๓ ประกาศ

ตัวอย่าง

มหาวิทยาลัยบูรพา. (2555, 27 เมษายน). *เรื่อง การให้ทุนอุดหนุนการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา
ครั้งที่ 2 ปีงบประมาณ 2555. ประกาศมหาวิทยาลัยบูรพา ที่ 0265/ 2555.*

๗. สูจิบัตร แผ่นพับ โฆษณา แผ่นปลิว และเอกสารการสอนที่ไม่เป็นเล่ม
ใช้รูปแบบดังนี้

ชื่อผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อเรื่อง./สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์./ลักษณะเอกสาร.

๓.๑ ลักษณะเอกสารได้แก่คู่มือแผ่นพับ โฆษณาแผ่นปลิวเอกสารประกอบการสอนที่ไม่เป็นเล่ม

๓.๒ หลังชื่อเรื่อง ให้จบด้วยเครื่องหมายมหัพภาค “.”

ตัวอย่าง

งานประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยบูรพา. (2554). คู่มือรายงานพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2554. ชลบุรี: งานประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยบูรพา. คู่มือ.

อังคณา อัสวบุญญาเดช. (2553). *ต่อลม*. ชลบุรี: ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา. แผ่นพับ.

กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข. (2553). *ดูแลตนเองให้ปลอดภัยในภาชนะน้ำท่วม*. นนทบุรี: โรงพิมพ์กองสุศึกษา. แผ่นปลิว.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีวิจัยทางพฤติกรรมและสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. เอกสารการสอน.

๘. เอกสารพิเศษ

เอกสารพิเศษได้แก่ จดหมายที่ติดต่อระหว่างหน่วยงาน หรือบุคคล และต้นฉบับตัวเขียนใช้รูปแบบดังนี้

ชื่อหน่วยงานเจ้าของต้นฉบับตัวเขียน./ (ปี./วันที่/เดือน)./ชื่อเอกสาร./เลขทะเบียน./ลักษณะเอกสาร.

ตัวอย่างต้นฉบับตัวเขียน

วัดไพล่หิน. (จ.ศ. 859). *มูลหมก*. เล่มที่ 4. หนังสือโบราณ.

หอสมุดแห่งชาติ. (จ.ศ. 1173). *ตำราพิชัยสงครามเล่ม 1*. เล่มที่ 46. สมุดไทยคำรัชกาลที่ 3.

ตัวอย่างจดหมาย

มูลนิธิศาสตราจารย์ ดร.แถบ นีละนิธิ. (2548, 5 เมษายน). *จดหมาย*.

Bradford, A. (1995, July 25). *Letter to Emery Brown*.

๕. ราชกิจจานุเบกษา ใช้รูปแบบดังนี้

ชื่อกฎหมาย./ (ปีที่พิมพ์./วันที่/เดือน)./ราชกิจจานุเบกษา./หน้า/เลขหน้า.

ตัวอย่าง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542. (2542, 15 กรกฎาคม). ราชกิจจานุเบกษา.
หน้า 42-48.

๑๐. รายงานการประชุมวิชาการหรือการสัมมนาทางวิชาการ

รายงานการประชุมหรือสัมมนาทางวิชาการ หมายถึง เอกสารที่รวมบทความที่จัดเตรียมไว้ก่อนเพื่อนำเสนอ หรือจัดทำขึ้นภายหลังการประชุม หรือสัมมนาทางวิชาการ ใช้รูปแบบดังนี้

ชื่อผู้เขียนบทความ./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ใน/ชื่อการประชุมหรือสัมมนา./ (หน้า/เลขหน้า)./
สถานที่พิมพ์./สำนักพิมพ์.

๑๐.๑ ชื่อผู้เขียนบทความใช้อย่างเดียวกับชื่อผู้แต่งหนังสือ

๑๐.๒ ชื่อบทความลงท้ายด้วยเครื่องหมายหัพภาค“.”

๑๐.๓ คำว่า “ใน” เอกสารภาษาอังกฤษให้ใช้คำว่า “In”

๑๐.๔ ถ้าเอกสารมีบรรณาธิการให้ใช้หลักการเดียวกับบทความในหนังสือ

๑๐.๕ ชื่อการประชุม หรือสัมมนาภาษาอังกฤษ ถือเป็นชื่อเฉพาะให้พิมพ์ตัวอักษร

ตัวแรกของทุกคำด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ และพิมพ์ตัวเอน

๑๐.๖ หน้าและเลขหน้า ในเอกสารภาษาไทยให้พิมพ์คำว่าหน้าแล้วตามด้วยเลขหน้าสำหรับเอกสารภาษาอังกฤษให้ใช้ “p.” หรือ “pp.” โดยพิมพ์ไว้ในวงเล็บ

ตัวอย่าง

หัทธยา ศรีวงษ์. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะงาน ความสามารถในการทำงาน และ
 บรรยากาศองค์การกับความสุขในการทำงานของพยาบาลส่วนงานอุบัติเหตุฉุกเฉินใน
 โรงพยาบาลชุมชนในเขตภาคกลาง. ใน *การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัย
 ระดับชาติ “ราชนครินทร์วิชาการและวิจัย ครั้งที่ 5”* (หน้า 1-13). ฉะเชิงเทรา:
 สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.

Ramesh, S. (2012). Preparation and evaluation of nanoparticles for sustained delivery of
 ampicillin. In *Proceedings of the Burapha University International Conference 2012,
 global change: Opportunity & risk* (pp. 351-357). Chon Buri: Burapha University.

๑๑. เอกสารทุกประเภทที่ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง ไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์
 ให้ใช้รูปแบบตามแบบแผนหลักของวัสดุอ้างอิงนั้น ๆ เช่น ถ้าเป็นหนังสือให้ใช้แบบแผน
 ของหนังสือ โดยใช้ชื่อเรื่อง หรือชื่อเอกสารแทนที่ชื่อผู้แต่ง ใช้คำย่อ ม.ป.ป. หรือ n.d. แทนปีที่พิมพ์
 และ ม.ป.ท. หรือ n.p. แทนสถานที่พิมพ์ เช่น

ตัวอย่างไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง

จรรยาวิชาชีพอิจัยและแนวทางปฏิบัติ. (2555). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
City politics: The political economy of urban America. (2006). New York: Pearson.

ตัวอย่างไม่ปรากฏปีที่พิมพ์และไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์

ส.กลิ่นหอมหวล. (ม.ป.ป.). *แม่คะนึ่ง-น้ำค้างแข็ง คืออะไร*. ม.ป.ท.

Kuehner, K. J., & Reque, J. T. (n.d.). *Language: Structure and use*. n.p.

๑๒. โสตทัศนวัสดุ (Audio visual media)

ชื่อผู้จัดทำ/(หน้าที่รับผิดชอบ)/(ปีที่จัดทำ)/ชื่อเรื่อง/[ลักษณะของโสตทัศนวัสดุ]/ชื่อเมือง/
 ผู้รับผิดชอบในการจัดทำ.

โสตทัศนวัสดุมีหลายประเภท ได้แก่ ภาพยนตร์ (Motion picture) ภาพเลื่อน (Film strip) ภาพนิ่ง (Slide) วิดีโอเทป (Video tape) แถบเสียง (Cassette tape) แผ่นเสียง (Sound disc) ภาพ (Picture) และแผนที่ (Map) ถ้าเป็นภาพยนตร์ วิดีโอเทป ให้ใช้ชื่อผู้อำนวยการผลิตและ/หรือผู้สร้าง เป็นรายการหลัก ส่วนการบรรยายเทปเพลง ให้ใช้ชื่อผู้บรรยาย ผู้ร้องเป็นรายการหลัก ในกรณีที่ เป็นเทปเพลงบรรเลงที่ไม่มีชื่อผู้ขับร้อง ให้ใช้ชื่อวงดนตรีหรือผู้เรียบเรียงเสียงประสานเป็น รายการหลัก

ตัวอย่าง

พันจันทร์ ธนวัฒน์เถียร, อัมรินทร์ เพ็ชรกุล และปิยะ นากสงศ์ (ผู้บรรยาย). (2554). *Windows 7 & Office 2010 ฉบับสมบูรณ์* [ซีดีรอมมัลติมีเดีย]. กรุงเทพฯ: ชิมพลิฟาย.

American Psychology Association (Producer). (2000). *Responding therapeutically to patient expressions of sexual attraction: A stimulus training tape* [Motion picture]. (Available from the American Psychological Association, 750 First Street, NE, Washington, DC 20002-4242)

Harrison, J. (Producer), & Schmiechen, R. (Director). (1992). *Changing our minds: The story of Evelyn Hooker* [Motion picture]. (Available from Changing Our Minds, Inc., 170 West End Avenue, Suite 25R, New York, NY 10023)

Scorsese, M. (Producer), & Lonergan, K. (Writer/ Director). (2000). *You can count on me* [Motion picture]. United States: Paramount Pictures.

ตัวอย่างที่ไม่มีชื่อผู้แต่ง

วิถีชลบนสวรรค์สี่เขียว [วิดีโอดีสก์]. (2555). ชลบุรี: สภาพัฒนาการเมือง.

ตัวอย่างรายการโทรทัศน์ (Television Broadcast)

บมจ.เวิร์คพอยท์ เอ็นเทอร์เทนเมนท์ (ผู้ผลิต). (2555, 2 กันยายน). *ไทยแลนด์ก็อตทาเลนต์* [รายการโทรทัศน์]. กรุงเทพฯ: ไทยทีวีสี ช่อง 3.

Crystal, L. (Executive producer). (1993, October 11). *The MacNeil/ Lehrer news hour* [Television broadcast]. New York and Washington, DC: Public Broadcasting Service.

๑๓. การสัมภาษณ์ มีแบบแผนการเขียนดังนี้

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์./ (ปี./วันที่/เดือน)./ตำแหน่ง(ถ้ามี)./สัมภาษณ์.

ตัวอย่าง

พนิดา กำภู ณ อยุธยา. (2555, 29 พฤศจิกายน). ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. สัมภาษณ์.

บุญสม ทองศรีพราย. (2555, 12 ธันวาคม). ประธานสมาพันธ์ครู 3 จังหวัดชายแดนใต้. สัมภาษณ์.

Bear, T. (2006, August 11). President. Interview.

๑๔. การเขียนบรรณานุกรมหรือรายการอ้างอิงสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์

ให้เขียนตามรูปแบบของหนังสือ บทความ ตามประเภทดังกล่าวข้างต้น โดยไม่ต้องระบุวันที่ค้นข้อมูล ในกรณีที่มีการกำหนดรหัสเอกสาร (Digital object identifier, DOI) ให้ระบุหมายเลข DOI แต่ถ้าไม่มีการกำหนด DOI ให้ระบุแหล่งที่เข้าถึงด้วย สำหรับข้อมูลอ้างอิงมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง เช่น ข้อมูลสถิติ ให้ระบุวันที่เข้าถึงข้อมูลด้วย

ตัวอย่างหนังสือไม่มี DOI

ฉัตรศิริ ปิยพิมลสิทธิ์. (2548). *การใช้ SPSS เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล*. เข้าถึงได้จาก <http://www.watpon.com/spss/spssface.pdf>

Institute of Medicine. (2011). *Informing the future: Critical issues in health* (6th ed.). Washington, DC: National Academy of Science. Retrieved from http://www.nap.edu/catalog.php?record_id=13180

ตัวอย่างหนังสือที่มีบรรณาธิการ ไม่มี DOI

Ali, H. R. M., & Osman, M. (2000). Brunei Darussalam. In H. A. Yassin (Ed.), *Traditional literature of Asean* (pp. 1-55). Retrieved from <http://www.m-culture.go.th/ebook/21/>

ตัวอย่างหนังสือที่มี DOI

Swinnen, J. F. M., & Rozelle, S. (2009). *From Marx and Mao to the market: The economics and politics of agricultural transition*. doi:10.1093/0199288917.001.000

ตัวอย่างหนังสือที่ไม่มีปีที่พิมพ์

ITIM culture and management specialists. (n.d.). *A short introduction*. Retrieved from <http://www.itim.org/3.html>

ตัวอย่างหนังสือที่ไม่มีชื่อผู้แต่ง

เทคโนโลยีสารสนเทศกับการเผยแพร่ผลงานด้านวรรณกรรม. (2540). เข้าถึงได้จาก

<http://www.princessit.org/kp9/articles/IT-culture.th.html>

ตัวอย่างบทความในวารสารไม่มี DOI

พนมไพโร สิริทวงษา และญานิกา เศรษฐโชติศักดิ์. (2555). คุณภาพชีวิต (ด้านการมองเห็น) ของผู้ป่วยโรคเบาหวานขึ้นจอตาที่ได้รับการยิงเลเซอร์. *ศรีนครินทร์เวชสาร*, 27(3), 242-249. เข้าถึงได้จาก http://www.smj.ejnal.com/e-journal/showdetail/?show_preview=T&art_id=1719

ตัวอย่างบทความในวารสารที่มี DOI

Hawkins, N. M., Scholes, S., Bajekal, M., Love, H., O'Flaherty, M., Raine, R., & Capewell, S. (2012). Community care in England: Reducing socioeconomic inequalities in heart failure. *Circulation*, 126, 1050-1057. doi:10.1161/CIRCULATIONAHA.111.088047

ตัวอย่างเอกสารการประชุมวิชาการที่มีชื่อผู้แต่ง

เยาวมาลย์ เสือแสงทอง และรำไพ แก้ววิเชียร. (2555). 5 ปีของการถ่ายโอนสถานีนามัยให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาล: การกระจายอำนาจด้านสาธารณสุข ปี 2551-2554. ใน *เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ สรุปบทเรียนและทิศทางในอนาคตการถ่ายโอนสถานีนามัย*. นนทบุรี: สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) สำนักงานวิจัยและพัฒนากำลังคนด้านสุขภาพ (สวค.). เข้าถึงได้จาก <http://www.hsri.or.th/sites/default/files/browse/p1.doc>

Tan, G., & Lewandowsky, S. (1996). A comparison of operator trust in humans versus machines. In *The CybErg 96 Virtual Conference*. Retrieved from <http://www.curtin.edu.au/conference/cyberg/centre/outline.cgi/frame?dir=tan>

ตัวอย่างเอกสารการประชุมวิชาการที่ไม่มีชื่อผู้แต่ง

การจัดการเครือข่ายภาคีใหม่. (2554). ใน *เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ มหกรรมสุขภาพชุมชน ครั้งที่ 2: จากความรู้สู่ระบบจัดการใหม่จินตนาการเป็นจริงได้ไม่รู้จบ* (หน้า 47-53). นนทบุรี: สำนักงานวิจัยและพัฒนา ระบบสุขภาพชุมชน สถาบันพัฒนาสุขภาพอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล. เข้าถึงได้จาก <http://hdl.handle.net/123456789/3439>

Water for injection – potential use of membrane system for the production. (2011). In *European Directorate for the Quality of Medicines & Healthcare (EDQM)*. Strasbourg, France. Retrieved from http://www.edqm.eu/medias/fichiers/Expert_Workshop_24_March_2011.pdf

ตัวอย่างข้อความจากเว็บไซต์ของหน่วยงาน

กรมสุขภาพจิต. (ม.ป.ป.). *แบบวัดความเครียดสวนปรุง*. เข้าถึงได้จาก <http://www.dmh.go.th/test/stress/asheet.asp?qid=6>

ฝ่ายสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2545). *Wireless lan เครือข่ายแห่งอนาคต. จดหมายข่าวสำนักหอสมุด, 18(12), 2-5*. เข้าถึงได้จาก <http://www.lib.ku.ac.th/newsnov45.html>

ตัวอย่างข้อความในบล็อก

วิจารณ์ พานิช. (2555, 5 พฤษภาคม). *การศึกษาทางรอด*. เข้าถึงได้จาก <http://www.gotoknow.org/blogs/posts/490318>

ตัวอย่างข้อความถาม-ตอบในกลุ่มบุคคล

Maletta, H. (2012, July 18). *Add a suffix to all variable names* [Msg 1]. Message posted to SPSSX(r) Discussion <http://listserv.uga.edu/cgi-bin/wa?A2=ind1207&L=spssx-l&F=&S=&P=41520#TOP>

ตัวอย่างวัสดุอ้างอิงที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลทางสถิติ

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2555). *สถิติการส่งออก (Export) ข้าวหอมมะลิ: ปริมาณและมูลค่าการส่งออกรายเดือน*. วันที่ค้นข้อมูล 15 สิงหาคม 2555, เข้าถึงได้จาก http://www.oae.go.th/oae_report/export_import/export_result.php

รายการอ้างอิง

- ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๓๓). คำที่เขียนทับศัพท์จากภาษาต่างประเทศ ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ และรายชื่อจังหวัดในประเทศไทยถอดเป็นอักษรโรมัน (พิมพ์ครั้งที่ ๖). กรุงเทพฯ: เพื่อนพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (๒๕๕๒). คู่มือการประเมินผลข้อเสนอการวิจัยของหน่วยงานภาครัฐที่เสนอของบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ตามมติคณะรัฐมนตรี. สมุทรปราการ: อาร์ตแอนด์พาร์ท อพเดท.
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (๒๕๕๕). จรรยาวิชาชีพวิจัยและแนวทางปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ ๓). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- American Psychological Association. (2010). *Publication manual of the American Psychological Association* (6th ed.). Washington, DC: American Psychological Association.
- Lalli, C. M., & Parsons, T. R. (1997). *Biological oceanography an introduction* (2nd ed.). East Kilbride, Scotland: Thomson Litho.
- Milne, D. H. (1995). *Marine life and the sea*. California: Wadsworth.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

การตั้งค่าการพิมพ์ต่าง ๆ บนเครื่องคอมพิวเตอร์

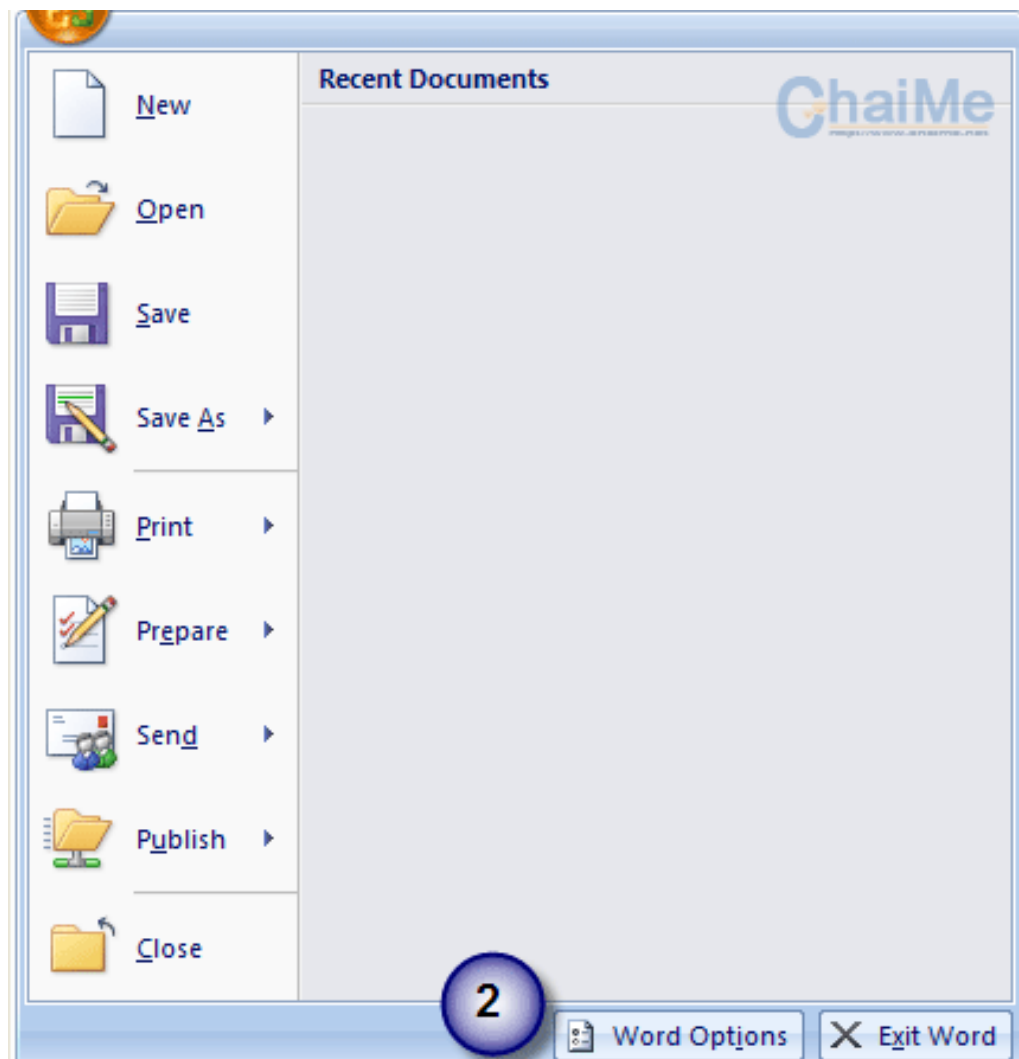
ในการพิมพ์วิทยานิพนธ์/ วิทยานิพนธ์ โดยใช้โปรแกรม Microsoft Word นิสิตสามารถใช้วิธีการตั้งค่าต่าง ๆ ได้ดังนี้

วิธีการตั้งค่าหน่วยวัดความยาวเป็นนิ้ว

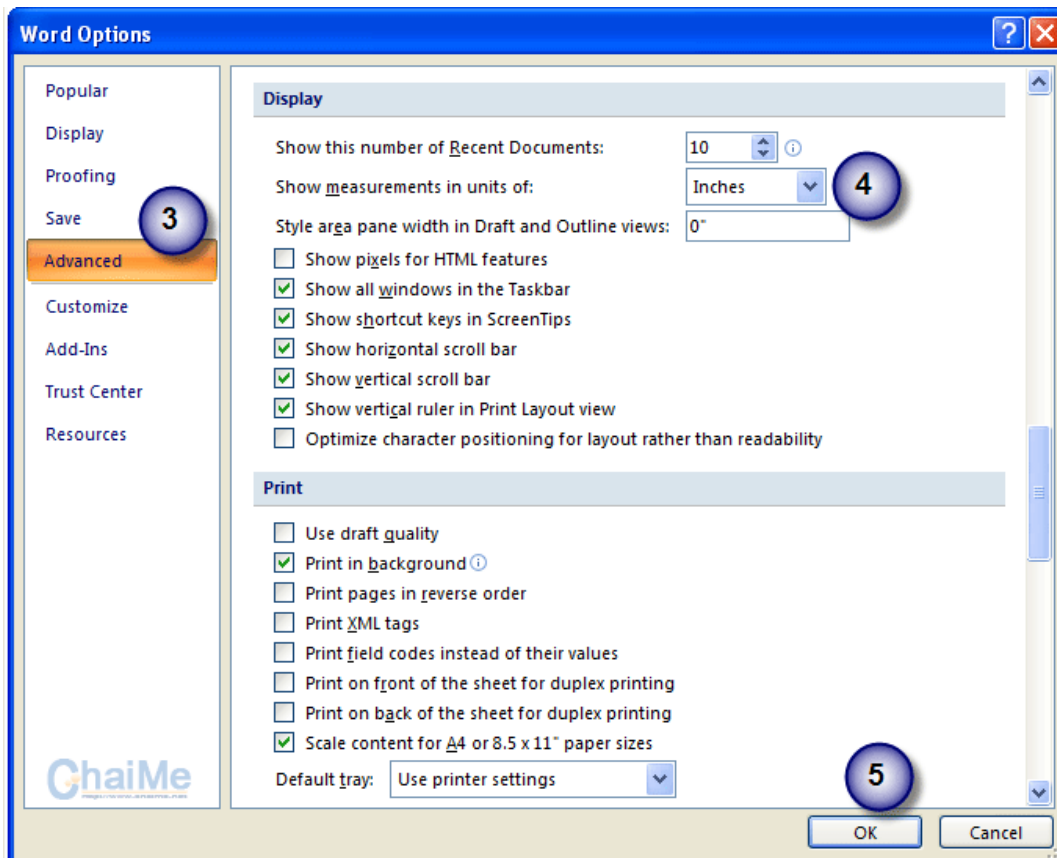
๑. คลิกที่ปุ่ม Office Button (ด้านซ้ายมือบนสุด)

๒. คลิกปุ่ม Word Options (ด้านขวามือล่างสุด)

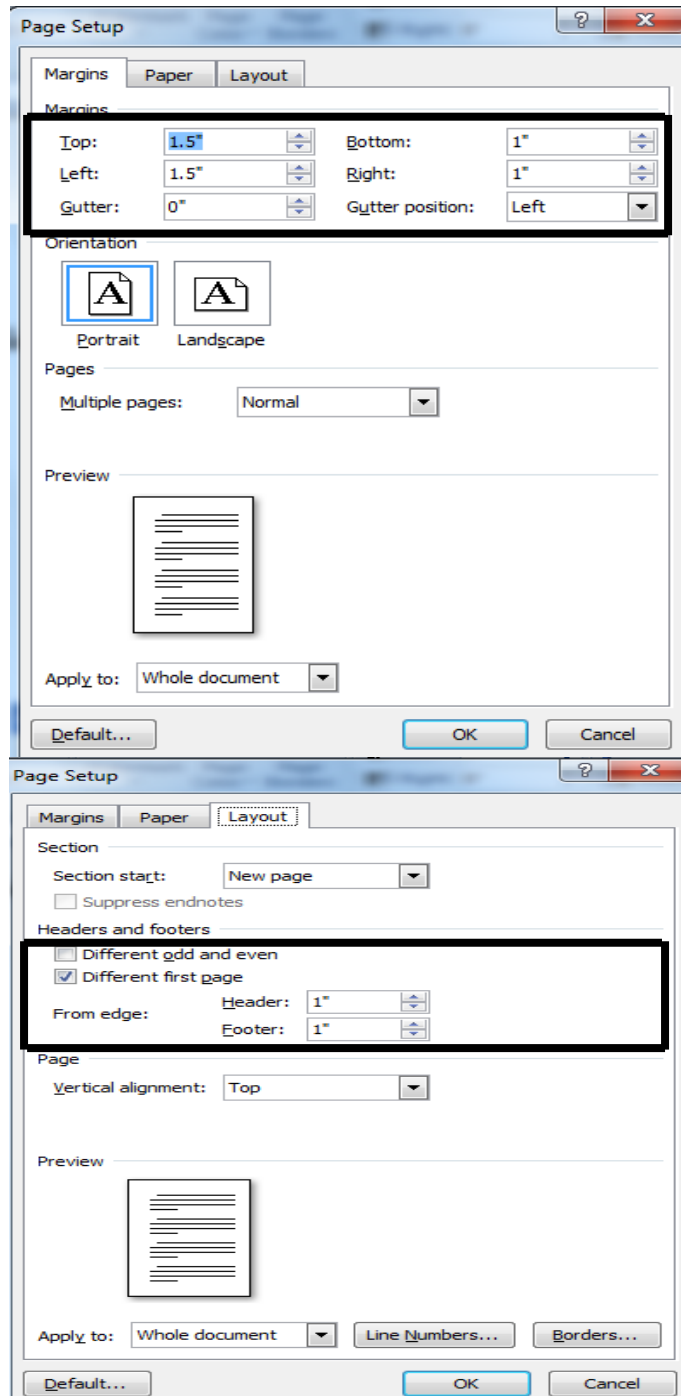

๓. คลิกปุ่ม Advanced (แถวด้านซ้ายมือสุด)
๔. เลื่อนลงไปทั้งหมด Display แล้วเปลี่ยนจากหน่วย Centimeters เป็น Inches
๕. คลิก OK

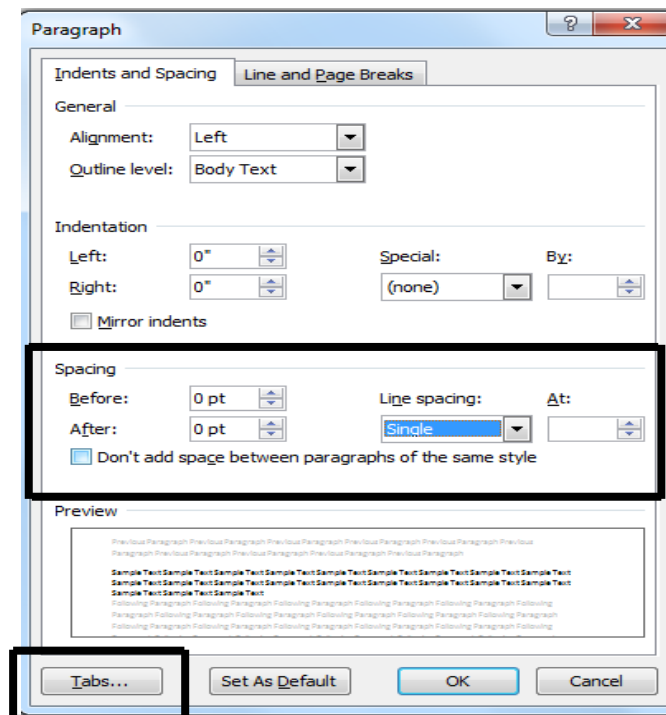
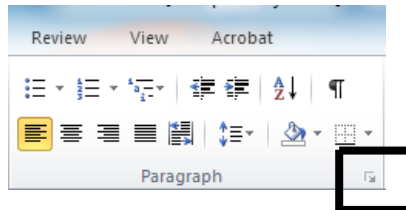
วิธีการตั้งค่าหน้ากระดาษ

๑. เข้าไปที่เมนู “เค้าโครงหน้ากระดาษ (Page Layout)”
๒. คลิกที่ระยะขอบ (Margins)
๓. เลือกระยะขอบกำหนดเอง (Custom Margins)

วิธีตั้งค่าระยะห่างระหว่างบรรทัด

ไปที่แถบเมนู “ย่อหน้า (Paragraph)” และคลิกที่ลูกศรมุมล่าง ที่ Space ให้ตั้งเป็น ๐ (ศูนย์) ทั้ง ก่อน (Before) และหลัง (After) ที่ ระยะห่างบรรทัด (Line spacing) วิทยานิพนธ์/ คุญฉินิพนธ์ภาษาไทยให้ตั้งเป็น บรรทัดเดียว (Single) วิทยานิพนธ์/ คุญฉินิพนธ์ภาษาอังกฤษให้ตั้งเป็น สองบรรทัด (Double)

จากนั้นคลิกที่แท็บ (Tab) ที่มุมล่างซ้าย

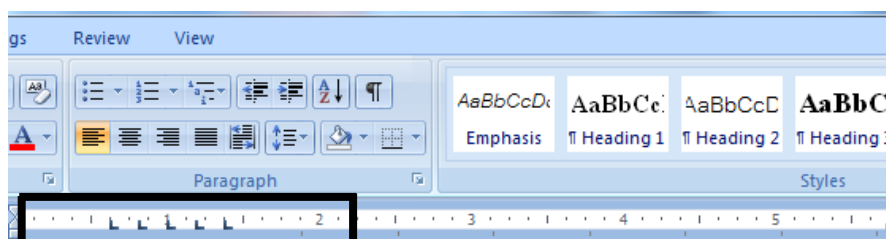
ตัวอย่างการเว้นระยะหัวข้อย่อย

1. หัวข้อย่อยที่ 1 ตั้ง Tab ที่ระยะ 0.63 นิ้ว
 - 1.1 หัวข้อย่อยที่ 2 ตั้ง Tab ที่ระยะ 0.81 นิ้ว
 - 1.1.1 หัวข้อย่อยที่ 3 ตั้ง Tab ที่ระยะ 1.00 นิ้ว
 - 1.1.1.1 หัวข้อย่อยที่ 4 ตั้ง Tab ที่ระยะ 1.19 นิ้ว
 - 1.1.1.1.1 หัวข้อย่อยที่ 5 ตั้ง Tab ที่ระยะ 1.38 นิ้ว

การตั้งระยะหัวข้อ

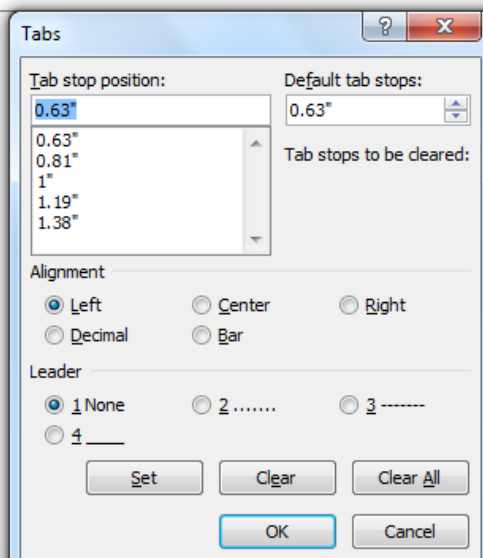
สามารถตั้ง Tab ที่หน้าจอก โดยคลิกที่บรรทัดในหน้าจอก ดังนี้

ในหน้าต่าง Tabs ให้พิมพ์ตัวเลข ๐.๖๓ ในช่อง ตำแหน่งของแท็บหยุด (Tab stop position) แล้วคลิกปุ่ม ตั้งค่า (Set) จากนั้นตั้งค่าแท็บที่ ๒ โดยพิมพ์ ๐.๘๑ ลงในช่องแล้วคลิก ตั้งค่า (Set) ทำเช่นนี้จนครบทุกค่า จากนั้นมาเปลี่ยนตัวเลขในช่อง “แท็บหยุดเริ่มต้น” ที่เดิมตั้งไว้ที่ ๐.๕ ให้เป็น ๐.๖๓ จากนั้นคลิก “ตกลง (OK)” ซึ่งหลังจากตั้งค่าแล้ว ในไฟล์ Word จะพบลักษณะดังภาพ

วิธีการเว้นระยะหัวข้อย่อย

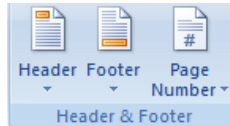
1. หัวข้อย่อยที่ 1 ตั้ง Tab ที่ระยะ 0.63 นิ้ว
 - 1.1 หัวข้อย่อยที่ 2 ตั้ง Tab ที่ระยะ 0.81 นิ้ว
 - 1.1.1 หัวข้อย่อยที่ 3 ตั้ง Tab ที่ระยะ 1.00 นิ้ว
 - 1.1.1.1 หัวข้อย่อยที่ 4 ตั้ง Tab ที่ระยะ 1.19 นิ้ว
 - 1.1.1.1.1 หัวข้อย่อยที่ 5 ตั้ง Tab ที่ระยะ 1.38 นิ้ว

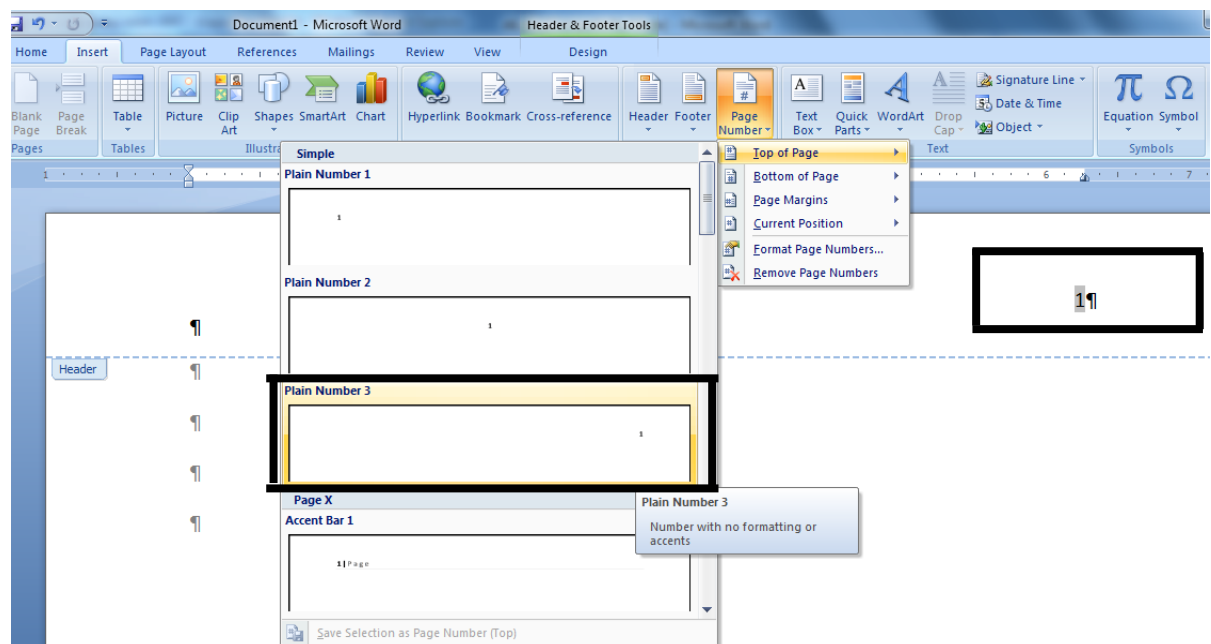
วิธีการพิมพ์เลขหน้า

๑. บนแท็บแทรก (Insert) ในกลุ่ม หัวกระดาษและท้ายกระดาษ (Header & Footer)

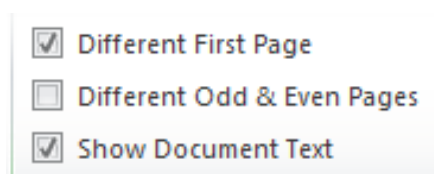
ให้คลิก หมายเลขหน้า (Page Number)

๒. คลิก ด้านบนของหน้ากระดาษ (Top of Page) เลือก Plain Number 3

ในกรณีที่ไม่ต้องการให้แสดงเลขหน้าในหน้าแรกของไฟล์ (เช่นหน้าแรกของหนังสือ สารบัญ หน้าแรกของแต่ละบท หน้าแรกของบรรณานุกรมหรือรายการอ้างอิง) ในหน้าต่างจัดรูปแบบหมายเลขหน้า (Format Page Number) ให้คลิกในช่องสี่เหลี่ยมที่ “หน้าแรกต่างกัน (Different First Page)”

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างการพิมพ์วิทยานิพนธ์/ คุชณินพนธ์ภาษาไทย

1.5 นิ้ว

1.5 นิ้ว

ตัวอย่างการเว้นขอบกระดาษและการใส่เลขหน้า

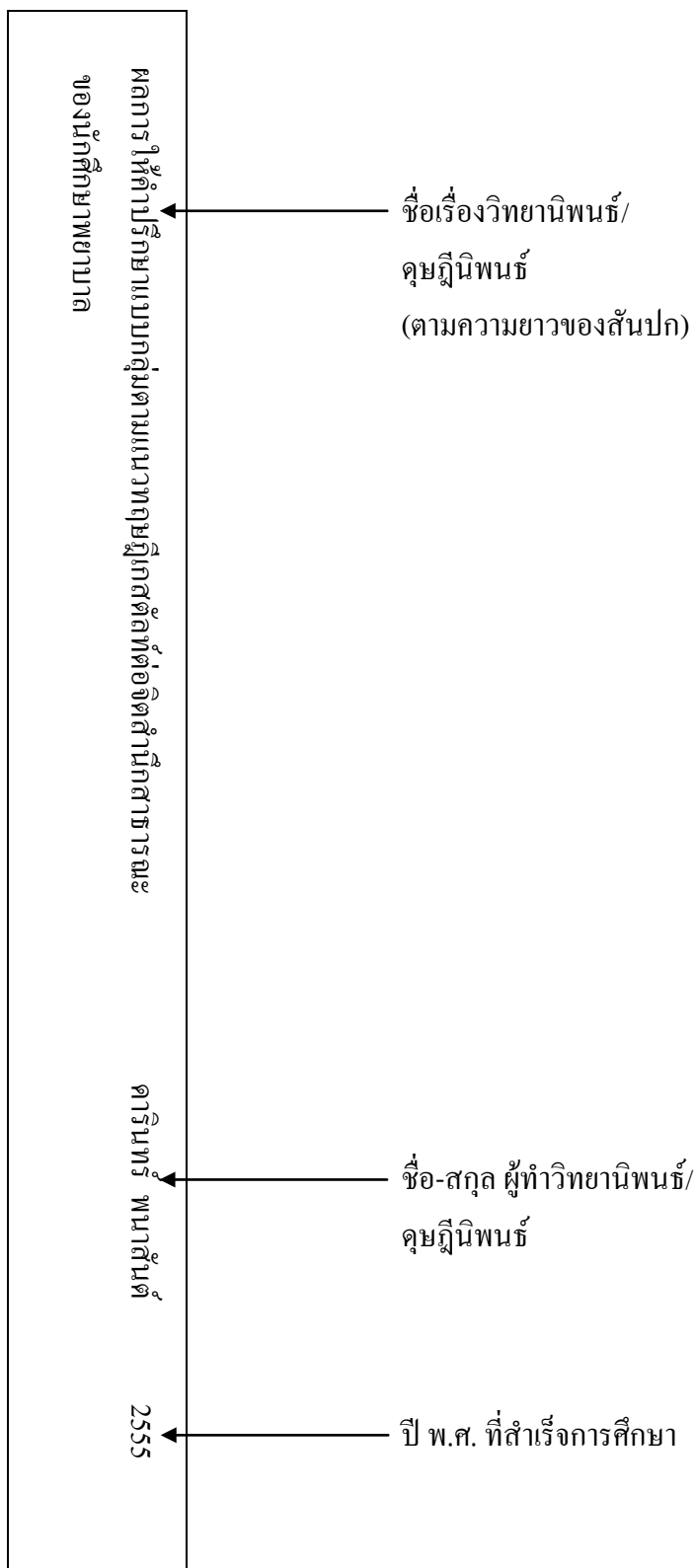
๕๑

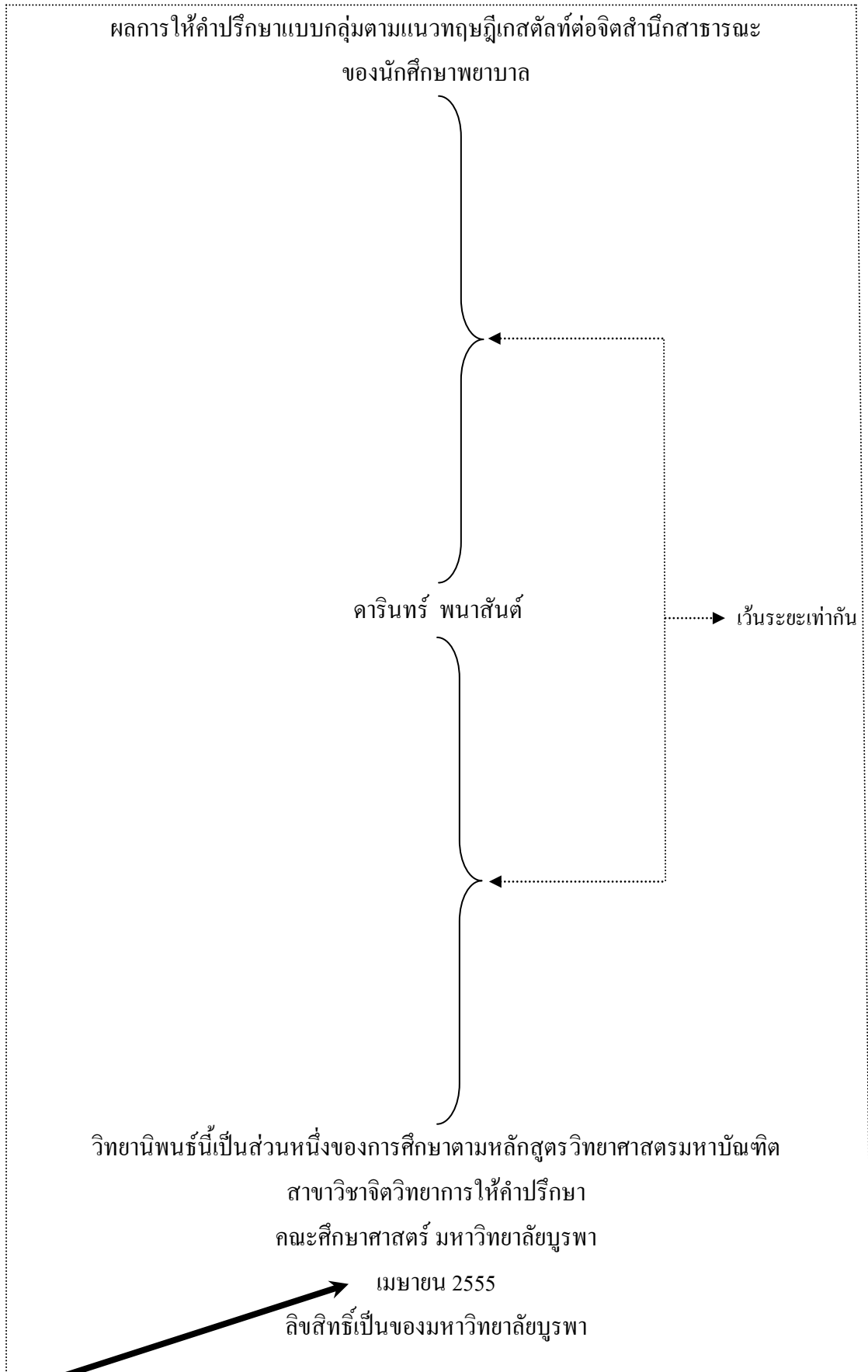
1 นิ้ว

- กรอบสี่เหลี่ยมเส้นประในตัวอย่างทุกหน้ามีเพื่อแสดงขอบเขตในการพิมพ์เท่านั้น
- เว้นระยะขอบกระดาษด้านบน 1.5 นิ้ว
- เว้นระยะขอบกระดาษด้านซ้าย 1.5 นิ้ว
- เว้นระยะขอบกระดาษด้านขวา 1 นิ้ว
- เว้นระยะขอบกระดาษด้านล่าง 1 นิ้ว

1 นิ้ว

ตัวอย่างสัณปท

หมายเหตุ: เดือน และปี พ.ศ. ที่ส่งวิทยานิพนธ์/ คุษฎีนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

ตัวอย่างหน้ากิตติกรรมประกาศ

กิตติกรรมประกาศ ← ขนาดตัวหนา 20 พอยท์

} เว้น 1 บรรทัด

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ กรเพชรปภาณี อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.อานนท์ ไชยสุริยา อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่กรุณาให้ความรู้ ให้คำปรึกษา ตรวจสอบและวิจารณ์ผลงาน ทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบรวมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ นอกจากนี้ ยังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านผู้อำนวยการ โรงเรียนบางน้ำเปรี้ยววิทยา ตลอดจนเพื่อนครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ส่วนหนึ่งได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยของ มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอขอบพระคุณ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อบุญธรรม คุณแม่ประยูร ไทสุริยะ และพี่ ๆ ทุกคนที่ให้กำลังใจ และสนับสนุนผู้วิจัยเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบเป็นกตัญญูตเวทิตาแด่ บพุการี บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษาและประสบความสำเร็จมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

ทวีทรัพย์ ไทสุริยะ

42925473: สาขาวิชา: เทคโนโลยีวิทยาการศึกษา; วท.ม. (เทคโนโลยีวิทยาการศึกษา)

คำสำคัญ: โมเดลสมการโครงสร้าง/ ลักษณะมุ่งอนาคต/ ความมานะอุตสาหะในการเรียน

วารสาร: ทงสว่างแจ้ง: การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของลักษณะมุ่ง

อนาคตและความมานะอุตสาหะในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

(DEVELOPMENT OF A CAUSAL RELATIONSHIP MODEL OF FUTURE ORIENTATION AND INDUSTRY IN STUDYING FOR HIGHER SECONDARY SCHOOL STUDENTS)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: สุชาดา กรเพชรปानी, Ph.D., ระพีพันธ์ ฉายวิมล, ค.ศ. 175

หน้า. ปี พ.ศ. 2549.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของลักษณะมุ่งอนาคตและความมานะอุตสาหะในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 500 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคต แบบวัดความมานะอุตสาหะในการเรียน แบบวัดเจตคติต่อการเรียน แบบวัดบุคลิกภาพ แบบสอบถามการยอมรับเลี้ยงดู แบบสอบถามสภาพแวดล้อมทางการเรียน และแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน และใช้โปรแกรม LISREL 8.5 ในการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

ผลการวิจัยปรากฏว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของลักษณะมุ่งอนาคตและความมานะอุตสาหะในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วยตัวแปรแฝง 6 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต ความมานะอุตสาหะในการเรียน สภาพแวดล้อมทางการเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครอง เพศ และบุคลิกภาพ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี โดยพิจารณาจากผลการตรวจสอบค่าไค-สแควร์มีค่าเท่ากับ 22.7 ค่า df เท่ากับ 36 ค่า p เท่ากับ 0.96 GFI เท่ากับ 0.99 $AGFI$ เท่ากับ 0.98 CFI เท่ากับ 1.00 $SRMR$ เท่ากับ 0.02 $RMSEA$ เท่ากับ 0.00 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .88 และ .70 แสดงว่า ตัวแปรทั้งหมดในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตและความมานะอุตสาหะในการเรียนได้ร้อยละ 88 และ 70 ตามลำดับ ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความมานะอุตสาหะในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางการเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครอง เพศ และบุคลิกภาพ ตามลำดับ โดยมีลักษณะมุ่งอนาคตเป็นตัวแปรคั่นกลาง

ตัวอย่างหน้าปกคดีย่อภาษาอังกฤษ

จัดแนวให้ตรงกันเฉพาะ 2 หัวข้อนี้

42925473: MAJOR: EDUCATIONAL RESEARCH TECHNOLOGY; M.Sc.
(EDUCATIONAL RESEARCH TECHNOLOGY)
KEYWORDS: STRUCTURAL EQUATION MODELING/ FUTURE ORIENTATION/
INDUSTRY IN STUDYING
WARAPORN THONGSAWANGJANG: DEVELOPMENT OF A CAUSAL
RELATIONSHIP MODEL OF FUTURE ORIENTATION AND INDUSTRY IN STUDYING
FOR HIGHER SECONDARY SCHOOL STUDENTS. ADVISORY COMMITTEE: SUCHADA
KORNPETPANE, Ph.D., RAPIN CHAYVIMOL, Ph.D. 175 P. 2006.

} เว้น 1 บรรทัด

The purpose of this research was to develop the causal relationship model of future orientation and industry in studying for higher secondary school students. The sample consisted of 500 higher secondary school students under The Office of The Basic Education Commission in the eastern region, Thailand. The research instruments included a Personal Information of Student Questionnaire, a Future Orientation Scale, an Industry in Studying Scale, an Attitude towards studying Scale, a Personality Scale, a Child-Rearing Practice Questionnaire, a School Atmosphere Questionnaire, and a Parents' Expectation Questionnaire. Data were analyzed by descriptive statistical analysis through SPSS for Windows and the causal relationship model through LISREL 8.5

The results indicated that the model consisting of six latent variables: future orientation, industry in studying, school atmosphere, parents' expectation, sex, and personality was found consistent with empirical data at a good level. Chi-square test provided the results of consistency = 22.70, $df = 36$, $p = 0.96$, $GFI = 0.99$, $AGFI = 0.98$, $CFI = 1.00$, $SRMR = 0.02$, $RMSEA = 0.00$ and R-SQUARE = 88, 70 percent of the variance of future orientation and industry in studying, respectively. The variables significantly affected industry in studying were: school atmosphere, parents' expectation, sex, and personality, respectively with future orientation as an mediator variable.

ตั้ง Tab ที่ระยะ 0.63 นิ้ว

ตัวอย่างหน้าสารบัญ

สารบัญ		หน้า
← ขนาดตัวหนา 20 พอยท์		
} เว้น 1 บรรทัด		
บทคัดย่อภาษาไทย.....		ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....		จ
สารบัญ.....		ฉ
สารบัญตาราง.....		ซ
สารบัญภาพ.....		ณ
บทที่		
1 บทนำ.....		1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....		1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....		2
สมมติฐานของการวิจัย.....		2
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....		3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....		3
ขอบเขตของการวิจัย.....		3
ข้อจำกัดของการวิจัย.....		4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....		4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....		5
คุณสมบัติของปรอท.....		5
สาเหตุการปนเปื้อนของปรอทในสิ่งแวดล้อม.....		5
รูปแบบของปรอทในสิ่งแวดล้อม.....		7
การปนเปื้อนและการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของปรอทในแหล่งน้ำทะเล.....		9
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเคมีของปรอทในน้ำทะเล.....		11
การปนเปื้อนและการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของปรอทในดินตะกอน.....		13
ปัจจัยดูดซับและการเปลี่ยนแปลงรูปแบบทางโครงสร้างของปรอทใน ตะกอนดิน.....		15
การปนเปื้อนของปรอทและปัจจัยการปนเปื้อนสู่สิ่งมีชีวิต.....		19
ความเป็นพิษของปรอท.....		24

ตัวอย่างหน้าสารบัญ

บทที่	สารบัญ (ต่อ)	หน้า
	} วนั 1 บรรทัด	
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	27
	อุปกรณ์และสารเคมี.....	27
	วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
	การวิเคราะห์ปรอท.....	39
	การตรวจประสิทธิภาพของเครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการวิเคราะห์.....	41
	การวิเคราะห์คุณสมบัติดินตะกอน.....	44
4	ผลการวิจัย.....	46
	ระดับการปนเปื้อนของปรอทในสิ่งแวดล้อม.....	47
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
5	อภิปรายและสรุปผล.....	80
	ระดับการปนเปื้อนของปรอทที่ได้จากการศึกษา.....	80
	การจัดระดับการปนเปื้อนตามกลุ่มกิจกรรม.....	84
	ความสัมพันธ์ของระดับการปนเปื้อนปรอทในน้ำทะเล ดินตะกอนและสิ่งมีชีวิต.....	85
	ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการปนเปื้อนปรอทในน้ำทะเล ดินตะกอน และสิ่งมีชีวิต.....	85
	สรุปผลการทดลอง.....	90
	ข้อเสนอแนะ.....	90
บรรณานุกรม.....		91
ภาคผนวก.....		98
	ภาคผนวก ก.....	99
	ภาคผนวก ข.....	101
	ภาคผนวก ค.....	105
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....		108
หมายเหตุ: เนื้อความของวิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์ จะแบ่งออกเป็นกั้บทก็ได้ตามความจำเป็น		

ตัวอย่างสารบัญตาราง

สารบัญตาราง ← ขนาดตัวหนา 20 พอยท์		
		} เว้น 1 บรรทัด
เคาะ 5 Space Bar		
ตารางที่		หน้า
1	แบบแผนการทดลอง.....	65
2	คะแนนเฉลี่ยความครุ่นคิดเกี่ยวกับตน ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของวัยรุ่นในกลุ่มที่เข้ากลุ่มจิตสัมพันธ์ และกลุ่มควบคุม.....	69
3	คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกโปรแกรมพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและกลุ่มควบคุม....	70
4	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความครุ่นคิดเกี่ยวกับตนระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง.....	73
5	ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง.....	75
6	ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลอง.....	76
7	ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะติดตามผล.....	77
8	ผลการทดสอบย่อยของระยะเวลาของวัยรุ่นในกลุ่มที่เข้ากลุ่มจิตสัมพันธ์.....	78
9	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความครุ่นคิดเกี่ยวกับตนเป็นรายคู่ของวัยรุ่นในกลุ่มที่เข้ากลุ่มจิตสัมพันธ์ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล ด้วยวิธีทดสอบแบบ นิวแมน-คูลส์.....	79
10	ผลการทดสอบย่อยของระยะเวลาวัยรุ่นในกลุ่มที่ไม่ได้เข้ากลุ่มจิตสัมพันธ์.....	80

ตัวอย่างสารบัญญภาพ

สารบัญญภาพ		← ขนาดตัวหนา 20 พอยท์
		} เว้น 1 บรรทัด
ภาพที่	← ตั้ง Tab ที่ 0.38 นิ้ว	ตั้ง Tab ที่ 5.5 นิ้ว → หน้า
1	กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	65
2	แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความครุ่นคิดเกี่ยวกับตนของวัยรุ่น ในกลุ่มที่เข้ากลุ่มจิตสัมพันธ์และกลุ่มควบคุมในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง.....	69
3	แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความครุ่นคิดเกี่ยวกับตน ระยะต่าง ๆ ของการทดลองในกลุ่มวัยรุ่นที่เข้ากลุ่มจิตสัมพันธ์ และ กลุ่มควบคุม.....	70
4	กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความครุ่นคิดเกี่ยวกับตนของวัยรุ่นที่เข้ากลุ่มจิตสัมพันธ์และวัยรุ่นในกลุ่มควบคุม กับระยะเวลาของการทดลอง.....	73

ตัวอย่างการพิมพ์ชื่อบท และการเว้นบรรทัด

	บทที่ 1 ← ขนาดตัวหนา 20 พอยท์ บทนำ	} เว้น 1 บรรทัด
ขนาดตัวหนา 18 พอยท์ ↓ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	พิมพ์เนื้อหาที่ตำแหน่งนี้.....	
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	} เว้น 1 บรรทัด ขนาดตัวปกติ 16 พอยท์	
	1. พิมพ์เนื้อหาที่ตำแหน่งนี้..... 2. พิมพ์เนื้อหาที่ตำแหน่งนี้.....	
สมมติฐานของการวิจัย (ถ้ามี)	} เว้น 1 บรรทัด	
	1. พิมพ์เนื้อหาที่ตำแหน่งนี้..... 2. พิมพ์เนื้อหาที่ตำแหน่งนี้.....	
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	} เว้น 1 บรรทัด	
	1. พิมพ์เนื้อหาที่ตำแหน่งนี้..... 2. พิมพ์เนื้อหาที่ตำแหน่งนี้.....	
ขอบเขตของการวิจัย	} เว้น 1 บรรทัด	
	พิมพ์เนื้อหาที่ตำแหน่งนี้.....	
ข้อจำกัดของการวิจัย (ถ้ามี)	} เว้น 1 บรรทัด	
	พิมพ์เนื้อหาที่ตำแหน่งนี้.....	
ตั้ง Tab ที่ระยะ 0.63 นิ้ว		

ตัวอย่างการอ้างอิงในเนื้อหา

สฎายุ ชีระวนิชตระกูล (2549) ได้ศึกษาแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ในมหาวิทยาลัยของรัฐที่ปรับเป็นแบบจำลองทางเลือกมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในเกณฑ์ที่ดี โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ได้แก่ความพึงพอใจในงานและความผูกพันต่อองค์การ ส่วนตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ได้แก่ความพึงพอใจในงานซึ่งมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านความผูกพันต่อองค์การ บรรยากาศองค์การ และภาวะผู้นำเปลี่ยนสภาพ ซึ่งมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านความพึงพอใจในงาน

โรงพยาบาลชุมชนเป็นองค์การขนาดเล็กที่อยู่ในสังคมชนบท สามารถเชื่อมโยงกับองค์การอื่น ๆ ในชุมชนพื้นที่ได้ง่าย มีความพร้อมของระบบ โครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยีเป็นระบบราชการที่มีความคล่องตัว เอื้อต่อการคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ขยายและพัฒนางาน (อำพลจินดาวัฒน์, 2548)

Organ, Podsakoff, and MacKenzie (2005, pp. 136-137) ได้เสนอแนะตัวแปรทำนายไว้หลายตัว เช่น พฤติกรรมผู้นำ คุณลักษณะงาน ลักษณะของกลุ่มงาน ความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่อองค์การ

ความผูกพันต่อองค์การตามแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวมาแล้ว มีส่วนสำคัญต่อพฤติกรรมการทำงานของผู้ตาม จากงานวิจัยของบิชอป (Bishop, 2000 cited in Organ, Podsakoff, & MacKenzie, 2005) พบว่า ความผูกพันต่อองค์การมีอิทธิพลต่อความรู้สึกรักของบุคลากรในองค์การที่ทำให้รับรู้ว่าคุณคือสมาชิกขององค์การนั้น นำไปสู่การเกิดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การได้

Gilmer (1966 อ้างถึงใน สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์, 2547, หน้า 205) กล่าวว่า บรรยากาศองค์การ หมายถึง คุณลักษณะที่แยกความแตกต่างระหว่างองค์การและคุณลักษณะเหล่านี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลในองค์การ

Yu, Chang, and Liang (2006) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาคูณภาพทางการบริการ ความพึงพอใจของลูกค้า ผู้รับบริการ กับความภักดีของอุตสาหกรรมทางการกีฬาและสุขภาพ โดยวัดระดับความพึงพอใจโดยรวมพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลทุกด้าน ได้แก่เพศ สถานภาพ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าใช้จ่ายขั้นต่ำต่อครั้ง และแหล่งประชาสัมพันธ์ที่ทำให้ผู้รับบริการในสถานบริการร่างกาย ผลการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างคุณภาพการบริการ ความพึงพอใจของลูกค้า ผู้รับบริการกับความภักดี

ตัวอย่างการอ้างอิงการใช้ัญประกาศและบทร้อยกรอง

สุทธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2518, หน้า 2) กล่าวว่า “การศึกษาวรรณคดีไทยเกือบจะถึงภาวะอิ่มตัว เพราะในช่วงระยะเวลา 50 ปีมานี้ เราศึกษาวรรณคดีในแนวลึกมากกว่าแนวกว้าง หนังสือวรรณคดีไทยถูกจำกัดจำนวนไว้ตามที่ผู้เขียนตำราประวัติวรรณคดีเสนอรายชื่อหนังสือไว้”

ชาดกต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเหล่านี้ คนไทยสมัยก่อนซึ่งเป็นผู้สร้างสรรค์ และผู้อ่านล้วนแต่มีความรักหวงแหน อยากจะให้คงอยู่เป็นมรดกของชาติสืบไปด้วยความเป็นห่วงในมรดกทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะด้านวรรณกรรมชาดกเหล่านี้ จึงพบว่ามีความที่แสดงความห่วงใยในศิลปะจากลึกลับ เช่น

อันหนึ่งโตคนับแต่ปีสถาปนาพระมหาธาตุนี้ไปเมื่อได้เก้าสิบเก้าปีถึงในปีกุน อันว่าพระปิฎกไตรยนี้จักหายแลหากคนจักรู้แท้แลมิได้เลย ยังมีคนรู้คั่นสเล็กสน้อยไซ้ ธรรมเทศนา อันเป็นต้นว่า พระมหาชาติหาคนสวดมิได้เลย ธรรมชาดกอันอื่นไซ้ มีต้นหาปลายมิได้ มีปลายหาต้นมิได้เลย (จาริกสุโขทัย ประชุมจาริกภาคที่ 1 นครชุม (หลัก ที่ 3), 2521, หน้า 63)

กลวิธีการเล่นคำกับจินตนาการและสภาวะทางอารมณ์ กล่าวได้ว่า สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น การเล่นคำที่เปรียบเทียบธรรมชาติกับประสบการณ์ทางอารมณ์เป็นที่นิยมมากขึ้น สืบจากที่ปรากฏใช้อยู่บ้างในสมัยอยุธยา มีการเชื่อมโยงชื่อสถานที่ ในเส้นทางกับความรูสึก เช่น จากภาพเห็นชื่อว่า “นวลจันทร์เป็นนวลจริง เจ้างามพริ้งยิ่งนวลปลา” (เจ้าฟ้าธรรมธิเบศร, 2493, หน้า 47) กลวิธีการเล่นคำเช่นนี้ เป็นการใช้คำเดียวกันหรือคำพ้องเสียง แสดงความเชื่อมโยงของสิ่งที่พบเห็นกับความคิดของตัวละคร ซึ่งโดยปกติอาจไม่เกี่ยวข้องกันก็ได้ เช่น เบญจวรรณ (ชื่อนก) วัลย์ (เครือเถา) กับวัน (เวลา) จากอิเหนา (พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย, 2464, หน้า 315)

ว่าพลางทางชมคณานก

โผนผกจับไม้อิงมี

เบญจวรรณจับวัลย์ชาติ

เหมือนวันพีไกลสามสุดามา

นางนวลจับนางนวลนอน

เหมือนพีแนบนวลสมจินตหรา

จากพรากจับจากจันรรจา

เหมือนจากนางสการะวาตี

แขกเต้าจับเต้าร้างร้อง

เหมือนร้างห้องมาหารัศมี

นกแก้วจับแก้วพาที

เหมือนแก้วพีทั้งสามสั่งความมา

ตัวอย่างการพิมพ์ตาราง

พิมพ์ในแนวเดียวกัน

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองระหว่างกลุ่มทดลองและ
 กลุ่มควบคุม ในระยะหลังการทดลอง
 } เว้น 1 บรรทัด

กลุ่มตัวอย่าง	<i>n</i>	\bar{X}	<i>SD</i>	<i>t</i>
กลุ่มทดลอง	25	69.76	3.06	11.26*
กลุ่มควบคุม	25	55.12	5.74	

**p* < .05

ตั้ง Tab: ที่ระยะ 0.63 นิ้ว } เว้น 1 บรรทัด

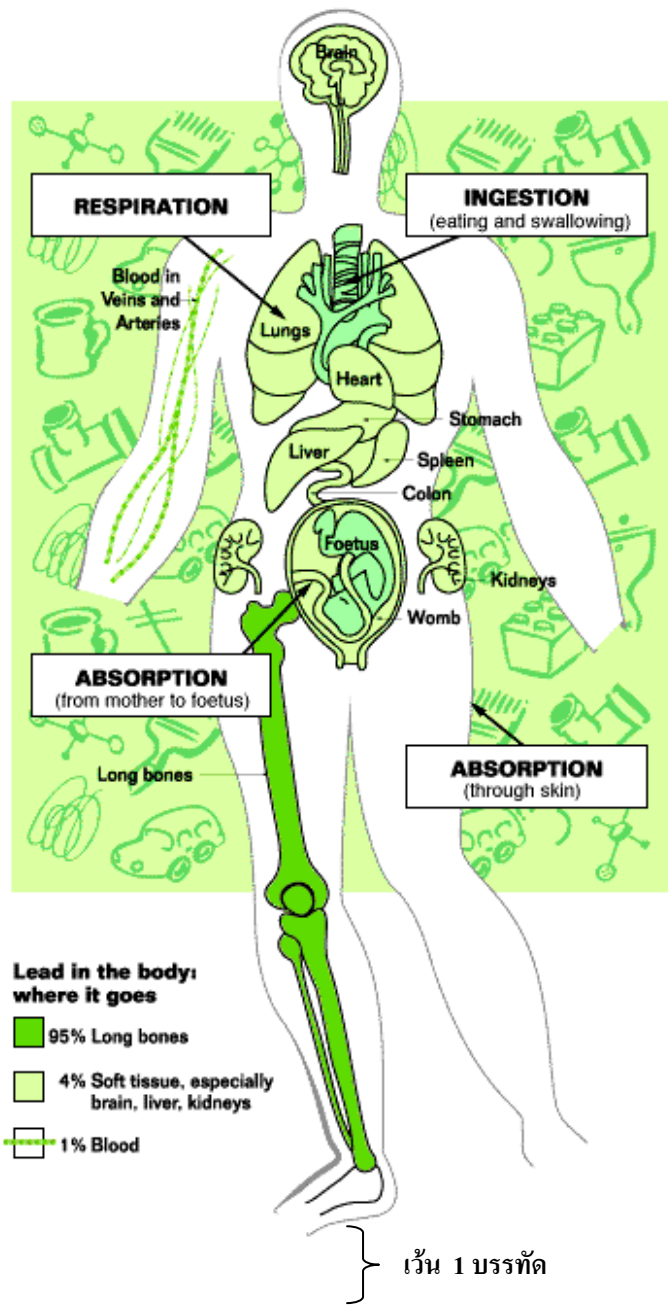
จากตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองหลังการทดลองในกลุ่มทดลอง
 และกลุ่มควบคุม.....

จากการศึกษาปัญหาการใช้คอมพิวเตอร์ของข้าราชการสังกัดศูนย์บริการการศึกษา
 นอกโรงเรียน แสดงในตารางที่ 2 จะเห็นว่า.....

ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการใช้คอมพิวเตอร์ของ
 ข้าราชการ สังกัดศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน (*n* = 261)

ปัญหาการใช้คอมพิวเตอร์	ระดับปัญหา			
	\bar{X}	<i>SD</i>	อันดับ	ระดับ
ด้านงบประมาณ	3.61	.79	1	มาก
ด้านบุคลากร	3.58	.75	2	มาก
ด้านเครื่องคอมพิวเตอร์	3.53	.88	3	มาก
ด้านโปรแกรม	3.19	.76	4	ปานกลาง
ด้านอื่น ๆ	2.59	.74	5	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.30	.78		ปานกลาง

ตัวอย่างการพิมพ์ภาพ

ภาพที่ 2 การเข้าสู่ร่างกายของตะกั่วและอวัยวะต่าง ๆ ที่ตะกั่วไปสะสม (Department of Environment and Conservation, 2003)

เว้น 1 บรรทัด

อวัยวะและเซลล์ที่ได้รับพิษตะกั่วมากที่สุด คือไขกระดูก เซลล์ระบบประสาท และไต (ภาพที่ 2) ตะกั่วอนินทรีย์ถูกดูดซึมจากลำไส้ไม่มาก คือร้อยละ 10 ของตะกั่วที่ได้รับเข้าไปเท่านั้น อัตราการดูดซึมจะเพิ่มขึ้นถ้าปริมาณแคลเซียมและธาตุเหล็กในอาหารต่ำ ตะกั่วที่ปรากฏในอุจจาระนั้นเป็นตะกั่วที่ไม่ถูกดูดซึมและถูกกำจัดออกมา ตะกั่วถูกดูดซึมทางปอดได้ดีกว่า.....

ตัวอย่างการจัดพิมพ์บรรณานุกรมหรือรายการอ้างอิง

๕๗

ตั้ง Tab ที่ระยะ 0.63 นิ้ว

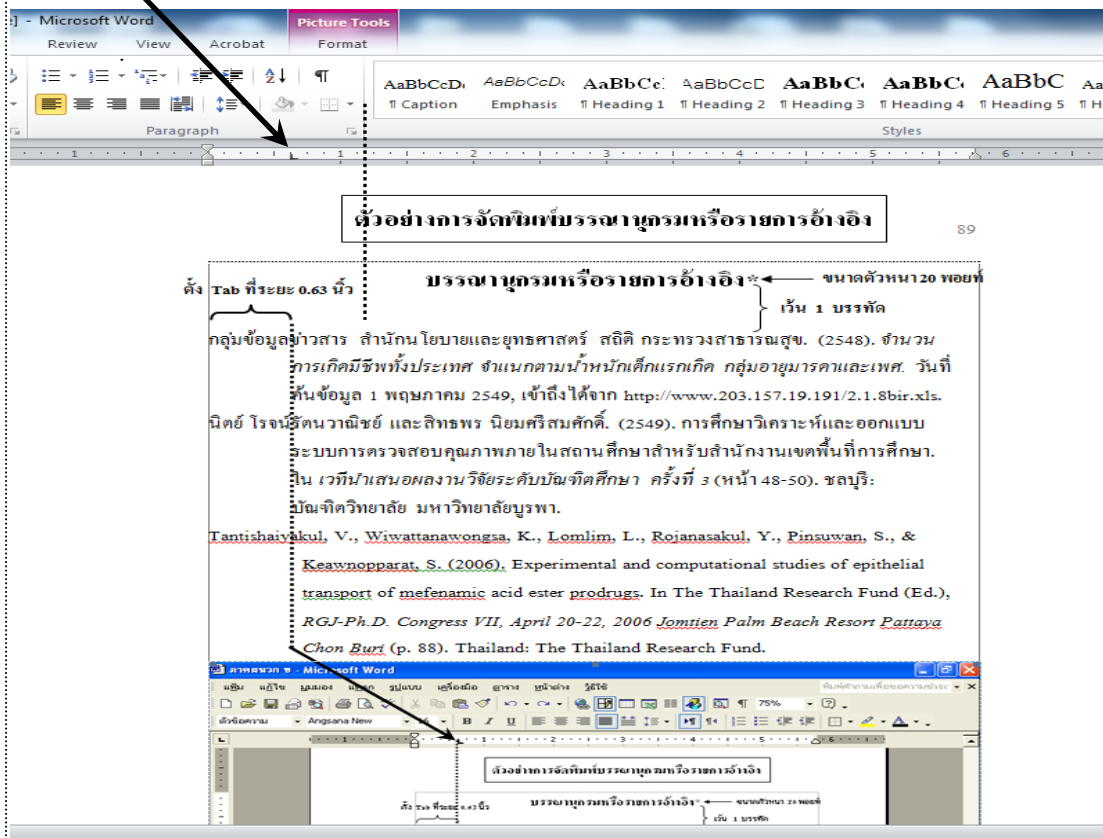
บรรณานุกรมหรือรายการอ้างอิง* ← ขนาดตัวหนา 20 พอยท์

เว้น 1 บรรทัด

กลุ่มข้อมูลข่าวสาร สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สถิติ กระทรวงสาธารณสุข. (2548). จำนวนการเกิดมีชีพทั้งประเทศ จำแนกตามน้ำหนักเด็กแรกเกิด กลุ่มอายุมารดาและเพศ. วันที่ค้นข้อมูล 1 พฤษภาคม 2549, เข้าถึงได้จาก <http://www.203.157.19.191/2.1.8bir.xls>

นิติย์ โรจน์รัตนวาณิช และสิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์. (2549). การศึกษาวิเคราะห์และออกแบบระบบการตรวจสอบคุณภาพภายในสถานศึกษาสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา. ใน *เวทีนำเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 3* (หน้า 48-50). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

Tantishaiyakul, V., Wiwattanawongsa, K., Lomlim, L., Rojanasakul, Y., Pinsuwan, S., & Keawnopparat, S. (2006). Experimental and computational studies of epithelial transport of mefenamic acid ester prodrugs. In The Thailand Research Fund (Ed.), *RGJ-Ph.D. Congress VII, April 20-22, 2006 Jomtien Palm Beach Resort Pattaya Chon Buri* (p. 88). Thailand: The Thailand Research Fund.

* ดูความหมายหน้า ๕๖ แล้วเลือกใช้คำใดคำหนึ่งเท่านั้น

ตัวอย่างการจัดพิมพ์บรรณานุกรมหรือรายการอ้างอิง

บรรณานุกรม ← ขนาดตัวหนา 20 พอยท์

} เว้น 1 บรรทัด

- การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ. (2549). กรุงเทพฯ: ประสานมิตร.
- ครุณี ชิงชัย. (2554). การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความสุขส่วนบุคคลของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี. *วารสารวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา*, 9(1), 90-98.
- ปกานิจ สวงโท. (2552). โรคอุจจาระร่วง = Acute diarrhea. ใน ภาสกร อัครเสวี (บรรณาธิการ), *สรุปรายงานการเฝ้าระวังโรคประจำปี 2551 = Annual epidemiological surveillance report 2008* (หน้า 126-127). นนทบุรี: สำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2555). *ศัพท์บัญญัติฉบับราชบัณฑิตยสถาน* (พิมพ์ครั้งที่ 7 แก้ไขเพิ่มเติม) กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- วอลบอร์น, เอมี. (2549). ความลับแห่งรหัสลับดา วินชี คำตอบที่หาไม่ได้จากภาพยนตร์ (ธีรกร เกียรติบันลือ, แปล). กรุงเทพฯ: วิวิซซ์.
- อัญชญา เอี่ยมวสันต์. (2555). *แนวทางการพัฒนาชุมชนวัดโคกท่าเจริญและสมาคมสว่างอุทยานธรรมสถาน (เขียนชื่อ) ตำบลพานทอง อำเภopanทอง จังหวัดชลบุรี ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, วิทยาลัยพาณิชศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Associated Press, Brussels. (2006, April 12). Europe wants WTO moves reciprocated. *The Nation*, p. 10 B.
- Christiano, K. (2005). Religion and family in modern American culture. In S. H. Knecht, & J. Pankhurst (Ed.), *Family Religion and Social Change in Diverse Societies* (pp. 43-78). New York: Oxford University Press.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of Psychological Testing* (5th ed.). New York: Harper Collins.
- Foster, W. P. (2004). The decline of the local a challenge to educational leadership. *Education Administration Quarterly*, 40(2), 176-191.
- Sangnark, A. (2002). *Evaluation of dietary fibers produced from selected agri-byproducts for use as flour replacer in bread*. Doctoral dissertation, School of Environment, Resources and Development, Asian Institute of Technology.

ตัวอย่างการพิมพ์ภาคผนวก

๑๓

ภาคผนวก

- พิมพ์ลงหน้ากระดาษ
- ขนาดตัวอักษรหนา 20 พอยท์

ตัวอย่างการพิมพ์ประวัติย่อของผู้วิจัย

	ประวัติย่อของผู้วิจัย	← ขนาดตัวหนา 20 พอยท์ } เว้น 1 บรรทัด
ชื่อ-สกุล	นางสาวเปรมณัฐชา ล้อมจันทร์เพ็ญ	
วัน เดือน ปีเกิด	1 มกราคม พ.ศ. 2524	
สถานที่เกิด	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 8 หมู่ 7 ตำบลท่าดินแดง อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	
ตำแหน่งและประวัติการทำงาน		
พ.ศ. 2548	ครู โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา จังหวัดชลบุรี	
พ.ศ. 2550	ครูผู้ช่วย โรงเรียนประชามงคล จังหวัดกาญจนบุรี	
พ.ศ. 2554-ปัจจุบัน	ครู คศ. 1 โรงเรียนชลราษฎรอำรุง 2 จังหวัดชลบุรี	
ประวัติการศึกษา		
พ.ศ. 2548	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (การสอนภาษาไทย) มหาวิทยาลัยบูรพา	
พ.ศ. 2555	การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยบูรพา	

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างการพิมพ์วิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์ภาษาอังกฤษ

APPENDIX

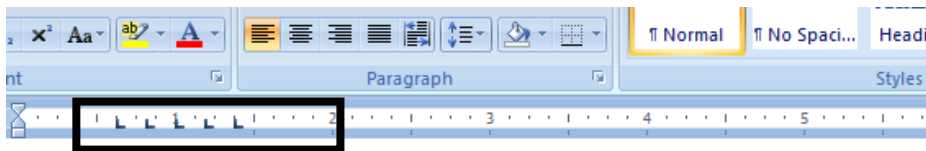
Example of typing English version thesis/ dissertation

Example of setting tab

Setting tab

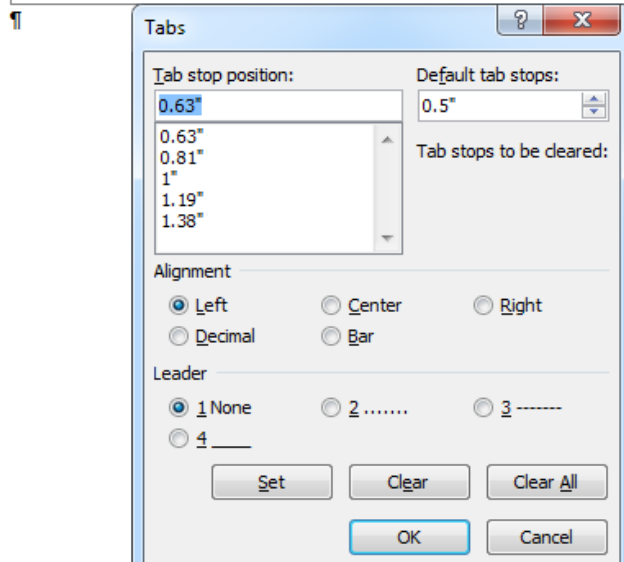
- 1. Set tab at 0.63 inch
 - 1.1 Set tab at 0.81 inch
 - 1.1.1 Set tab at 1.00 inch
 - 1.1.1.1 Set tab at 1.19 inches
 - 1.1.1.1.1 Set tab at 1.38 inches

Setting “tab” at the ruler of active window

Setting tab → ¶

- 1. Set tab at 0.63 inch ¶
- → 1.1 Set tab at 0.81 inch ¶
- → → 1.1.1 Set tab at 1.00 inch ¶
- → → → 1.1.1.1 Set tab at 1.19 inches ¶
- → → → → 1.1.1.1.1 Set tab at 1.38 inches ¶

Example of setting margin

1.5 inches

1.5 inches

1 inch

- The dotted rectangular on each example page show the typing margins.

- Setting margins

- Top 1.5 inches

- Left 1.5 inches

- Right 1 inch

- Bottom 1 inch

1 inch

Example of cover and title pages

DETERMINATION OF ACRYLAMIDE CONTAMINATION
IN THAI-CONVENTIONAL FOODS FORM
NONG MON MARKET, CHONBURI
USING GC-MS TECHNIQUE

PHONGPHAN KOMTHONG

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE MASTER DEGREE OF SCIENCE
IN ENVIRONMENTAL SCIENCE
FACULTY OF SCIENCE
BURAPHA UNIVERSITY
OCTOBER 2011
COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

Example of approval page

Set tab at 0.63 inch

The thesis of Yeni Hendriani has been approved by the examining committee to be partial fulfillment of the requirements for the Master Degree of

in of Burapha University

Advisory Committee } 1 line

Principal advisor

(Dr.Pornpat Hengudomsub)

Co-advisor

(Associate Professor Ubol Niwatchai)

Examining Committee } 1 line

Principal examiner

(Dr.Atittaya Pornchaikate)

Member

(Dr.Pornpat Hengudomsub)

Member

(Associate Professor Ubol Niwatchai)

Member

(Dr.Pissamai Homchampa)

This thesis has been approved by the Faculty ofto be partial fulfillment of the requirements for the Master Degree ofin..... of Burapha University

Dean of the Faculty of.....

(.....)

Month day, Year

Set tab at 1.19 inches

Set tab at 4.4 inches

1 line

1 line

1 line

ACKNOWLEDGEMENT

- Times New Roman
- 14 Point, bold

} 1 line

I would like to express my sincere gratitude and deep appreciation to my major advisor, Dr. Khemaradee Masingboon, and my Co. Advisor, Dr. Supaporn Duangpaeng, also to Associate Professor Dr. Saipin Kasemkitwatana as an external examiner, for all of their guidance, and valuable advice throughout this study. Great appreciation is offered to all committee members and all experts involved in validating the instrument, Assist. Prof. Dr. Wanlapa Kunsongkeit, Dra. Anah Sasmita, BSN. M.Kep., Ahmad Yamin, BSN. M.Kep. Sp.Com., Kusman Ibrahim, BSN. M.N.S., and Lia Nugraha, BSN.

Great appreciation is also given to Director of Health Polytechnic Bandung, drg. Sri Artini, MPd., and Chairperson of Nursing Study Program Bandung, Hj. Endeh Nurgiwati, SKM. M.N., for giving me a chance to continue study in Master of Nursing Science Program in Thailand. For all of the staff in Nursing Study Program in Bandung, thank you very much for your support, attention, and motivation.

I also would like to thank for the Director and the head nurse of neurosurgical and surgical wards of three hospitals, in Bandung, Indonesia, who give me permission to conduct research. I am gratefully indebted for all of family members of traumatic brain injury patients who participated in this study. Surely, special thanks to Department of Health of Indonesia Government which was giving opportunity to continue study and take responsibility our scholarship during I study in Master of Nursing Science program at Faculty of Nursing, Burapha University, Chonburi, Thailand.

Finally, great respect to my beloved wife; Sri Mulyati Rahayu for your loving, patience, prayer, caretaking, attention, and support throughout my study in Thailand, and to my love sons; Ilham Muliawan Hamzah and Luthfi Dermawan Hamzah, your prayer and cheerfulness always give your father more have motivation to finish study. Special thanks to my parents, mother in law, sisters, and brothers for your prayer, and support. Unforgettable, I offer special thanks to all my friends for your giving kindness, helping, solidarity, and togetherness.

Ali Hamzahs

Example of abstract

47912199: MAJOR: ADULT NURSING; M.N.S. (ADULT NURSING)

KEYWORDS: PAIN MANAGEMENT/ POSTOPERATIVE PAIN/
KNOWLEDGE/ NURSES' CHARACTERISTICS

TARJUMAN: NURSING MANAGEMENT OF PAIN IN
POSTOPERATIVE PATIENTS IN INDONESIA. ADVISORY COMMITTEE:
APORN DEENAN, Ph.D., WANLAPA KUNSONGKEIT, Ph.D. 106 P. 2006.

Effective pain management will reduce postoperative pain that leads to complications, prolonged hospital stay, and delayed recovery. The purposes of this study were to describe pain management of postoperative patients and to examine relationships between nurses' characteristics and pain management of postoperative patients. Bloom's Taxonomy guided this study. Sample consisted of 200 nurses who worked at surgical wards in Type B hospitals in West Java, Indonesia. Data was analyzed using descriptive statistics and Pearson's product moment correlations.

The results revealed that participants' averaged age was 30.32 years old and work experienced was 3.69 years. Seventy nine percent of participants graduated diploma degree and 62 % experienced acute pain. Most nurses (95.5 %) scored at a low level of knowledge of pain management; whereas 69.5 % gained a high performance of pain management. Furthermore, there was a significant relationship between work experience and pain management ($r = .158, p < .05$). However, the relationships between age, level of education, personal pain experience, knowledge of pain management, and pain management of postoperative patients were not significant.

Future research should explore instruments related to knowledge of pain management and compare patients and nurse's perspective towards pain management. Furthermore, pain management should be re-examined to better understand and prepare inexperienced nurses to perform effective pain management for postoperative patients.

Example of contents

୧୦୫

	Page
CONTENTS	
ABSTRACT	iv
CONTENTS.....	v
LIST OF TABLES.....	vi
LIST OF FIGURES.....	vii
CHAPTER	
1. INTRODUCTION	1
Objectives	3
Contribution to knowledge	3
Scope of the study	3
2. LITERATURE REVIEWS	4
3. RESEARCH METHODOLOGY	18
Part 1. O-glycosidation of D-glucal (1) with ethanol in various condition	18
Part 2. O-glycosidation of D-glucal (1) with various alcohols using iodine and cupric acetate.....	21
Part 3. O-glycosidation of D-glucal 1 with various alcohols using iodine and silver acetate.....	30
4. RESULTS.....	37
Compound characterization.....	43
5. CONCLUSION AND DISSCUSSION.....	58
REFERENCES.....	70
APPENDIX.....	72
BIOGRAPHY.....	74

Example of list of tables

LIST OF TABLES ← 14 Point, bold	
	} 1 line
Tables	Page
1. CeCl ₃ ·7H ₂ O-NaI promoted synthesis of 2-deoxyglycopyranosides.....	5
2. CeCl ₃ ·7H ₂ O promoted synthesis of 2, 3-unsaturated glycosides.....	6
3. Rhodium (I)-Catalyzed 1,4-addition of boronic acid derivatives to enone.....	7
4. Glycosidation of (22) and several alcohols (24)-(29) using C ₆ min[NTf ₂] with HNTf ₂	9
5. Addition of PhSCl to D-glucal derivatives.....	14
6. Addition of PhSeCl to D-glucal derivatives.....	15
7. Glycosidation reaction of (64).....	16
8. O-glycosidation of D-glucal (1) with ethanol in various conditions.....	37
9. O-glycosidation of D-glucal (1) with various alcohols using iodine and cupric acetate.....	38
10. O-glycosidation of D-glucal (1) with various alcohols using iodine and silver acetate.....	41

Example of list of figures

LIST OF FIGURES ← 14 Point , bold

} 1 line

Figures	Page
1. A model of the human multidrug transporters.....	4
2. Characterization of erythromyelogenous leukemia K562 and its P- glycoprotein overexpressing K562/adr, K562/300, K562/1000 and K562/10000 cell lines.....	13
3. Absorption spectrum of MTT and formazan solution	14
4. The generation of MTT-reduction product by K562 and K562/adr cells.....	17
5. Diagram of the continuous dialysis-coupled spectrofluorometry method.....	22
6. A three compartment model of cell.....	23
7. A typical kinetics of uptake of AO by cells.....	25
8. Model of compartmentalization of AO.....	27

Example of text

CHAPTER 1 ← 14 Point , bold

INTRODUCTION ← 14 Point , bold

} 1 line

Major subject ← 14 Point , bold

Minor subject ← 12 Point , bold

Set tab at 0.63 inch Start typing.....

} 1 line

Major subject

Set tab at 0.63 inch 1. Start typing.....

Set tab at 1 inch 1.1 Start typing.....

1.1.1 Start typing.....

1.1.1.1 Start typing.....

Set tab at 0.81 inch 2. Start typing.....

2.1 Start typing.....

2.1.1 Start typing.....

Set tab at 1.19 inches 2.1.1.1 Start typing.....

Table 1. Comparison of Cronbach's alpha coefficient of the CCFNI from Leske's study (Leske, 1991) and from this study

Category	Number of item	Cronbach's alpha coefficient				
		Leske's study	Pilot study		Final result	
			Family need	Received care	Family need	Received care
Total	1 – 45	.92	.76	.78	.81	.86
Support need	1 – 15	.88	.61	.64	.63	.70
Comfort need	16 – 21	.75	.52	.66	.55	.71
Information need	22 – 29	.78	.51	.56	.55	.61
Proximity need	30 – 38	.71	.44	.50	.40	.53
Assurance need	39 – 45	.61	.55	.63	.59	.68

The study was reviewed by the ethical committee of Burapha University and the ethical.....

Set tab at 0.63 inch

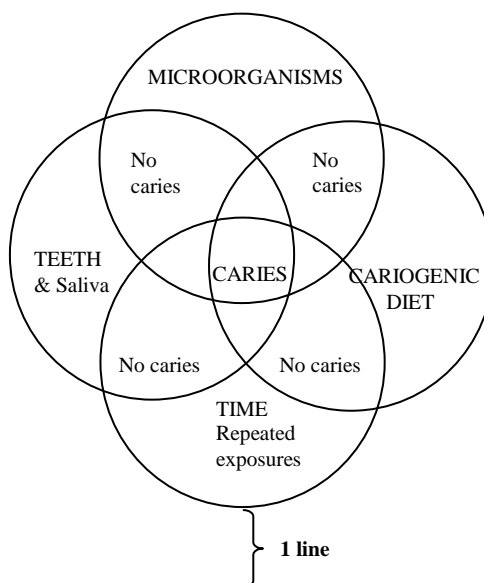

Figure 2 The four major interacting variables in the formation of dental caries (Mathewson et al., 1987, p. 75)

Example of references

REFERENCES ← 14 Point , bold

Set tab at 0.63 inch

FROM JOURNAL

- Bennett, J. T. (2004, June). Moderators of the relationships between coworkers organizational citizenship behavior and fellow employees' attitudes. *Journal of Applied Psychology*, 89, 455-464.
- Foster, W. P. (2004). The decline of the local a challenge to educational leadership. *Education Administration Quarterly*, 40(2), 176-191.
- Wells, A. S. (1998). Charter school reform in California: Does it meet objectives?. *Phi-Delta-Kappan*, 80(4), 305-312.

FROM TEXT BOOK

- Burgelman, R. A., Grove, A. S., & Meza, P. E. (2006). *Strategic dynamics: Concept and cases*. Singapore: McGraw Hill/ Irwin.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper Collins.
- Day, L. A. (2006). *Ethics in media communications cases and controversies* (5th ed.). United States of America: Thomson Wadsworth.

FROM THESIS/ DISSERTATION

- Shim, W. J. (1996). *Contamination and bioaccumulation of tributyltin and triphenyltin compounds in the Chinhae Bay system, Korea*. Master's thesis, Department of Oceanography, Seoul National University.
- Tiensing, T. (1997). *Sample handling of biology samples for gaschromatographic determination of organotin compounds*. Master's thesis, Department of Biology, Graduate School, Mahidol University.
- Sangnark, A. (2002). *Evaluation of dietary fibers produced from selected agri-byproducts for use as flour replacer in bread*. Doctoral dissertation, School of Environment, Resources and Development, Asian Institute of Technology.

WEBSITE FROM JOURNAL

Eid, M., & Langeheine, R. (1999). The measurement of consistency and occasion specificity with latent class models: A new model and its application to the measurement of affect. *Psychological Methods*, 4, 100-116.

WEBSITE FROM TEXT BOOK

American Management Association. (2003). *2003 E-mail rules, policies, and practices survey*. Retrieved from http://www.amanet.org/research/pdfs/Email_Policies_Practices.pdf

WEBSITE FROM SUBJECT IN TEXT BOOK

Harris, R. G. (1998). Economic approaches to language and bilingualism. In A. Breton (Ed.), *New Canadian perspectives*. Retrieved from http://www.pch.gc.ca/progs/lo-ol/perspectives/english/economic/ch2_02.html

APPENDIX

14 Point, bold

Example of biography

୧୧୧)

BIOGRAPHY ← 14 Point, bold

} 1 line

Name	Mr. Ali Hamzah
Date of birth	May 19, 1970
Place of birth	Ciamis, West Java Province, Indonesia
Present address	Komplek Perumahan Bumi Palasari Raya, Block C. No. 9, Cibiru, Bandung
Position held	
1992 - 1994	Clinical nurse instructor at Academy of Nursing, Bandung, Indonesia
1995 – present	Faculty member at Nursing Study Program, Health Polytechnic, Jln. Dr. Otten No. 32 Telp. (62) (022) 4231057. Bandung, Indonesia.
Education	
1996 - 1998	Bachelor Science of Nursing (B.S.N.), Faculty of Medicine, Padjadjaran University, Bandung, Indonesia
2004 - 2006	Master of Nursing Science (M.N.S.), Faculty of Nursing, Burapha University, Chonburi, Thailand
Awards or Grants	
2004	Health Provincial Project II, Department of Health, Indonesian Government.

ภาคผนวก ง

การเขียนชื่อจังหวัดในประเทศไทยและการเขียนชื่อรัฐในประเทศสหรัฐอเมริกา

การเขียนชื่อจังหวัดในประเทศไทย

(ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๓๓)

๑. กรุงเทพมหานคร	Bangkok หรือ Krug Thep Maha Nakhon
๒. กระบี่	Krabi
๓. กาญจนบุรี	Kanchanaburi
๔. กาฬสินธุ์	Kalasin
๕. กำแพงเพชร	Kamphaeng Phet
๖. ขอนแก่น	Khon Kaen
๗. จันทบุรี	Chanthaburi
๘. ฉะเชิงเทรา	Chachoengsao
๙. ชลบุรี	Chon Buri
๑๐. ชัยนาท	Chai Nat
๑๑. ชัยภูมิ	Chaiyaphum
๑๒. ชุมพร	Chumphon
๑๓. เชียงราย	Chiang Rai
๑๔. เชียงใหม่	Chiang Mai
๑๕. ตรัง	Trang
๑๖. ตราด	Trat
๑๗. ตาก	Tak
๑๘. นครนายก	Nakhon Nayok
๑๙. นครปฐม	Nakhon Pathom
๒๐. นครพนม	Nakhon Phanom
๒๑. นครราชสีมา	Nakhon Ratchasima
๒๒. นครศรีธรรมราช	Nakhon Si Thammarat
๒๓. นครสวรรค์	Nakhon Sawan
๒๔. นนทบุรี	Nonthaburi
๒๕. นราธิวาส	Narathiwat
๒๖. น่าน	Nan

๒๗. บุรีรัมย์	Buri Ram
๒๘. ปทุมธานี	Pathum Thani
๒๙. ประจวบคีรีขันธ์	Prachuap Khiri Khan
๓๐. ปราจีนบุรี	Prachin Buri
๓๑. ปัตตานี	Pattani
๓๒. พระนครศรีอยุธยา	Ayutthaya หรือ Phra Nakhon Si Ayutthaya
๓๓. พะเยา	Phayao
๓๔. พังงา	Phangnga
๓๕. พัทลุง	Phatthalung
๓๖. พิจิตร	Phichit
๓๗. พิษณุโลก	Phitsanulok
๓๘. เพชรบุรี	Phetchaburi
๓๙. เพชรบูรณ์	Petchabun
๔๐. แพร่	Phrae
๔๑. ภูเก็ต	Phuket
๔๒. มหาสารคาม	Maha Sarakham
๔๓. มุกดาหาร	Mukdahan
๔๔. แม่ฮ่องสอน	Mae Hong Son
๔๕. ยโสธร	Yasothon
๔๖. ยะลา	Yala
๔๗. ร้อยเอ็ด	Roi Et
๔๘. ระนอง	Ranong
๔๙. ระยอง	Rayong
๕๐. ราชบุรี	Ratchaburi
๕๑. ลพบุรี	Lop Buri
๕๒. ลำปาง	Lampang
๕๓. ลำพูน	Lamphun
๕๔. เลย	Loei
๕๕. ศรีสะเกษ	Si Sa Ket

๕๖. สกลนคร	Sakon Nakhon
๕๗. สงขลา	Songkhla
๕๘. สตูล	Satun
๕๙. สมุทรปราการ	Samut Prakan
๖๐. สมุทรสงคราม	Samut Songkhram
๖๑. สมุทรสาคร	Samut Sakhon
๖๒. สระแก้ว	Sa Kaeo
๖๓. สระบุรี	Saraburi
๖๔. สิงห์บุรี	Sing Buri
๖๕. สุโขทัย	Sukhothai
๖๖. สุพรรณบุรี	Suphan Buri
๖๗. สุราษฎร์ธานี	Surat Thani
๖๘. สุรินทร์	Surin
๖๙.หนองคาย	Nong Khai
๗๐. หนองบัวลำภู	Nong Bua Lam Phu
๗๑. อ่างทอง	Ang Thong
๗๒. อุตรธานี	Udon Thani
๗๓. อุตรดิตถ์	Uttaradit
๗๔. อุทัยธานี	Uthai Thani
๗๕. อุบลราชธานี	Ubon Ratchathani
๗๖. อำนาจเจริญ	Amnat Charoen
๗๗. บึงกาฬ	Bueng kan

คำว่า “จังหวัด” อาจเขียนเป็น “Changwat” หรือ “Province”

คำว่า “อำเภอ” อาจเขียนเป็น “Amphoe” หรือ “District”

คำว่า “ตำบล” อาจเขียนเป็น “Tambon” หรือ “Sub-district”

การเขียนชื่อรัฐในประเทศสหรัฐอเมริกา

(ดัดแปลงจาก American Psychological Association, 2001)

ชื่อภาษาอังกฤษ	ชื่อย่อ	ชื่อที่เขียนเป็นภาษาไทย
Alabama	AL	แอละแบมา
Alaska	AK	อะแลสกา
Arizona	AZ	แอริโซนา
Arkansas	AR	อาร์คันซอ
California	CA	แคลิฟอร์เนีย
Colorado	CO	โคโลราโด
Connecticut	CT	คอนเนตทิคัต
Delaware	DE	เดลาแวร์
District of Columbia	DC	คิสทริก ออฟ โคลัมเบีย
Florida	FL	ฟลอริดา
Georgia	GA	จอร์เจีย
Hawaii	HI	ฮาวาย
Idaho	ID	ไอดาโฮ
Illinois	IL	อิลลินอยส์
Indiana	IN	อินดีแอนา
Iowa	IA	ไอโอวา
Kansas	KS	แคนซัส
Kentucky	KY	เคนทักกี
Louisiana	LA	ลุยเซียนา
Maine	ME	เมน
Maryland	MD	แมริแลนด์
Massachusetts	MA	แมสซาชูเซตส์
Michigan	MI	มิชิแกน
Minnesota	MN	มินนิโซตา
Mississippi	MS	มิสซิสซิปปี

ชื่อภาษาอังกฤษ	ชื่อย่อ	ชื่อที่เขียนเป็นภาษาไทย
Missouri	MO	มิสซูรี
Montana	MT	มอนแทนา
Nebraska	NE	เนแบรสกา
Nevada	NV	เนวาดา
New Hampshire	NH	นิวแฮมป์เชียร์
New Jersey	NJ	นิวเจอร์ซีย์
New Mexico	NM	นิวเม็กซิโก
New York	NY	นิวยอร์ก
North Carolina	NC	นอร์ทแคโรไลนา
North Dakota	ND	นอร์ทดาโคตา
Ohio	OH	โอไฮโอ
Oklahoma	OK	โอคลาโฮมา
Oregon	OR	ออริกอน
Pennsylvania	PA	เพนซิลเวเนีย
Rhode Island	RI	โรดไอแลนด์
South Carolina	SC	เซาท์แคโรไลนา
South Dakota	SD	เซาท์ดาโคตา
Tennessee	TN	เทนเนสซี
Texas	TX	เท็กซัส
Utah	UT	ยูทาห์
Vermont	VT	เวอร์มอนต์
Virginia	VA	เวอร์จิเนีย
Washington	WA	วอชิงตัน
West Virginia	WV	เวสต์เวอร์จิเนีย
Wisconsin	WI	วิสคอนซิน
Wyoming	WY	ไวโอมิง

ภาคผนวก จ
มาตราชั่งวัดและการเปลี่ยนหน่วย

มาตราชั่งวัดและการเปลี่ยนหน่วย
(ดัดแปลงจาก Milne, 1995; Lalli & Parsons, 1997)

Metric prefixes

Number	Name	Prefix
10^{12} = 1,000,000,000,000	trillion	tera-
10^9 = 1,000,000,000	billion	giga-
10^6 = 1,000,000	million	mega-
10^3 = 1,000	thousand	kilo-
10^2 = 100	hundred	hecto-
10^1 = 10	ten	deka-
10^{-1} = 0.1	tenth	deci-
10^{-2} = 0.01	hundredth	centi-
10^{-3} = 0.001	thousandth	milli-
10^{-6} = 0.000001	millionth	micro-
10^{-9} = 0.000000001	billionth	nano-
10^{-12} = 0.000000000001	trillionth	pico-

Mass and weight

Unit	Equivalent	Mass (M) or weight (W)
1 milligram (1 mg)	= 0.001 gram (g)	M
1 gram (1 g)	= 1000 mg weighs 0.035 oz	M W
1 kilogram (1 kg)	= 1000 g weighs 2.21 pounds (lb)	M W
1 metric ton (= 1 tonne = 1 “long ton”)	= 1000 kg weighs 2,205 lb weighs 1.01 tons	M W W
1 ton (= 1 “short ton”)	= 2000 lb	W

Length

Unit	=	Equivalent
1 ångstrom (Å)	=	0.0001 micrometer
1 nanometer (nm)	=	10^{-9} meters
1 micrometer (1 μm)	=	0.001 millimeter or 10^{-3} mm or 10^{-6} meter
1 millimeter (1 mm)	=	1,000 micrometers or 0.1 centimeter or 0.001 meter
1 centimeter (1 cm)	=	10 millimeters or 0.39 inch
1 decimeter (1 dm)	=	0.1 meter
1 meter (1 m)	=	100 centimeters or 39.4 inches or 3.28 feet or 1.09 yards
1 kilometer (1 km)	=	1,000 meters or 3,280 feet or 1,093 yards or 0.62 statute mile
1 inch (1 in)	=	25.4 millimeters or 2.54 centimeters
1 foot (1 ft)	=	12 inches or 30.5 centimeters
1 yard (1 yd)	=	3 feet or 0.91 meter
1 fathom	=	6 feet or 1.83 meter
1 statute mile (1 mi)	=	5,280 feet or 1.609 kilometers or 0.87 nautical miles
1 nautical mile (1 nmi)	=	1.15 statute miles or 1 minute of latitude or 1.85 kilometers

Concentration

Unit	Equivalent		
	amount of substance	present in	amount of solution
1 part per billion (1 ppb)	= 1 nanogram	present in	1 gram (1 ng/g)
	1 microgram	present in	1 kilogram (1 μ g/kg)
	= 0.001 parts per million (0.001 ppm)		
1 part per million (1 ppm)	= 1 microgram	present in	1 gram (μ g/g)
	1 milligram	present in	1 kilogram (1 mg/kg)
	1,000 parts per billion (1,000 ppb)		
	0.001 parts per thousand (0.001 ppt or 0.001 ‰)		
1 part per thousand (1 ppt = 1 ‰)	= 1 milligram	present in	1 gram (1 mg/g)
	1 gram	present in	1 kilogram (1 g/kg)
	= 1,000 parts per million (1,000 ppm)		
Molar concentration (M)	=	gram molecular weight per liter	
μ g liter ⁻¹ (μ g/L)	=	mg m ⁻³	
part per billion	=	μ g liter ⁻¹	
part per million	=	mg/L	
mg/L ÷ molecular weight	=	μ m	= μ mol/L

Energy and power

Unit	Equivalent	
1 calorie (1 cal; physics)	=	4.18 joules (J)
1 calorie (1 cal; diet)	=	1000 calories (physics)
1 kilocalorie (1 kcal)	=	1000 calories
1 watt (1 W)	=	1 joule per second (J/sec)
		0.24 calories per second (cal/sec)
1 kilowatt (1 kW)	=	1000 joules per second (J/sec)
	=	240 calories per second (cal/sec)
1 horsepower (1 hp)	=	746 watts

Volume

Unit	Equivalent
1 cubic centimeter (1 cc, 1 cm ³)	= 1 milliliter (1 ml)
1 liter (1 L)	= 1000 cubic centimeters or 1.06 quarts or 0.26 gallon
1 cubic meter (1 m ³)	= 10 ⁶ cubic centimeters or 1,000 liters or 264.2 gallons or 4.80 barrels (55-gallon)
1 cubic kilometer (1 km ³)	= 10 ⁹ cubic meters or 0.24 cubic miles
1 cubic inch (1 in ³)	= 16.4 cubic centimeters
1 cubic foot (1 ft ³)	= 28.32 liters or 7.48 gallons

Pressure

Unit	Equivalent
1 atmosphere (1 atm)	= 14.7 pounds per square inch (lb/in ²) 1.013 X 10 ⁵ newtons per square meter (n/m ²) 1.013 X 10 ⁵ pascals (pa) 1,013 millibars (mb) the pressure exerted by 10.06 meters of seawater

Area

Unit	Equivalent
1 square centimeter (1 cm ²)	= 100 mm ² or 0.16 in ²
1 square meter (1 m ²)	= 10 ⁴ cm ² or 10.76 ft ² or 1.19 yd ²
1 square kilometer (1 km ²)	= 10 ⁶ m ² or 0.39 mile ² or 247.10 acres
1 hectare (ha)	= 10000 m ²

Temperature

Conversion of Celsius to Fahrenheit (exact)	$^{\circ}\text{F} = 1.8 \text{ X } ^{\circ}\text{C} + 32$
(approximate, one you can do in your head)	$^{\circ}\text{F} = 2 \text{ X } ^{\circ}\text{C} + 30$